

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

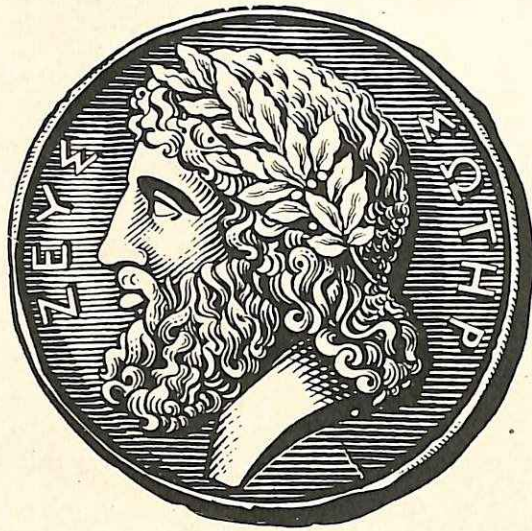
ΑΡΙΘ. 184 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Δ'

68

ΣΕΛΙΔΕΣ

ΣΤΟ ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 184 ΔΡΑΧ. 5
4-10 ΜΑΪΟΥ 1959

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΕΛΚΗΝ ΕΛΕΝΗ Γ. ΒΛΑΧΟΥ-Η. Γ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΙΣ: ΚΩΝ. Κ. ΨΥΧΑΣ (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτζίου 18 Αθήναι)

Γραφετά:

Συντάξας, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Ετήσια δραχ. 260.
Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Ετήσια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Τὰ μυστικά του άγώνος

Κατά την διάρκεια του άγώνος μου κράτησες πραγματική συντροφιά: μ' έφερνες κοντά σ' όλο τον κόσμο, μ' έκανες να ξεχνώ τις σκληρές ώρες που ζούσαμε.

Σ' εύχαριστώ πάντοτε σ' έκτιμώ, μιά θα παρακαλούσα, άπόψε, που ό νοός όλων τρέχει εστί μεσούνχτια φλόγα τ' Απριλίου, να μου επιτρέψης να σου πω κάτι: 'Η μη άποκάλυψης των μυστικών του άγώνος της Ε.Ο.Κ.Α. είναι ζήτημα τιμής' τιμής προς την οργάνωσιν, μιά ιδίως προς τον άρχηγόν. Ούδεις θάπρεπε να μιλήσει, προσού μιλήσει εκείνος' κι ουδείς έχει το δικαίωμα ν' άποκαλύψει μυστικά, παρά μόνον εκείνος. Διότι ή άποκάλυψη των έργων και ήμερών της Ε.Ο.Κ.Α. υπό ανθρώπων, οι οποίοι φέρουν άπόλυτον τον τίτλον του δημοσιογράφου, θάναυ έπείγμα και πολύν να πω, πιθανόν να περάν ή πρόωγον τον άρχηγόν. Έκείνος να γράφει πρώτος και έν συνέχεια οι Κύριοι αυτοί να γράφουν που έχουν τα στοιχεία, που έχουν βίωμά τους το κροτάλισμα του όπλου και την λάμψην της έμπρηστικής δόμβας — γιατί έχει ή Κάττος μας ανθρώπους που έζησαν έντονα την ζωή αυτήν και έχουν την δύναμιν του λόγου.

Η ιστορία δεν επιτρέπει ανακρίσεις: Μιά τέτια ανακρίβεια στο τεύχος υπ' αριθ. 178, όπου τοποθετείται το χωρίο «Χλώρα» εις τα άνωτά της 'Αμμωχώστου, αντί της Πάφου.

Καταλαβαίνω τον ένθουσιασμόν σου, αγαπητό περιοδικό, και την έπιθυμίαν σου να δώσης πρωτεύουσαν θέσιν στην οργάνωσιν της Νίκης. Μά προτού μιλήσει ό Διγενής, γράφε μόνον διθυράμβους, παρουσιάζε μόνον ειδήσεις και περιμένετε όλα τα περιοδικά κ' οι έφημερίδες να γράψετε όταν θα πρέπει και μόνον όσα πρέπει να γράφουν. Οι Κύριοι δημοσιογράφοι, που πρώτοι θάπρεπε να έχουν τον λόγον, περιμένουν Έκείνον να γράφει για την δράσιν

της Ε.Ο.Κ.Α. Έσείς περιμένετε, έστω κ' αν ξέρετε μυστικά της οργάνώσεως, μήπως με τον ένθουσιασμόν σας βλάψετε αντί να ωφελήσετε. Η κράτησι των μυστικών είναι ζήτημα τιμής για όλους.

ΗΛΙΑΔΟΥ
Λευκωσία

♦ Πουθενά στην Ελλάδα δεν υπάρχει τέτια διάθεση και περισσότερο άπ' όλους δεν έχουν παρόμοια πρόθεση οι δημοσιογράφοι. Τα μυστικά πρέπει άσφαλώς να παραμεινουν μυστικά. Το λάθος που μας γράφετε το διορθώνω άπό έδώ και σας εύχαριστούμε για την υπόδειξη. Πολλά πράγματα — όνομασίες, ήμερομηνίες, γεγονότα — είναι ακόμη αρκετά άσφα ή ώστε να είναι δύσκολο να άποφύγη κανείς μερικά λάθη. Τουλάχιστον τώρα στην αρχή.

Έμπλοκές

Σας θαμιάω δά την καλαίσθητον εμφάνισίν σας και διά την έκλογήν των θεμάτων, τα όποια περιλαμβάνουν όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Είς το υπ' αριθ. 182 τεύχος περιλαμβάνεται και ένα θέμα σχετικόν με την καταπολέμηση της τοξικομανίας.

Σε ένα σημείο έχετε κάνει μερικά λάθη ή μάλλον τα εμπλέξατε λίγο με τη φαρμακολογία. Γράφετε: «Μήκων ό 'Υπνοφόρος», ενώ εις την φαρμακολογίαν του καθηγητού κ. Γ. Ίωακείμωγλου (τόμος 1ος, σελ. 236, 5ης εκδόσεως) αναγράφεται ως «Μήκων ή ύπνοφόρος».

Μετά γράφετε ότι: «Τό όπιο, που στη φαρμακολογία ονομάζεται Μήκων ό ύπνοφόρος...». Σας παραπέμπω στο σύγγραμμά του κ. Ίωακείμωγλου όπου το όπιον ορίζεται ως εξής: «Τό Όπιο (κοινώς άφίον) είναι ό άποξηρανθείς όπός (έξ ού και ή λέξις όπιο), ό λαμβανόμενος δι' έντομών άόρων κωδίων μήκωνος της ύπνοφόρου».

Επίσης, πάλι σύμφωνα με τό άνωτέρω σύγγραμμά, ό Όμφορ λέγει εις την Όδύσσειαν διά τό όπιο: «νηπενθές τ' άχολόν τε,

Αντιάδατε

ΕΝΑ ΦΙΛΤΡΟΝ...
... διά να διαπιστώσετε την ποιότητα των καπνών, που χρησιμοποιούμεν εις τα σιγαρέττα μας

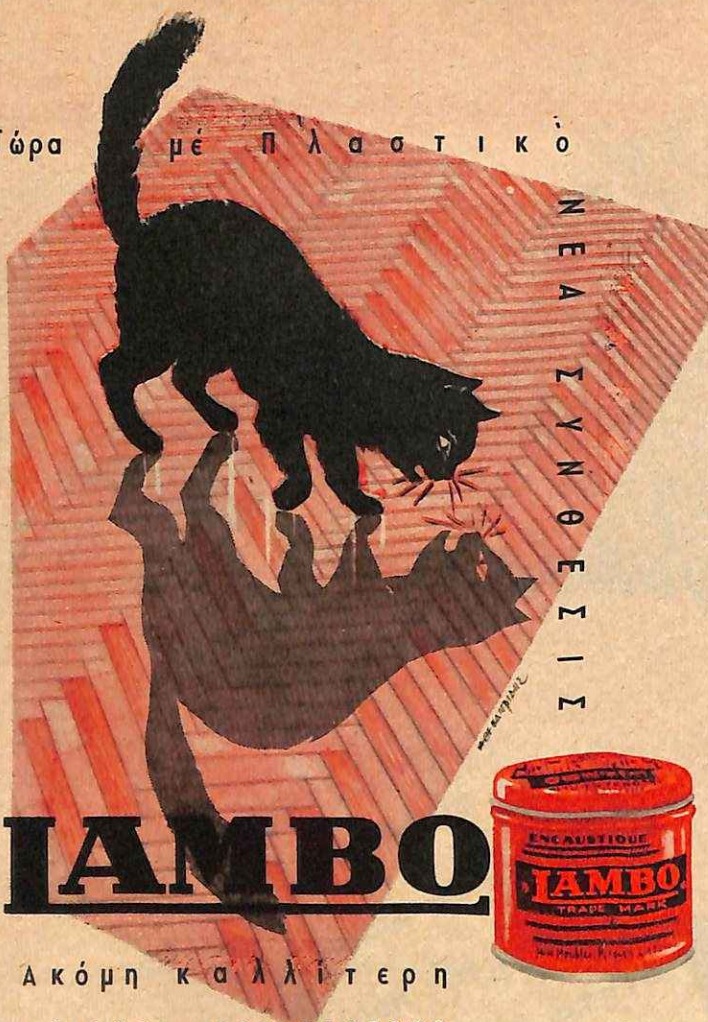
ΔΕΛΦΟΙ
ΦΙΛΤΡΑ
ΕΛΑΦΡΑ

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α. Ε.

ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ - ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΥΤΙ ΔΡΧ. 8 ΜΙΚΡΟ 4,50

Τώρα μέ πλαστικό

NEALYNΘΕΙΣΙΣ

IAMBO

Ακόμη καλλίτερη
ΔΙΑΡΚΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ

Γιά να πετύχουν τὰ γλυκὰ σας

BAKING POWDER

BAKING POWDER
ΙΓΙΩΤΗ

Ι.ΓΙΩΤΗ

ΑΡΑΞ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

κακών επίληθον ἀπάντων καὶ ὀ-
χι κακῶν ἐπὶ ληθον ἀπάντων.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

♦ Ὅπως παραδέχασθε καὶ σεῖς, δὲν πρό-
κειται περὶ λαθῶν, ἀλλὰ παραδρομῶν. Ἴ-
σως νὰ ἔχετε διαβάσει γιὰ τὸν ἐδαίμονα
τοῦ τυπογραφείου καὶ σὲ ἄλλα περιο-
δικὰ ἢ ἐφημερίδες. Τὸν ἀναφέρουμε καὶ
ἐμεῖς τώρα, συμπληρώνοντας ὅτι συχνά
μπορεῖ νὰ συμβοῦν τέτια τυπογραφικὰ λά-
θη, ποὺ ξεφεύγουν ἀπὸ τὸ συνήθως ἄ-
γνωστο σὰν τοῦ Κέρβερου μάτι τοῦ διορ-
θωτοῦ. Αὐτὰ γιὰ τὴν πρώτη καὶ τὴν τρί-
τη παρατήρησή σας. Σχετικὰ μὲ τὴν ὀνο-
μασία τοῦ Ὀπίου ἔχετε δίκιο. Πρόκειται
περὶ παρανόησης. Ἐξαορίστως, λοιπόν,
δημοσιεύουμε τὴν ἐπιστολή σας.

Καθυστερημένα

♦ Κον Ἡλ. Κουκαλίδης, Βέροια: Κα-
νεῖς δὲν μπορεῖ ν' ἀρνηθῇ ὅτι τὸ Με-
σολόγγι παρουσιάζει ξεχωριστὸ ἐνδιαφέ-
ρον ἀπὸ πολλὰς πλευρῶν: Σὰς πληροφοροῦ-
με ὅτι τὴν Κυριακή τῶν Βαΐων καὶ τὴν
παρομνή της, πῆγε στὸ Μεσολόγγι ἁ-
πεσταλμένος τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ μὲ τὴν ἐντο-
λὴ νὰ καλύψῃ φωτογραφικὰ τὶς ἐσοτὲς
τῆς Ἑξόδου. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὕτη θὰ
μπορέσουμε, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ν'
ἀποκτήσουμε φωτογραφικὸ ὕλικὸ ποὺ θὰ
μᾶς ἐπιτρέψῃ στὸ μέλλον νὰ καλύψουμε
καὶ ἄλλες πλευρῶν τοῦ θέματος: Μεσο-
λόγγι. Φωτογραφίες τῶν συνεργατῶν μᾶς
συνήθως δὲν δημοσιεύουμε. Ὁ κ. Θ. Πα-
πακωνσταντίνου δὲν ἔχει σχέση μὲ τὸν ἐκ-
παιδευτικὸ τῆς Σχολῆς Ἀναβόρων. Εἴ-
ναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πρὶ ἐγκριτοὺς Ἑλλη-
νες δημοσιογράφους καὶ ἀρθρογράφους τῆς
ἐφημερίδος «Ἐλευθερία». Μεταξὺ τῶν πε-
ρισσότερο γνωστῶν τοῦ ἔργου εἶναι ἡ
«Ἀνατομία τῆς Ἐπαναστάσεως».

♦ Φοιτήτρια ἀπὸ τὴν Σπάρτη: Δὲν κρί-
νουμε ποτὲ λογοτεχνικὰ κείμενα ἀναγνω-
στῶν. Πάντως ἀξίζει τὸν κόπο νὰ προ-
σέξετε καὶ νὰ καλλιεργήσετε τὶς διαθέ-
σεις ποὺ μᾶς γράφετε ὅτι ἀνακαλύπτете
στὸν ἑαυτὸ σας.

♦ Φιλοτελιστὴν, Κόρινθος: Οἱ ΕΙΚΟΝΕΣ
ἔχουν ὡς ἀρχὴν νὰ ἀποφεύγουν τὴν δη-
μιουργία μονίμων στηλῶν. Ὅταν ἕνα θέ-
μα ἔχῃ γενικὸ ἐνδιαφέρον προβάλλεται
κατὰ τὸν καλύτερο δυνατό τρόπο (κατὰ
τὴν γνώμη τοῦς βέβαια) ἀπὸ τὶς σελίδες
τοῦ περιοδικοῦ. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ
τὰ θέματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τοὺς φιλοτε-
λιστάς. Πολλὸ περισσότερο δὲν εἶναι εὐ-
κολο νὰ καθιερωθῇ στήλη ἀλληλογραφίας
γιὰ τοὺς φιλοτελιστάς. Ἡ ἐπικοινωνία
μᾶς μὲ τοὺς ἀναγνώστες τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ
γίνεται, γιὰ ὁποιοδήποτε θέμα, μέσω αὐ-
τῆς τῆς στήλης, χωρὶς φυσικὰ νὰ εἶναι
δυνατὸν ν' ἀπαντοῦμε σ' ὅλες τὶς ἐπι-
στολές.

Ἡ ἑλληνικὴ σημαία

Τί γνώμη ἔχετε γιὰ τὶς τρισ-
άθλιες ἰστιάδες (πέντες) ποὺ
τελοστατεῖν τοὺς σκοποὺς τοῦ
Ἀγνώστου Στρατιώτου; Ἀν εὐα-
ρεστηθοῦν οἱ ἀρμόδιοι γιὰ τὶς ἀν-
τικαταστάσεις, δὲν θὰ εἶναι κα-
λύτερον νὰ προτιμῶσιν τὸ σκού-
ρο μπλε (χωρὶς λευκὰς ραβδώ-
σεις); Ἀρ οἱ σημαῖες οὐαὶ καὶ
καταστημάτων κατὰ τὴν Ἑθνικὴ
Ἑορτῇ, πῶς σὰς φωνήσαν; Οἱ πε-
ρισσότερες ἀπὸ αὐτὲς, ἐδῶ καὶ
πολλὰ χρόνια εἶχαν λευκὸ καὶ μπλε
χρῶμα.

ΑΝΤ. ΡΩΜΑΝΟΣ

♦ Διαβιάζουμε τὴν ἀποψὲ σας σχετικὰ
μὲ τὸ χρῶμα τῶν σημαῶν τῶν φρουρῶν
τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτη στοὺς ὁμο-
δοὺς καὶ ἀποφασίζουμε, ἀν χρειάζεται, γιὰ
μὴ τυττα ἀλλαγὴ. Σχετικὰ μὲ τὸ θέμα
τῶν ἐλληνικῶν σημαῶν, ποὺ ἐμφανίζον-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 3

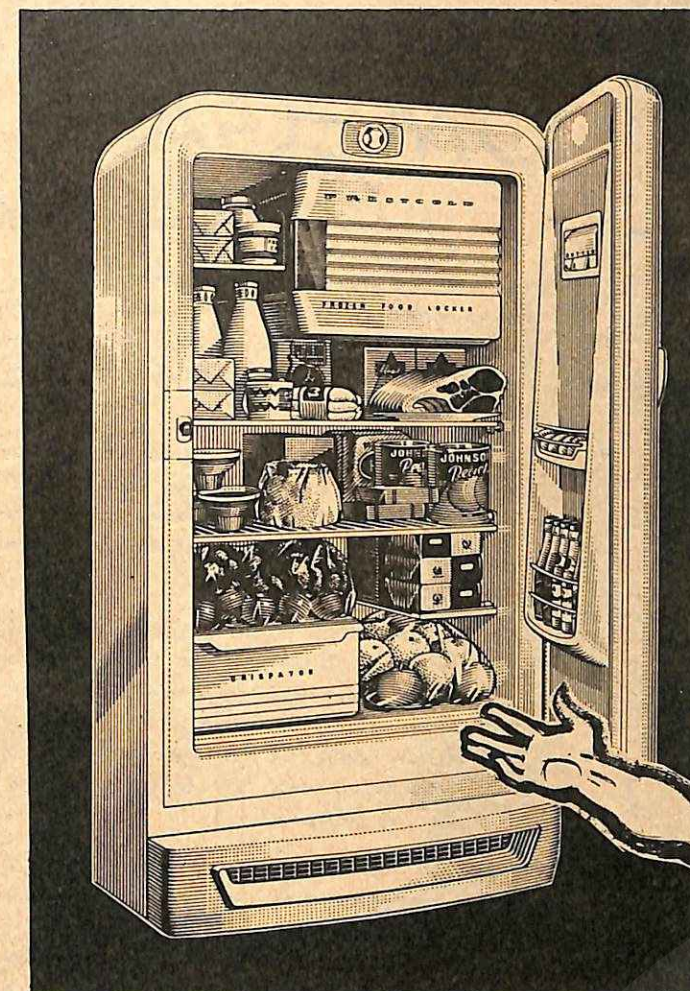
Ἡ στήλη αὕτη, ποὺ συντάσσε-
ται ἀπὸ ἐπιτελεῖο ἐιδικῶν, σὰς
κατατοπίζει στὰ κυριώτερα ζη-
τήματα τῆς ὁμορφιάς...

Εἰς ἀπὸ τὰ μυστικὰ τοῦ κα-
λοῦ μακιγιαρίσματος εἶναι ἡ
σωστὴ χρησιμοποίησις τῆς πού-
δρας. Πολλὰς φορές, ὅταν μιὰ
γυναίκα φθάσῃ στὸ συμπλήρωμα
αὐτὸ τῆς ὁμορφιάς της, σταμα-
τᾷ μπροστὰ στὴ δυσκολία ποὺ
παρουσιάζεται στὸ στρώσιμο
τῆς πούδρας ἐπὶ τὴν ἐπι-
δερμίδα τοῦ προσώπου της. Καὶ
τὸ φαινόμενο αὐτὸ δὲν προδίδει
παρὰ τὴν ἑλλειψη κρέμας ἀπὸ
τὸ δερμα, ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ
μπορέσῃ νὰ γίνῃ μιὰ ἰδεώδης
βάσις τοῦ μακιγιαρίσματος. Γι'
αὐτὸ λοιπὸν κάθε γυναίκα, ἀγα-
πητὴ μᾶς φίλη κ. Μαρία Κ. ἀ-
πὸ τὸν Πειραιᾶ, πρέπει νὰ ξέ-
ρῃ πῶς, πρὶν ξεκινήσῃ γιὰ τὸ
μακιγιαρίσμα, εἶναι ἀπαραίτη-
το νὰ ἀφήσῃ γιὰ δύο λεπτὰ τῆς
ὥρας μιὰ στρώσι κρέμας στὴν
ἐπιδερμίδα της, ποὺ θὰ ἀπορρο-
φήσῃ τὴν ἀπαραίτητη τροφὴ
της. Μιὰ ἀπὸ τὶς κρέμες, ποὺ
εἶναι πολὺ καλὴ σὰν βάσις πού-
δρας, εἶναι ἡ Λανοκρέμ τῆς Ζίν-
νια, ποὺ δὲν ἔχει ὑπερβολικὴ λι-
παρότητα, ἀλλὰ προσφέρει τὰ
ἀπαραίτητα στοιχεῖα γιὰ τὴν
ὕγιενήν, ἀποφύλαξιν τοῦ δερμα-
τος. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπάλει-
ψιν τῆς κρέμας πρέπει νὰ τὴν
ἀφαιρέσῃτε μ' ἕνα χαρτί τουα-
λέτας, ὥστε νὰ μὴ μείνῃ στους
πόρους παρὰ μιὰ ἐλάχιστη πο-
σότης, ποὺ θὰ προστατεύσῃ τὸ
δερμα ἀπὸ τὴν ὀλοήμερη ἐπαφὴ
τοῦ μὲ τὶς καιρικὲς συνθήκες.
Ἀλλ' ἀκόμη καὶ ἂν ἡ ἐπιδερμίδα
σας δὲν παρουσιάζῃ τὴν ἀντι-
δρασίαν αὕτη στὸ πούδραρισμα,
καλὸ εἶναι, πρὶν μακιγιαρισθῇ-
τε, νὰ κάνετε ἕνα προσεκτικὸ
καθαρίσμα μὲ λακτορὸς Ζίννια,
γαλάκτωμα ντεμακιγιᾶν Ζίννια,
ἂν βέβαια τὸ δερμα εἶναι φυ-
σιολογικόν. Ἀπὸ τὸ καθαρίσμα
αὐτὸ θὰ μείνῃ μιὰ ἐλαφρὰ λιπα-
ρότης ἐπὶ τὸ δερμα, ποὺ
θὰ εἶναι μιὰ πραγματικὰ ὑπέρο-
χη βάσις γιὰ τὸ μακιγιαρίσμα
μίας καλὰ διατηρημένης ἐπιδε-
ρμίδος. Ἐστὶ ἡ πούδρα θὰ στρώ-
νῃ τέλεια σ' ὅλο τὸ πρόσωπο
καὶ ἰδιαίτερα κοντὰ στὴ μύτη
καὶ στὸ μέτωπο, ποὺ συνήθως
παρουσιάζουν τὶς περισσότερες
δυσκολίες στὸ μακιγιαρίσμα.
Ἐπίσης, κάτι ποὺ πρέπει νὰ
προσέχουν οἱ γυναῖκες εἶναι ὁ
τρόπος ποὺ δάζουν τὴν πούδρα.
Δὲν πρέπει, δηλαδὴ, νὰ τρίβουν
τὴν ἐπιδερμίδα, ἀλλὰ νὰ τοπο-
θετοῦν τὴν πούδρα κυττώντας ἑ-
λαφρὰ ἕνα «πομπόν» σ' ὅλη τὴν
ἐπιφάνειαν τοῦ προσώπου.

Zinnia

Olympic

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑ!

Τὰ φημισμένα
Ἀγγλικά ψυγεῖα
PRESTCOLD
ποὺ ἐπὶ 46 χρόνια ἐξυ-
πηρετοῦν τὴν ὑφήλιο,
κατασκευάζονται τώρα μὲ
ἀπόλυτη
τελειότητα
ἀπὸ χέρια Ἑλληνικά

Τὸ PRESTCOLD

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

προσφέρεται στὴν
καταπληκτικὴ τιμὴ

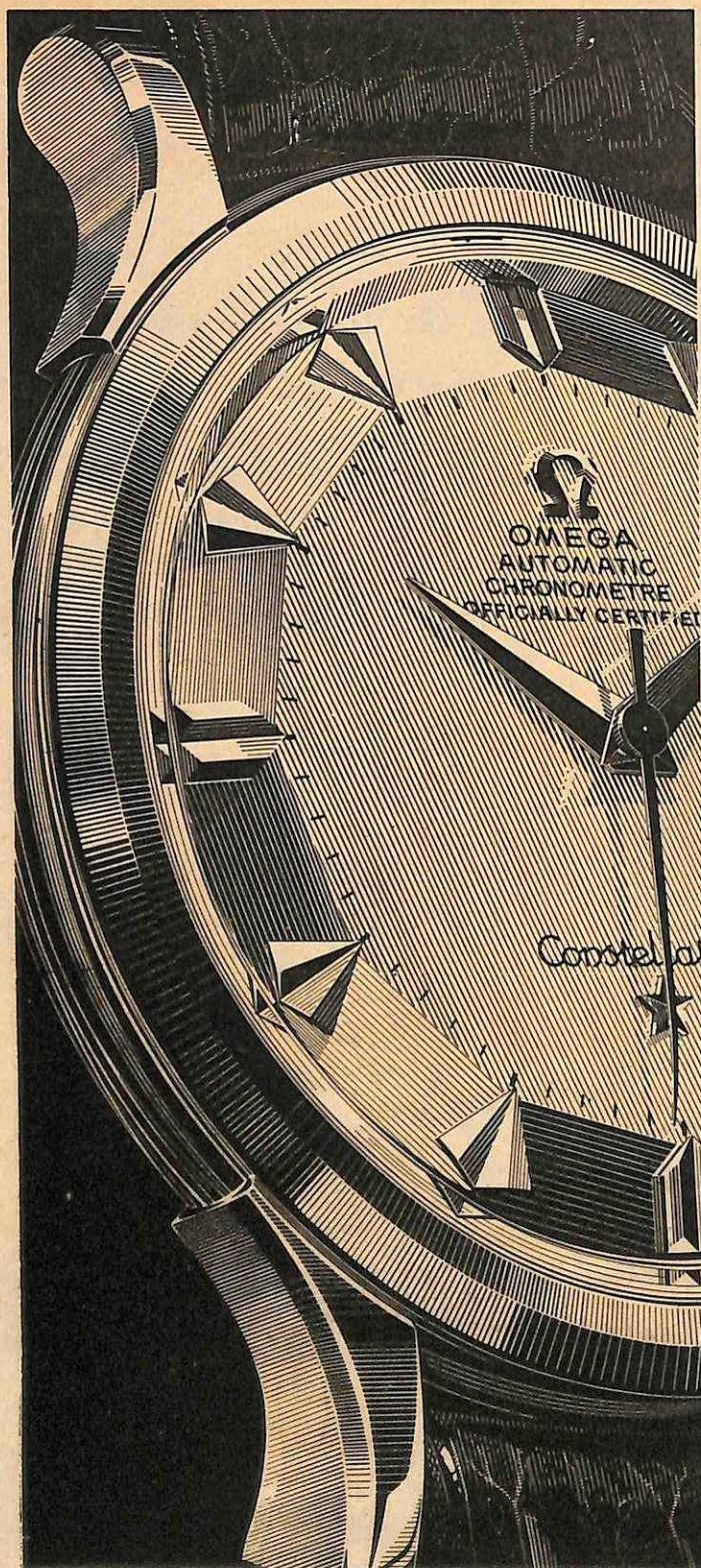
τῶν **9.900** δρχ.

ΜΕ ΜΕΓΑΛΕΣ
ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΤΩΡΑ ἕΝΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ

PRESTCOLD

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ • ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΦΘΗΝΟΤΕΡΟ

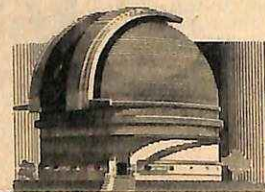

- ΑΤΣΑΛΙΝΟΝ ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΟΝ ΔΡΧ. 3.950
- ΜΕ ΧΡΥΣΗΝ ΣΤΕΦΑΝΗΝ ΔΡΧ. 4.950
- ΧΡΥΣΟΥΝ 18 ΚΑΡΑΤΙΩΝ ΔΡΧ. 9.300

Τό 1955, γιά πρώτη φορά στην Ιστορία του ώρολογίου χειρός, τὰ δύο ἀστεροσκοπεῖα (Γενεύης—Νιουσατέλ) ἐγάρizan τὴν νίκη, γιά ὅλες τίς δοκιμασίες, εἰς μίαν καὶ μόνην μάρκαν, τὴν OMEGA

ὁποῦσε ἔτσι στὴν Γενεύη τὴν 7η τῆς μεγάλης νίκης μέσα σὲ δέκα χρόνια, καὶ καθιέρωσε στὸ Νιουσατέλ ἕνα νέο ρεκόρ ἀκρίβειας.

Ἡ OMEGA ἀποσπῶσε ἔτσι στὴν Γενεύη τὴν 7η τῆς μεγάλης νίκης μέσα σὲ δέκα χρόνια, καὶ καθιέρωσε στὸ Νιουσατέλ ἕνα νέο ρεκόρ ἀκρίβειας.

ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

OMEGA
Constellation

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ

ΣΤΑΔΙΟΥ 29 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 34.496
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 36 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — ΤΗΛ. 74.111

— "ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ" —

Ἐὰν ἀνήκετε εἰς τὴν
κατηγορίαν
τῶν ἀνδρῶπων
ποῦ ἀναζητοῦν
τὸ τέλειον

OMEGA
Constellation

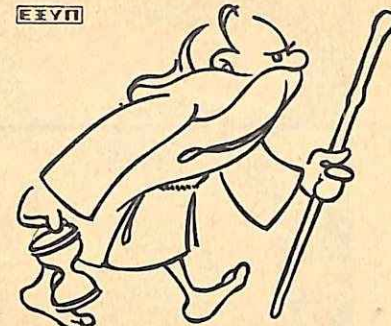
Ἐὰν θέλετε σὲ κάθε εἶδος νὰ ἐκλέγετε τὸ τελειότερον, τὸ αὐτόματον χρονόμετρον OMEGA ΚΟΝΣΤΕΛΛΕΣΙΟΝ εἶναι τὸ ρολοὶ ποῦ ταιριάζει περισσότερον εἰς τὴν προσωπικότητά σας καὶ δεικνύει τὴν ἀγάπην σας διὰ τὸ τέλειον.

Ἀφοῦ ὑποστῇ μίαν σειρὰν αὐστηρῶν δοκιμασιῶν ἀπὸ τὰ Ἑλβετικά Γραφεῖα Ἑλέγχου, ἕκαστον OMEGA ΚΟΝΣΤΕΛΛΕΣΙΟΝ ἀνευ ἐξαιρέσεως ἀποκτὰ πιστοποιητικὸν καλῆς λειτουργίας **μὲ εἰδικὴν μνητεῖον «ἐξαιρετικῶν ἀποτελεσμάτων».**

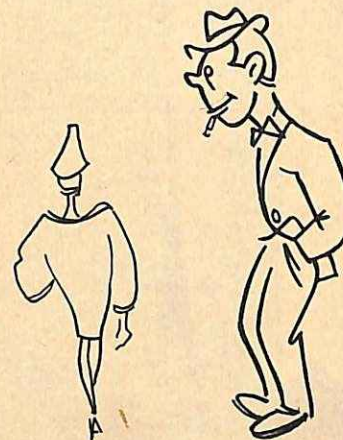
Εἰς τὴν καταπληκτικὴν αὐτὴν ἠλεγκμένην ἀκρίβειαν, προστίθενται τὰ πλεονεκτήματα τοῦ αὐτομάτου κουρδίσματος: Τὸ OMEGA ΚΟΝΣΤΕΛΛΕΣΙΟΝ μετατρέπει τὴν παραμικρὰν κίνησιν τῆς χειρὸς σας εἰς ἐνέργειαν, χάρις εἰς ἕνα εὐφυῆ μηχανισμόν ὁ ὁποῖος ἐξασφαλίζει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ σταθερὰν πίεσιν τοῦ ἐλατηρίου.

Ἡ ἀκρίβεια τοῦ χρονομέτρου OMEGA ΚΟΝΣΤΕΛΛΕΣΙΟΝ, ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν πείραν ποῦ ἀπέκτησαν τὰ ἐργαστᾶσια OMEGA κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς τῶν ἀστεροσκοπειῶν τῆς Γενεύης καὶ τοῦ Νιουσατέλ. Ἐκεῖ ἀνταγωνιζόμενον μὲ τίς μεγαλύτερες Ἑλβετικὰς μάρκες, τὸ OMEGA ἀπέσπασε σειρὰν νικῶν ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, χάρις στίς ἀναμφισβήτητες ἐνδείξεις τῆς ἀνωτερότητός του. Μὲ τίς ἰδιότητές του καὶ τὴν πολυτελεῆ ἐμφάνισίν του, τὸ χρονόμετρον OMEGA ΚΟΝΣΤΕΛΛΕΣΙΟΝ σὰς χαρίζει ἕνα συναίσθημα δικαίας ὑπερηφανείας: τῆς ὑπερηφανείας τοῦ νὰ ἔχετε ἐκλέξῃ ἕνα ρολοὶ ἐκ τῶν ὠραιότερων καὶ ἀκριβεστέρων ποῦ κατόρθωσε νὰ κατασκευάσῃ ὁ ἀνθρώπος.

ΕΞΥΠ

Ὁ καιρὸς περνᾷ...

...ἡ μόδα περνᾷ...

...ὁ ἔρως περνᾷ...

Dunlopillo

παρὰ μένει

ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΟΙΣΜΟΝ
ΑΕΡΙΖΕΤΑΙ κατ' ὅλην
τὴν ἑκτασιν συνεχῶς καὶ ἐν χρήσει.
ΠΑΝΤΟΤΕ ἑλαστικόν, λείον, ἀνευ
κοιλωμάτων καὶ ἀμετάβλητον. Προσαρμόζεται εἰς τὰς καμπύλας τοῦ σώματος καὶ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΙ πραγματικὰ τοὺς μύς.
ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ περιβάλλοντος.
ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΝΕΙ τὴν ὑγρασίαν καὶ τὸν ἰδρῶτα.
ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΟΝ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, ἀναπήρους, ἀσθματικούς καὶ ἀλλεργικούς
ΕΓΓΥΗΣΙΣ 25 ΕΤΩΝ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ — ΕΚΘΕΣΙΣ — ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Λιανός, Κατσουφός & Σία Ο.Ε.
Γ' Σεπτεμβρίου 37 Τηλ. 525.879

Ἰσθάνεσθε κουρασμένοι καὶ
ἡ γεῦσις σας δὲν εἶναι καλή;
• Δοκιμᾶστε λίγη

ΣΟΚΟΛΑΤΑ **ION** ΥΓΕΙΑΣ
τονώνει καὶ δίνει εὐχάριστη γεῦσι

— "ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ" —

Βάλτε τὴν χαρὰ νὰ σας δεχθῇ στὸ καινούργιο σας διαμέρισμα. Τὸ ὠραῖο καὶ ξεκούραστο παρκὲ εἶναι ἡ χαρὰ τῆς νοικοκυράς. Ὁραῖα λαμπερὰ παρκὲ χωρὶς κανένα κόπο θὰ ἔχετε μόνον μὲ τὸ

Synteko

Τὸ μοναδικὸ πλαστικὸ θερμὸν διαρκείας γιὰ παρκὲ τῶν ἐργοστασίων CASCO Σουηδίας. Καταργεῖ διὰ παντός τὶς παρκετίνες καὶ τὰ τριφύματα. ΔΕΝ ΕἶΝΑΙ ΟΛΙΣΘΗΡΟΝ. Θερμαίνει τὰ παρκὲ, καὶ γιὰ νὰ συντηρηθοῦν ἀρκεῖ ἕνα ἀπλό σκούπισμα μὲ σκούπι ἢ μὲ βρεγμένο πανί.
ΕΧΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΚΟΠΟΥ, ΧΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΣ
Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ἐμπειρὴν ἀποσταθεῖτε εἰς τὴν Ἀποκλειστικὴν Ἀντιπροσωπείαν. Τεχνικὸν Γραφεῖον «ΚΑΛΙΡ», τμήμα ἐπιστροφῶν καὶ συντηρήσεως δοπέδων. Φιλελλήνων 20. Τηλέφωνον 26.503.

Τα 74%

Τών μαγνητοφώνων που παρήγαγε και διέθεσε στην παγκόσμια αγορά ή Γερμανική Βιομηχανία είναι:

GRUNDIG

Κι' αυτό γιατί οι ειδικοί γνωρίζουν ότι: ΚΑΘΕ ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ ΤΗΣ **GRUNDIG** ΣΗΜΕΡΑ, ΔΥΡΙΟ ΘΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΘΗ ΩΣ ΠΡΟΟΔΟΣ.

Τα μαγνητόφωνα **GRUNDIG** διατίθενται σε μεγάλη ποικιλία τύπων για άνευτύτερη επιλογή.

Στά καλά καταστήματα Ραδιοφώνων μπορείτε να δοκιμάσετε και να μελετήσετε τα μαγνητόφωνα **GRUNDIG** χωρίς καμμία υποχρέωση.

TK20
Dex 4,950

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΟΣ

GRUNDIG: ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

...που μάς έστειλαν

«ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ Σκουλούδη», Στέφανος Ι. Μακρυμύχου. 'Η-ράκλειον Κρήτης. Έκδοτης Γ. Καλοκαρινός, 1958.

Η δημοσίευση σημαντικωτάτων εγγράφων, σχετικών με την Κρητική επανάσταση του 1866-69, που παρουσιάζει, άκματος μελετητής, ο κ. Σ. Μ. Έρχεται να μάς υπενθυμίσει μια πολύ θλιβερή πραγματικότητα. Την άκαταστασία, που δυστυχώς εξακολουθεί να υπάρχει γύρω από το πολύτιμο αρχαιολογικό υλικό της νεωτέρας Ιστορίας μας (ΕΙΚΟΝΕΣ, τεύχος 181). Γιατί, από το πλουσιώτατο προσωπικό αρχείο του πρωθυπουργού Στεφάνου Σκουλούδη, ένα ελάχιστο μέρος κατάρθωσε να διασώσει στα χρόνια της Κατοχής ο Σ. Μ. από τη φωτιά της μπουγάδας μιας γυναίκας του λού — εκεί το είχε απορρίψει ή αγάπη κάποιων «φιλοτελιστών» που το έσυλλεσαν για να πάρουν τα γραμματόσημα. Ντροπή!

«ΟΧΤΑΒΕΣ», ΤΑΚΗ ΣΩΤΗΡΧΟΥ. ΑΘΗΝΑ 1959.

Συνθετικό ποίημα χωρισμένο σε «Τέσσερις Φωνές», από δώδεκα οκτάστιχα ή κάθε μία, και σε «Απολογία». — Κατηγορητήριο για κείνους που κατέστρεψαν τη ζωή μας. Άλλα ποιοί είναι αυτοί; Ο κ. Τ. Σ. το αφήνει στην άσφαιρα.

«ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΔΕΜ», ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ Σοφίας Σφακιανάκη. Άθήνα 1959.

Φλεγόμενες από έρωτικό πάθος ημέρες μιας νεαρής καλλιτεχνικής φύσεως, μάς εξιστορούν τα «φύλλα» ενός ημερολογίου, που συνθέτουν το μυθιστόρημα της κ. Σ. Σ.

«Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΩΝ ΚΟΧΥΛΙΩΝ», ΠΟΙΗΜΑΤΑ Κυριάκου Μητσότακη. Έκδοσεις «Αίγαρος». Χανιά 1959.

Δεκαπτά σύντομα ποιήματα με κυρίαρχα διάθεση την έρωτική αναζήτηση ή ανάμνηση, περιλαμβάνει ή συλλογή του κ. Κ. Μ.

«Ο ΑΙΩΝ». ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ και Κοινωνικής Έρευνας. Τεύχος 2, Άπρίλιος 1959.

Σημειώνουμε από τα περιεχόμενα του ενδιαφέροντος και φροντισμένου νέου περιοδικού: Κ. Ζαφειρόπουλου, «Η έννοια της ψήφου», Γ. Βογιατζή, υπουργού Παιδείας, «Τα νέα εκπαιδευτικά μέτρα», Κ. Α. Ρουσσέν, «Η άριστερα χάνει έδαφος», Τ. Πλειδής, «Πρός διάσωση επί άνωτάτου επιπέδου». Όθ. Λέφα — Τετάνε, «Ο Έλληνισμός της Διασποράς».

«ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ Άσφαλίσεως». Τεύχος 4ο. Άπρίλιος 1959.

Περιλαμβάνει σχετική νομολογία του Συμβουλίου Έπικρατείας και Άρείου Πάγου, γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και το άρθρο του δικηγόρου κ. Α. Πετρόγλου «Η έννοια της πλήρους και ήλαττωμένης αναπηρίας κατά τον Α.Ν. 1846/51».

«ΔΕΛΤΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ». Ειδική Μηνιαία Έκδοσις. Τεύχος 199. Άπρίλιος 1959.

Άπόρροια συλλογικής μελέτης κύκλου οικονομολόγων εμφανίζονται τα περιεχόμενα του άριστα τυπωμένου Δ.Ο.Π., από τα όποια σημειώνουμε: Έξελίξεις και προοπτικές, Η κάμψις της ζήτησεως, το Δημόσιον χρέος, Αι επενδύσεις εις τον τουρισμόν, Διεθνή οικονομικά θέματα.

«ΕΥΒΟΪΚΟΣ ΛΟΓΟΣ». ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ Κριτικής και Τέχνης. Τεύχος 13ο. Χαλκίδα, Μάρτης 1959.

Άπό τα περιεχόμενα του αξιόλογου περιοδικού της Χαλκίδας, που μπήκε στο δεύτερο χρόνο, σημειώνουμε: Τα μαχητικά σημειώματα του Γιάννη Σκαρίμπα, «Το Εικοσιένα στην Εύβοια», του Γ. Κορδάτου, ποιήματα των Ν. Χριστιανόπουλου, Ε. Βακαλό, Θ. Φωτιάδη, Γ. Άνδρικόπουλου κ. ά. Συνεχίζεται επίσης το τακτικό οκτάσελιδο της Εύδοκης Άνθολογίας. ■■■

ΠΕΣ

GREEK LINE

Τό πρώτον υπερωκεάνιον που έναυπηγήθη από Έλληνας και έχει Έλληνικόν διάκοσμον, Έλληνικόν πλήρωμα και Έλληνικήν ψυχήν.

Ολυμπία

25.000 τόννων, ναυπηγήσεως 1953, ταχύτητος 21 μιλίων

ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ-ΚΑΝΑΔΑ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τό Υπερωκεάνιον που διαφημίζει τον Έλληνικό πολιτισμό στο Έξωτερικό.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 470-271

INBIZIMPOLA ΦΑΟΥΝΤΕΙΣΟΝ

Δίδει στο δέρμα σας την απαιτούμενη υγρότητα διά να διατηρηται φρέσκο και βελουδένιο

Είναι ή βάση κάθε μακιγιάζ. Προστατεύει τό δέρμα σας από τας καιρικές μεταβολάς σε κάθε εποχή.

Επί πλέον είναι ήδανική και σαν κρέμα νυκτός διότι εισχωρεί μέσα στο δέρμα, δέν δημιουργεί λιπαρά επιφάνεια και διατηρεί τό δέρμα σας άπαλό, δροσερό, νεανικό.

MAX FACTOR HOLLYWOOD

ΧΡΥΣΗ ΕΠΙΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ MAX FACTOR

Γεν. Άντ/ποι: Α.Τ.Ε.Α.Ε. Έδουάρδου Λω 19 Τηλ. 33.998

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Τι χαρά!
Όταν τὸ κακάο
εἶναι ΕΒΓΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

Οι **EIKONES** εἶναι

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΣΟ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

(Συνέχεια από σελ. 5)

φραϊόν γραφικό χαρακτήρα!...) Για τὸ θέ-
μα τῶν διαφημίσεων ἔχουν δοθῇ κατ' ἐ-
πανάληψη ἐξηγήσεις. Ἐν πάσῃ περιπτώ-
σει σὰς παρμπέμπομε στὰ ξένα περιοδικά.
Νομίζουμε ὅτι ἔτσι θὰ μπορέσετε νὰ ἐκ-
τιμήσετε τὴν μετριοπάθειά μας. Ἀμφι-
βάλλουμε ἂν ὑπάρχουν περιοδικὰ σ' ὅλο
τὸν κόσμον ποὺ νὰ μὴν ἔχουν ἔστω μιὰ συ-
νέχεια. Ἐξ ἄλλου, ὅτι συμβαίνει μὲ σὰς
καὶ τὸ ἀντοτελὲς διήγημα, τὸ ἴδιο συμ-
βαίνει μὲ ἄλλους ἀναγνώστες — τοὺς πε-
ρισσότερους — καὶ τὸ μυθιστόρημα σὲ
συνέχειες. Τὸ προτιμοῦν. Ἀλλὰ καὶ διη-
γήματα ἔχουμε πολλὰς φορές δημοσιεύσει.
Προσπαθοῦμε, τέλος, πάντοτε νὰ μὴ φθά-
νουν ὡς τοὺς ἀναγνώστες μας τὰ ἐλά-
χιστα κακέκτυπα ποὺ εἶναι φυσικὸ νὰ ὑ-
πάρχουν σὲ μιὰ, ἐκτεταμένη ἐκτύπωση,
παρ' ὅλο τὸ ἐπιμελημένο ξεδιάλεγμα. Μπο-
ρεῖτε πάντως νὰ τὰ ἀλλάξετε τὰ τεύχη
αὐτὰ στὸ διδύμοπαιό των ΕΙΚΟΝΩΝ:
Σωκράτους 57, Α' ὄροφος.

Τὰ ἐξώφυλλα

Σὰς ἔχω γράψει καὶ πωλιότε-
ρα δύο φορές, κάνοντας παρατη-
ρήσεις γύρω ἀπ' τὸ περιοδικό,
ποὺ ὁμολογῶ ὅτι ὡς σύνολον εἶ-
ναι ἐξαιρετο. Τὴ μιὰ φορά μοῦ
ἀπαντήσατε, τὴν δεύτερη, ὅμως,
ὄχι. Δὲν ξερω γιατί. Ἴσως γιατί
ἦταν κάτι ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ δη-
μοσιευθῇ ἀπὸ τὸ περιοδικό. Δὲν
πειράζει, ὅμως. Πάντως καταλα-
βαίνω ὅτι θὰ συμφωνοῦσατε μα-
ζὺ μου.

Ἐχω νὰ παρατηρήσω κάτι
στὸ ὑπ' ἀριθ. 182 τεύχος. Συγκε-
κριμένα πρόκειται γιὰ τὸ ἐξώ-
φυλλο. Ἀληθινὰ, εἶναι τέλειο ἀπὸ
ἀπόψεως χρώματος, φωτὸς κ.λ.π.
Ἐκείνο, ὅμως, γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν
συμφωνῶ εἶναι τὸ παιδάκι ποὺ
κρατεῖ τὰ μπαλλόνια. Ἐνα τόσο
καλοντυμένο καὶ εὐγενικὸ παιδά-
κι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πουλᾷ
μπαλλόνια.

Ἀκόμη δὲν νομίζω ὅτι θὰ ἔ-
πρεπε τὸ μπαλλόκι ποὺ κρατᾷ τὸ
κοριτσάκι νὰ σκεπάζῃ τὰ ἄλλα
δύο παιδιὰ καὶ τὸ ποδήλατο. Ἀπ'
ὅλα αὐτὰ βγάξω τὸ συμπέρασμα
ὅτι ἡ φωτογραφία εἶναι σκηνο-
θετημένη καὶ ὄχι ἕνα στιγμιότυπο
ἀπὸ τὴν κίνηση τοῦ πάρκου. Πέι-
τε μου, λοιπόν, τί συμβαίνει;

Α. ΚΟΤΚΟΤΖΑΣ

♦ Δὲν ἀπαντᾷ πάντοτε σ' ὅλες τίς
ἐπιστολὰς ποὺ εἰσάγουν στὰ γραφεῖα μας,
γιατὶ τίς περισσότερες φορές θίγουν θέ-
ματα στὰ ὁποῖα ἔχει ἤδη δοθῇ ἀπάντηση
ἢ ἔχουν ικανοποιηθῇ ὡς αἰτήματα. Φαί-
νεται, λοιπόν, ὅτι κάτι παρμπόμο θὰ ἔ-
γη συμβῇ καὶ μὲ τὴν δεύτερη ἐπιστολή
σας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ θέμα τοῦ ἐξωφύλ-
λου, νομίζουμε ὅτι ἔχει σημασία κατὰ
κύριο λόγο τὸ ἂν ικανοποιήσε σὲν σύν-
θεση προσώπων, ἀντικειμένων καὶ χρωμά-
των. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα πιστεύουμε ὅτι
δὲν ἔχει πάντοτε σημασία ἂν εἶναι σκη-
νοθετημένο ἢ ὄχι ἕνα φωτογραφικὸ θέμα.
Πάντως πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι τὰ θέματα
τῶν ἐξωφύλλων — σὲ ὅλα τὰ περιοδικὰ
ὅλου τοῦ κόσμου — δὲν εἶναι ὅλες τίς
φορές ἀληθινὰ στιγμιότυπα, ἀλλὰ συνθέ-
σεις, ὅπως λέτε, σκηνοθετημένες.

Υιοθεσίες βρεφῶν

Μὲ ἐνδιαφέρον ἐδιάβασα τὴν ἔ-
ρυνα τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ σχετικὰ μὲ
τὸ Ἐμπόριο Βρεφῶν στὴν Ἑλλά-
δα.

Σὲ κυριακάτικη ἐκδοχή τῆς το-
πικῆς ἐφημερίδος EUGENE RE-
GISTER GUARD, ὁ ERNEST MITLER,

Ἄνω τῶν 60.047 ἐπιβατῶν ἔχουν
ταξιδεύσει ὑπεράνω τοῦ Ἀτλαντικοῦ μὲ

Τὰ ταχύτερα ἀεροσκάφη τοῦ κόσμου

τῆς πλεόν
πεπειραμένης ἀεροπορικῆς
ἐταιρίας τοῦ κόσμου

Τὰ ἀεροσκάφη αὐτὰ εἶναι τὰ φημισμένα Ἀεριοθού-
μενα JET CLIPPER* 707 τῆς PAN AMERICAN, τῆς ὑπ'
ἀριθμ. 1 ἀεροπορικῆς ἐταιρίας ὑπεράνω τοῦ Ἀτλα-
ντικοῦ. Ἀπολαῦστε ἕνα ἄνετο καὶ ἀθόρυβο ἀεροπο-
ρικὸ ταξίδι μὲ ταχύτητα 900 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.
Καθημερινῶς μὲ Ἀεριοθούμενα JET CLIPPER στὴν
Ἀμερικὴν. Δρομολόγια ἀπὸ Λονδίνον, Παρίσι καὶ
Ρώμην.

Συντόμως τὰ Ἀεριοθούμενα JET CLIPPER τῆς PAN
AMERICAN θὰ ἐκτελοῦν δρομολόγια πρὸς τοὺς με-
γαλύτερους σταθμούς εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ θὰ
συνδέουν 79 χώρες εἰς ὃ Ἠπείρους μὲ τὸ μεγαλύτε-
ρον παγκόσμιον ἀεροπορικὸν δίκτυον ἀπὸ κάθε ἄλλῃ
ἀεροπορικῇ ἐταιρίᾳ. Πρὸς πλήρη ἐξυπηρέτησίν σας
ἀπευθυνθῆτε εἰς τὴν PAN AMERICAN, ὁδὸς Ἑλ. Βενι-
ζέλου 6 Ἀθῆναι - Τηλ. 612-695, 611-047.

Σὲ ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ κόσμου θελήσετε νὰ ταξι-
δεύσετε σὰς συμφέρει νὰ χρησιμοποιήσετε τὰ τα-
χύτερα ἀεροσκάφη τῆς PAN AMERICAN, ἀπολαμ-
βάνοντες, συγχρόνως, τίς ἐξαιρετικὰς περιποιήσεις
καὶ τὴν ἀσφάλειαν, ποὺ ἐμπνέει μόνον ἡ πλεόν πεπει-
ραμένη ἀεροπορικὴ ἐταιρία τοῦ κόσμου.

* Ἰλῆμα κατατεθέν τῆς Pan American

Σύμβουλος της Νομοθετικής Έπιτροπής επί των ζητημάτων περί γάμου και οικογενείας εις την Πολιτείαν της Νέας Υόρκης, σέ άφθορ με τίτλο BLACK MARKET BABY RACKET, αποκαλύπτει τὸ πρόβλημα τῆς νόθευσης εἰς Ἡν. Πολιτείαν. Ἀναφέρει δὲ τὴν ἐξῆς περίπτωση: «Τὸ περασμένο

φθινόπωρο, ἔχοντας πληροφορίες διὰ δὴ σπείρα ἐμπορίου βρεφῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Η.Π.Α., τηλεφώνησα σὲ κάποιον δικηγόρο στὴν Νέα Υόρκη.
—Ἡ σύζυγός μου κ' ἐγὼ ζητοῦμε νὰ νόθεύσουμε ἕνα παιδάκι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, εἰπα.
Χωρὶς περαιτέρω ἔρευνα, ὅσον

ἀφορὰ τὴν καταλληλότητά μου, ὁ δικηγόρος ἀπήντησε:
—Ἀναμένω τὴν ἄφιξιν ἐνὸς βρέφους σύντομα.
—Πόσον θὰ στοιχίσῃ; ρώτησα.
—2.800 δολλάρια, ἦταν ἡ ἀπάντησή του.
—Θὰ θέλατε νὰ συναντήσετε τὴν σύζυγό μου ἢ ἐμέ; ρώτησα.

γκρέκα

Ἀπὸ μικρὴ μεταχειρίζομαι τὴν ὀδοντόκρεμα ΚΟΛΥΝΟΣ καὶ ἔχω δόντια ποὺ ὅλοι τὰ θαυμάζουν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ
ΤΗΣ Α.Μ.
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ
ΚΑΙ Ἡ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

Γεν. Ἀντ. Αἰοὶ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

♦ Πολὺ ἐνδιαφέρουσες οἱ πληροφορίες ποὺ μᾶς δίνετε. Τίς θέτομε κ' ἐμεῖς μετὰ σιὸν μᾶς ὅπ' ὅση τῶν ἀποδοῶν. Ὅσον ἀφορὰ τὴν διαφήμιση, εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν κατανόησιν ποὺ δείχνετε καὶ σὰς συγχαίρομε γιὰ τὴν ἐννεμερότητά σας πᾶνω ἀπὸ αὐτὸ τὸ θέμα. Διαφωνοῦμε μόνον μαζὺ σας ὡς πρὸς τὴν συμβουλὴ σας νὰ μὴν ἀπαντοῦμε πᾶς ἐγκρίσεις ποὺ ἀφοροῦν τὴν διαφήμιση. Ἐχουν, δέδοται, πολλὰς φορὰς δοθῇ μέχρι σήμερα διευκρινήσεις, ἀλλὰ πιστεύομε διὰ κάθε ἀναγνώστης δικαιοῦται νὰ ἔχη μίαν ἀπάντησιν ἐκ μέρους μας καὶ μάλιστα σὲ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν ἀδελφεῖς τῆς ἰδίας τῆς ΕΙΚΟΝΕΣ. Πρόκειται γιὰ ἀπαράδεκτη ἀρχή.

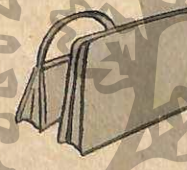
Συνιστῶ, λοιπόν, ἀγαπητὲ Τοῦτο, νὰ παύσης νὰ ἀπαντᾷς σὲ ἐνοχλητικὰς ἐπιστολὰς ἀναγνοστών, ποὺ ἐγκρινιάζουν γιὰ τίς διαφημίσεις. Καὶ στὰ ἐρχόμενα τεύχη νὰ εὐξήσης τίς διαφημίσεις σου, ἵνα τὴν ἰδιότητα σημαίνει πρόσδος κ' ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ πρόσδο οἱ ἐλλήνες.
JIMMY KARAKITSOS
UNIVERSITY OF OREGON
EUGENE, OREGON
U. S. A.

Κατασκευάζονται με χυτοπίεσι 60 ἀτμοσφαιρῶν σὲ τρόπο ποὺ τὸ μέταλλο γίνεται ἕνα σῶμα μετὴν κορδέλλα.

Ὅταν ἀγοράζετε φερμουάρ προσέχετε νὰ γράφῃ ἐπάνω τῇ λέξι
ZAMA.

ΑΝΤΕΧΟΥΝ
ΑΙΩΝΙΑ

ὍΣΑ ΕἶΔΗ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ
ΜΕ ΦΕΡΜΟΥΑΡ
ZAMA

ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΕΡΜΟΥ 54 (ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ ΜΕΛΑ 10) - ΤΗΛ. 23.463 - 35.737

(Φωτ. Paul Porber)

(Φωτ. Δημητρόπουλος)

(Φωτ. Paul Porber)

Μετρητής: Η τράπεζα Ρικσμπάνκεν της Στοκχόλμης απέκτησε τον πρώτο αυτόματο μετρητή χαρτονομισμάτων του κόσμου. Έχει τὸ μέγεθος γραφομηχανής, ἀλλὰ μετρά 800 χαρτονομίσματα στο λεπτό, δηλαδή, ἀντικαθιστᾶ, χωρὶς ποτὲ νὰ κουράζεται, 4 ταχείς πεπειραμένους ὑπαλλήλους.

Καλλιστεία: Ἀφοῦ κατέκτησε τὸν τίτλο «Μὴς Ἀγγλίας 1959», ἡ δὲ Παμέλα Σήρλε, 21 ἐτῶν, μαθήτρια Δραματικῆς Σχολῆς, προετοιμάζεται τῶρα γιὰ τρεῖς σοβαρώτερες ἀναμετρήσεις στὰ καλλιτεία πού θ' ἀναδείξουν τίς «Μὴς Ἠνωμένο Βασίλειο», «Μὴς Εὐρώπῃ» καὶ «Μὴς Ὑφήλιος».

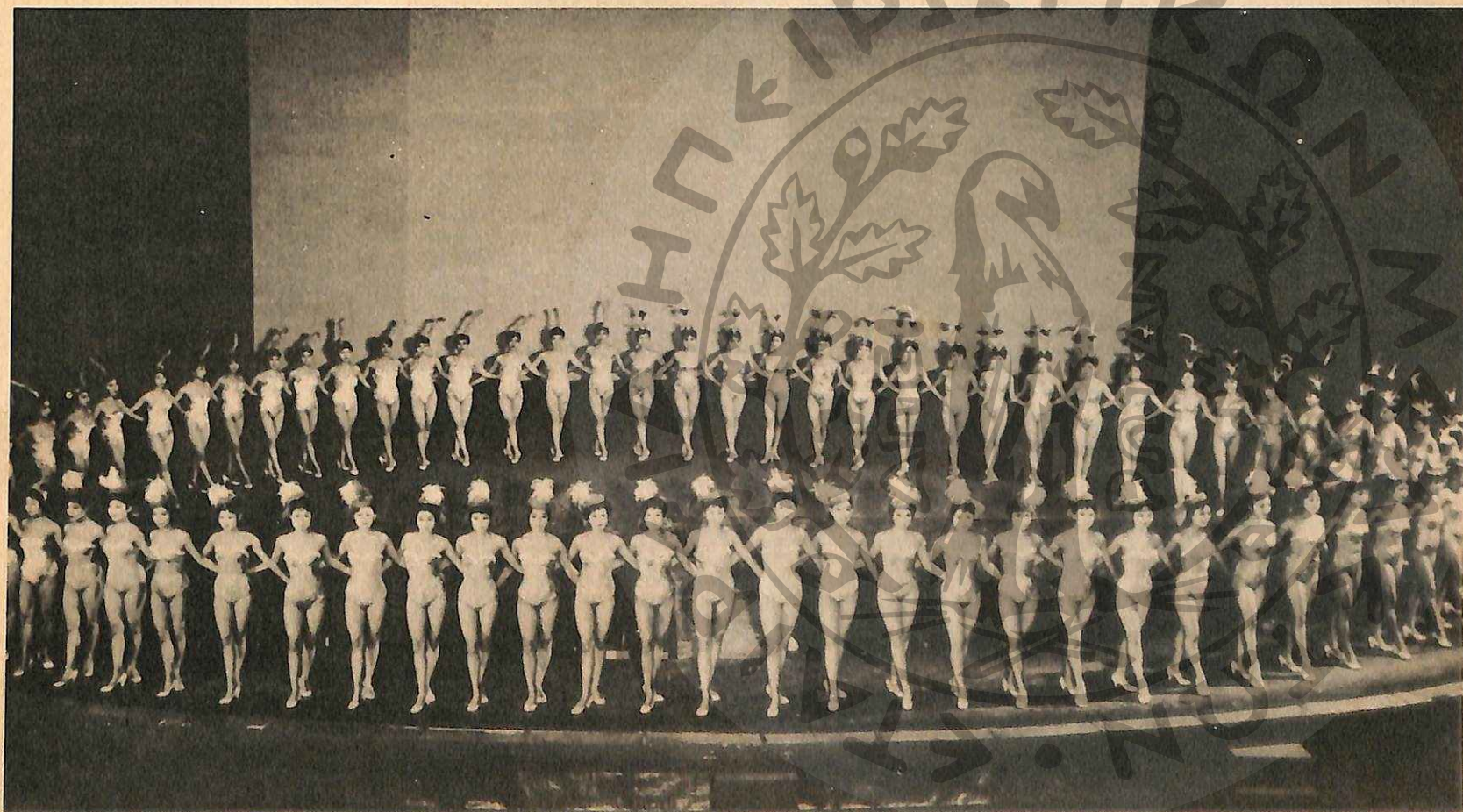
Διακρίσεις: Κατὰ τὴ διεξαρκεία ἐκτὰ Συνεδριάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Γ. Γρίβας ἀνεκνήρυχθη ἐπίτιμος δημότης Ἀθηνῶν. Ὁ δήμαρχος κ. Π. Κατσώτας, ἀφοῦ τὸν προσεφώνησε, τοῦ ἐπέδωσε τὸ σχετικὸ δίπλωμα καὶ τοῦ ἀπένειμε τὸ Χρυσοῦν Μετάλλιον τῆς πόλεως. Στὴ δεξίωση, ποὺ ἀκολούθησε, ἐκπρόσωπος τῶν Ροταριανῶν τῆς Ἑάνθης ἐπέδωσε στὸν θρυλικὸ Διγενὴ δίπλωμα καὶ μετάλλιο ἐκ μέρους τῆς ὁργανώσεώς του πρωτοβουλίας τοῦ ἐπιτοπίου Ροταριανοῦ Ὁμίλου, ὁ στρατηγὸς ἀνεκνήρυχθη ἐπίτιμος δημότης Ἑάνθης.

Ὁ ἀντικαταστάτης: Οὐδεμία μεταβολὴ στὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν προβλέπεται ὅτι θὰ ἔχῃ ὁ διορισμὸς τοῦ μέχρι σήμερα ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κρίστιαν Χέρτερ, 64 ἐτῶν, στὴ θέση τοῦ κ. Ντάλλες, ποὺ παρητήθη λόγω τῆς βαρυτάτης ἀσθενείας του. Ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ, ὡς γνωστόν, πρὶν ἀναθέσῃ τὰ καθήκοντα στὸν νέο ὑπουργό, ἤξιώσε νὰ ὑποβληθῇ ὁ κ. Χέρτερ σὲ ἰατρικὴ ἐξέταση.

(Φωτ. Camera Press)

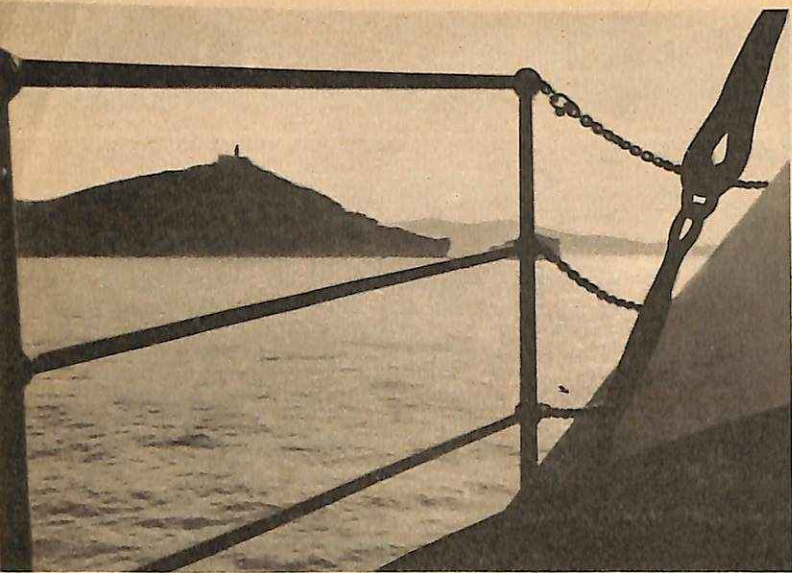
(Φωτ. Pan Asia)

Τρομοκρατία: Νέο κύμα βίας ἐξέσπασε σ' ὅλη τὴν Ἀλγερία, τὴν ἡμέρα ποὺ ἐντόπιοι καὶ ἄποικοι προσήρχοντο στὶς κάλπες γιὰ νὰ ἐκλέξουν τοὺς δημοτικούς ἀρχοντάς των, με ἀποτέλεσμα τὸν φόνο καὶ τὸν τραυματισμὸ πολλῶν ἀτόμων. Στὸ ἴδιο τὸ Ἀλγέριο, γιὰ πρώτη φορὰ ἐπειτα ἀπὸ δύο χρόνια, ἐξεργάγη μιά δόμβα στὴν ὁδὸ Μισελέ, τὸν κεντρικώτερο δρόμο τῆς πόλεως. Κρυμμένη στὸ «πόρτ μπαγκάζ» ἐνὸς σταματημένου αὐτοκινήτου, ἐξεργάγη τὴν ὥρα τῆς μεγαλύτερας κυκλοφορίας, σκοτώνοντας δύο καὶ τραυματίζοντας δώδεκα ἀνυπόπτους διαβάτες.

(Φωτ. A.F.P.)

Ζωντανὸ διάδημα: Ἐνας γαλαξίας ἀπὸ ἑκατὸ καλλίκνημες Γιαπωνέζες καλλονές, σχηματίζουν τὸ ωραιότερο διάδημα τοῦ κόσμου, γιὰ νὰ πανηγυρίσουν τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου Ἀκίχίτο καὶ τῆς πριγκίπισσας Μισάικο. Τὸ θεαματικώτατο αὐτὸ νούμερο παρουσίασε τὸ μπαλέτο τοῦ θεάτρου «Νιτσιγκέκι» τοῦ Τόκιο, στὴν ἐπιθεώρηση «Ἀνοιξιάτικος χορὸς».

ΤΟ «ΣΕΡΡΑΙ» έβαλε τώρα πλώρη για τὸ Κάβο-Μαντίλι. Κατάκορφα στὸ ἔρημονήσι στέκει ὁ «ἐπιτηρούμενος» φάρος του.

Μὲ ἄδεια τῆς Φαρικῆς Ὑπηρεσίας ὁ φωτογραφικὸς συνεργάτης τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ κ. Κ. Ραφανλίδης ἔλαβε μέρος στὸν τακτικὸ ἀνεφοδιασμὸ τῶν φάρων τῶν ἑλληνικῶν θαλασσῶν μὲ τὸ εἰδικὸ σκάφος («Σέρραι»). Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψή του στοὺς ἐρημίτες φαροφύλακες προέρχονται οἱ φωτογραφίες ποὺ δημοσιεύονται σ' αὐτὲς τὶς σελίδες. Οἱ ἐντυπώσεις κ' οἱ πληροφορίες ποὺ συνέλεξε ἀποτελοῦν τὸ κείμενο τοῦ ξεχωριστοῦ αὐτοῦ ρεπορτάζ, σὲ ἀπόδοση τοῦ κ. Ἀνδρέα Ζαμπέλη.

ΦΑΡΟΙ ΚΑΙ ΦΑΡΟΦΥΛΑΚΕΣ

ΕΝΑ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΠΟΥ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΗΤΑΝ ΤΟ ΠΙΟ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΑΝ ΔΕ ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΑΛΗΘΙΝΟ

ΕΡΗΜΙΑ. Οἱ γραμμὲς τῶν πλοίων περνᾶνε σὲ μεγάλη ἀπόστασιν. Ἀκόμη κι ὁ μοναδικὸς ἐπισκέπτης φουντάρει στὰ ἀνοικτά.

Τῇ ΝΥΧΤΑ ΕΚΕΙΝΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ ποὺ εἰδοποιήθηκα μ' ἓνα σῆμα πὼς τὴν αὐγὴ ἀποπλέει τὸ «Σέρραι» τοῦ τακτικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ καὶ νὰ βρίσκωμαι ἂν θέλω στὴ Φαρικὴ Βάση τὴν προσδιορισμένη ὥρα γιὰ νὰ μὲ πάρῃ μαζί του στὸ συνηθισμένο του ταξίδι, δὲν ξέρω πὼς καὶ γιατί, ἀλλὰ ἐνῶσα ἀεφὰ νὰ θαράινῃ πάνω μου τὸ νῆμα μιᾶς «Ἀποστολῆς». Τώρα, μπορεῖτε σεῖς νὰ γελάσετε — μάλιστα ἂν σκεφτῆτε πὼς τὸ πολὺ-πολὺ ποὺ θὰ μπορούσε νὰ θαρύνῃ πάνω στοὺς ὤμους ἐνὸς φωτορεπόρτερ θάταν τὸ ἀστέιο βάρος τῆς μηχανῆς του, κάνα φλάς, κάνα τρίποδο...

Σωστά. Ἀστέιο βάρος. Αὐτὸ ἔλεγα κ' ἐγὼ στὸν ἑαυτὸ μου. Κι ὥστόσο, ἓνα ἄλλο βάρος, πολὺ σοβαρῶτερο, ἐπέμενε νὰ στέκει ἀμετακίνητο μέσα μου: «Αὐτοὶ εἶναι Φάροι! Κάτι πολὺ πρὶ ὑπεύθυνου καὶ πολὺ πρὶ ἀνώτερου ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα μέσα στὸν κόσμον, στοὺς αἰῶνες... Ἡ καθαρὴ ἀνιδιοτέλεια: ὁ ἀνθρώπος, ποὺ ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον ἄνθρωπον· τὸν ἄνθρωπον μὲ κεφαλαῖο... Ὅλα τ' ἄλλα, τὰ παροδικὰ, περνοῦν: αὐτοὶ φέγγουν! Στὸν ἄγνωστο, μέσα στὸ ἄγνωστο καὶ στὸ φοβερό. Αὐτοὶ δείχνουν, εἰδοποιοῦν. Δὲν ἐνεδρεῦν τὸν ἄνθρωπον· ἐνεδρεῦν τὴ φύσιν ποὺ τὸν ἐνεδρεῖ, καὶ τοῦ προμνηνοῦ τὴν ἐνέδρα. Ὅποιος κι ἂν εἶναι: ὅποιος φυλῆς: ὅποιος ἔθνους: ὅποιο σκοπὸ κι ἂν ἔχῃ!... Ὅποιο σκοπὸ κι ἂν ἔχῃ, ἀνθρώπινος θάνατος: πρῶτα νὰ ζήσῃ, νὰ σωθῇ, κ' ὕστερα βρίσκειται ὁ σκοπός, καλὸς ἢ κακός».

«Τοῖς πλοιοζόμενοις...», γράφουν πανάρχαιες πλάκες, δαρμένες ἀπ' τὰ κύματα, ἀπ' τὶς θύελλες. «Τοῖς πλοιοζόμενοις...». Δὲν ὀρίζουν «ποιοὺς» πλοιοζόμενους θέλουν νὰ σώσουν. Δίχως διάκριση καμμιά: «Τοῖς πλοιοζόμενοις...» ἀνεξάρτητα «πλοιοζόμενοις» ἄρκει.

...Πᾶσι, ὅποιοις πλοιοζόμενοις,
φέγγε, φαῖνε, σίγα πυρσουλῆς!..

ψιθυρίζει ὁ ἀρχαῖος λυρικός (1):

...Σ' ὄλους, σ' ὅποιους ποντοπόρους
φέγγε, δείχνε, σώπα φάρε!..

Κι ὁ νεώτερος (2):

Ἡ φρωτεινὴ θρυαλλὶς ἔγινε φάρος
— τὰ κρύσταλλά του μᾶς μιλοῦν —
στεκόμαστε ὀρθοὶ μὲς στὶς ἀναλαμπές του
— τὸ σῶμα του μᾶς κυβερνᾷ,
τὸ φῶς του μᾶς δυναμώνει,
ἡ καρδιά μας πάλλεται μαζί του,
καὶ ἡ σφῆγξ μᾶς συνθλίβει ἐπὶ τοῦ στήθους της
στὴ στίλβουσα σιωπῇ τοῦ φάρου!

Πρόσεξε! Μὴν ἀναζητῆς στοὺς Φάρους τὸ «ρομαντικὸ στοιχεῖο» ὅλης τῆς σχετικῆς φιλολογίας!.. Δὲν θὰ βρῇς τίποτε τέτοιο. Ἡ δουλειὰ εἶναι μιὰ ἀπλὴ δουλειὰ: «Φέγγουμε γιὰ νὰ μὴν πνίγουνται οἱ πλοιοζόμενοι...» — ἦταν τὰ λόγια τοῦ ἑμπειροῦ καὶ ρεαλιστῆ φαρικοῦ, στὴ Βάση, ὅταν πήγα γιὰ τὴν ἄδεια. Λόγια σταράτα καὶ λίγα. «Μὴν ἀναζητῆς κάτι ποὺ δὲν ὑπάρχει... Ἡ: ποὺ δὲν ὑπάρχει πιά...».

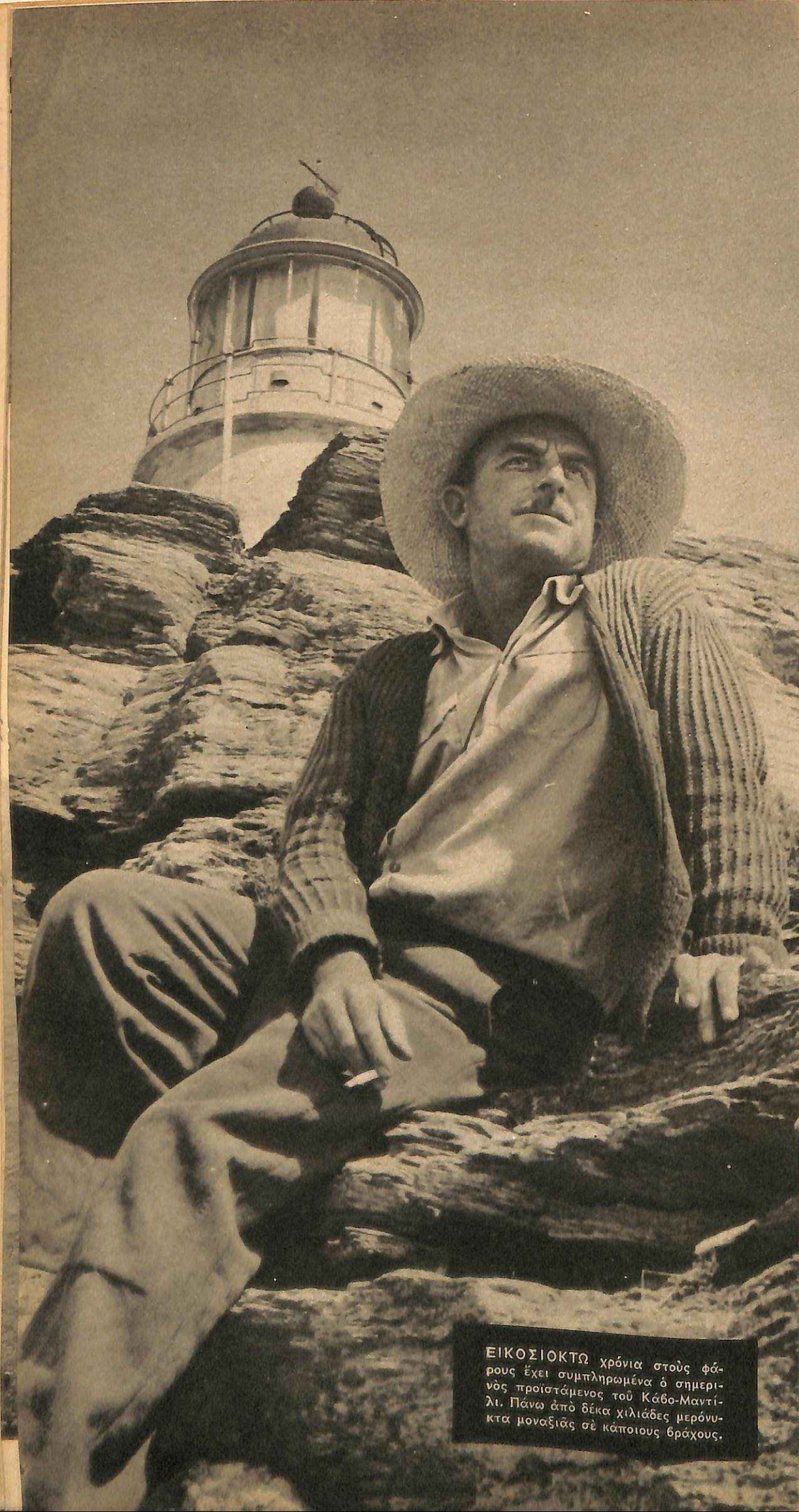
Μὲ ἐγώ, τῇ νύχτᾳ ἐκείνῃ ποὺ ξαγρύπνησα πρὶν μπαρκάρω στὸ «Σέρραι»

1. Ἀωνύμου, τοῦ 4ου π. Χ. αἰ.

2. Ἀντρία Ἑμειρίκου: Ἡ στιλβιδῶν. Στίχοι: 1-2, 5-8, 18-19.

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ φιλία ἀνάμεσα σὲ ἀνθρώπους, ποὺ δὲν ἔχουν συναντηθῇ ποτέ. Μὲ τὴ μέρα καὶ μὲ τὴν ὥρα ξέρουν οἱ φαροφύλακες ποιὸς καπετάνιος θὰ περάσῃ μὲ τὸ καράδι του. Κ' ἓνα σφύριγμα ἀπὸ τὴ γέφυρα, ἀντιχαιρετὰ τὸν πιστὸ φίλο.

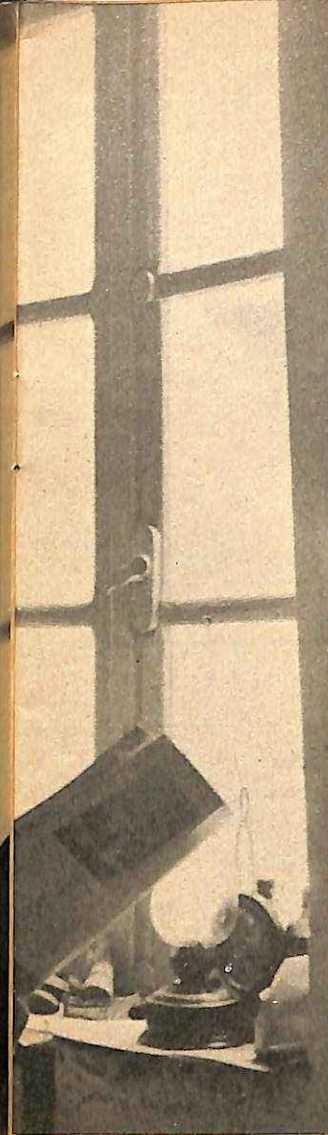

ΕΙΚΟΣΙΟΚΤΩ χρόνια στους φάρους έχει συμπληρωμένα ο σημερινός προϊστάμενος του Κάβο-Μαντίλι. Πάνω από δέκα χιλιάδες μερόνυκτα μοναξιάς σε κάποιους βράχους.

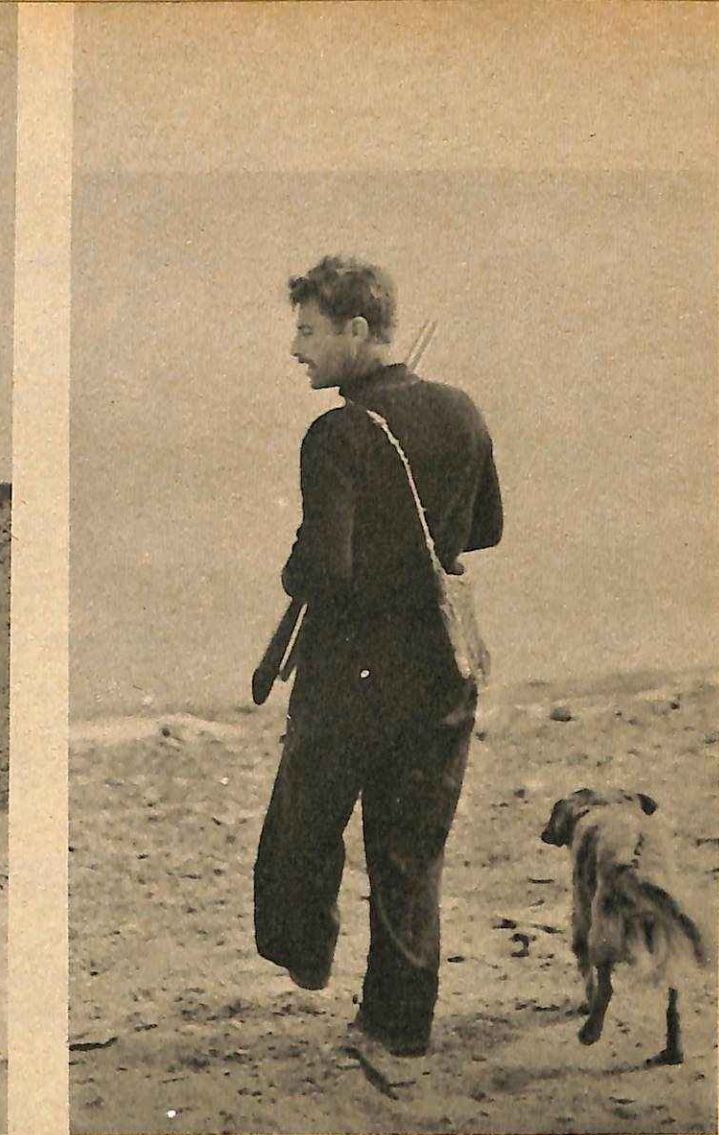
ΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΞΑΝΑΔΙΑΒΑΖΕΤΑΙ ΑΜΕΤΡΗΤΕΣ

ΕΣ ΦΟΡΕΣ ΚΑΘΕ ΕΝΤΥΠΟ

ΜΕ ΥΠΟΜΟΝΗ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ ΣΚΑΛΙΖΟΥΝ ΚΑΡΑΒΑΚΙΑ

ΚΥΝΗΓΙ. ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΣ ΜΕΖΕΣ

Οί φυλακές δεν είναι μόνο από σίδερα. Είναι καί φυλακές κι' από άερα, θάλασσα καί θράχια

του φαρικού μας άνεφοδισμού, με το βάρος μιάς «Αποστολής» άκουμπισμένο πάνω στο τραπέζι, πάνω στ' άνοιχτά βιβλία, δίπλα στη μηχανή και στα συνεργά μου, θυθίστηκα στο έργο μιάς ζωής, πού, αν πούθενά, ούτε σ' ένα θήμα της, δεν είχε ποτέ ρομαντικές παραισθήσεις — και δεν είχε, γιατί καιρό δεν είχα, κ' ήτανε ζωή οργανωτή έμπνευσμένου κι άκάματου, ανθρώπου άληθινά «εταγμένου» σ' έναν σπουδαίο σκοπό: Να στήση Φάρους σ' όλες τις ελληνικές ακτές καί θάλασσες, να τις άλυσοδέση με φώς, να τις εξημερώση! — όμως τί άλλο ήτανε παρά ζωή ενός πιστού, ενός θαθεία καί θετικά ρομαντικού του άγώνα μέσα στη θάλασσα, μέσα στ' άνήμερα στοιχειά καί τά σκότη, παραστεκά-

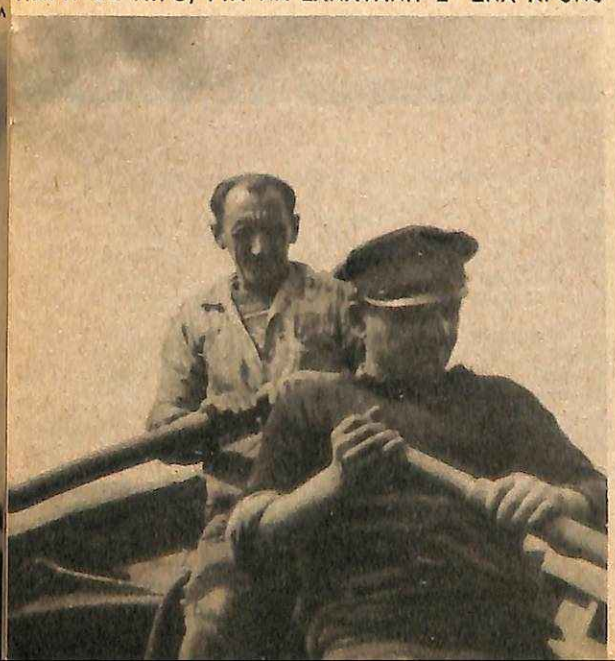
μενου πάντα κι άγρυπνα, στους αιώνας των αιώνων έφεξης, δίπλα στο πηδάλιο, στη γέφυρα δίπλα με τον κάθε καπετάνιο; Τον Στυλιανό Έμμανουήλ Λυκούδη λέω, πού αυτός κόμπο-κόμπο έδεσε, τριάντα δώδεκα χρόνια, ως το '41, όλο το σύγχρονο φαρικό μας δίκτυο, κι άργάνωσε λαμπρά καί στέρεα τη Φαρική μας Υπηρεσία, καί πού του πρέπει πάντα πρώτη τιμή όταν γιά Φάρους μιλούν σ' αυτόν τον τόπο!

ΜΕ ΗΥΡΕ ΤΟ ΧΑΡΑΜΑ ΕΚΕΙΝΟΥ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ, κ' ήμουν ακόμα θυθισμένος στα σοφά καί ύποδειγματικά άρθρα γιά φάρους σ' όλους τους αιώνες, του Λυκούδη. Μπάρκαρα στο «Σέρραι», μού μιλούσε ό καπετάνιος, τό πλήρω-

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΕΛΕΙΩΣΕ, ΤΟ «ΣΕΡΡΑΙ» ΘΑ ΣΑΛΙ

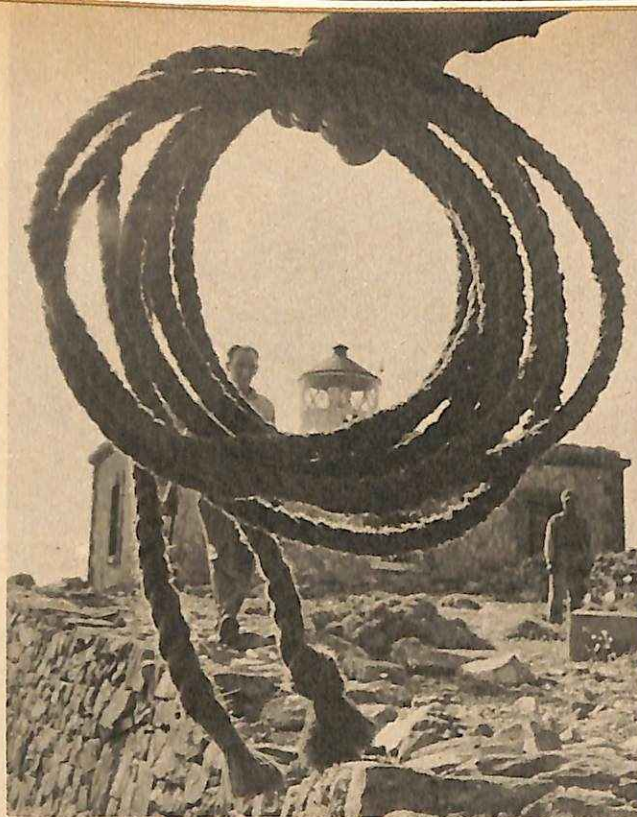

ΠΑΡΗ ΣΕ ΛΙΓΟ, ΓΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΦΑΝΗ Σ' ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ

ΑΠΟΒΑΣΗ ΚΟΥΡΣΑΡΩΝ ΘΥΜΙΖΕΙ Η ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΒΑΡΚΑΣ ΣΤΗΝ ΑΦΙΛΟΞΕΝΗ ΒΡΑΧΩΔΗ ΑΚΤΗ

Η «ΣΚΑΝΤΖΑ» ανέδασε τις μποτίλλες με την άσετυλίνη, που θα τροφοδοτήσουν για ένα όλοκληρο χρόνο τον αυτόματο φάρο του Σάν-Τζώρτζη. Έδω, μοναδικοί κάτοικοι είναι οι γλάροι και το κοπάδι των άγριογαϊδουριών, τα όποια περιφέρονται ελεύθερα σ' αυτό το νησάκι.

ΜΙΑ ΩΡΑ ΚΡΑΤΗΣΕ Η «ΠΟΖΑ», ΓΙΑ ΝΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΘΗ ΑΝΑΜΜΕΝΟΣ Ο ΦΑΡΟΣ ΣΤΟ ΚΑΒΟ-ΜΑΝΤΙΛΙ

Τ' ΑΤΕΛΕΙΩΤΑ ΒΡΑΔΥΑ Η ΠΑΛΙΑ

ΞΕΘΩΡΙΑΣΜΕΝΗ ΤΡΑΠΟΥΛΑ ΧΑΡΙΖΕΙ ΜΙΑ ΚΑΠΟΙΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ. ΜΙΑ ΠΑΡΤΙΔΑ ΠΡΕΦΑ, ΜΕ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΚΑΠΟΙΑ ΑΓΓΑΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΧΑΜΕΝΟΥΣ

“Όσο κι’ αν αλλάζει χρώμα, ήχο, ρυθμό ή θάλασσα... “Όσο κι’ αν παίζη ο καιρός... “Ένα πράγμα είναι απaráλλαχτα, τραγικά τὸ ἴδιο: ἡ μοναξιά...”

μα, κ' ἐγὼ στὸ νοῦ μου εἶχα ἀκόμη τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν προγόνων τούτου τοῦ καραβιοῦ, πὺν ἀνεφοδίαζαν σὰν κι αὐτὸ τοὺς Φάρους μας: «Μεθώνη» καὶ «Αὔρα» — «τὸ ποτὲ θαλαμινὸν τοῦ Βαρβάκη» — «καὶ αἱ ἀτμομηιοῖαι» «Ἀφρόεσσα», «Σύρος», «Σαλαμίνια» καὶ «Πάραλος», ἐπὶ δὲ τοῦ 1914 καὶ ἐντεῦθεν, τὰ βοηθητικὰ τοῦ στόλου ἀτμόπλοια «Αὔρα» (ἄλλοτε «Κρήνη», ποτὲ «Γεώργιος» τῆς ἐταιρίας Χατζή Δαούτ, λεία τοῦ πολέμου τοῦ 1897), «Τένεδος», «Σφακτηρία» καὶ «Πηνειός», «Πλειάς», «Κίτσα», «Ἅγιος Μηνάς», «Ἅγιος Λουκάς», «Ὀρίων» — πούγινε ναρκοθέτις, καὶ τὸ βούλιαξαν τὰ στούκας στὴ Βουλιαγμένη τὸ '41, καθὼς καὶ τὸ «Πλειάς», τὴν ἴδια μέρα, στὸ Κρουνέρι—, καὶ τέλος, ἡ μεγάλη ἀτμοκορβέττα ἀνεφοδιασμοῦ τῶν Φάρων τῆς Ἑλλάδος: «Στυλιανὸς Ἐμμανουὴλ Λυκούδης» (τέως «Χανιά», «μετονομασθεῖσα διὰ Διατάγματος τὴν 23 Ἀπριλίου 1922»), πρὸς τιμὴν τοῦ νεώτερου ὅταν μῆκε καὶ γηραιότερου ὅταν βγήκε (μὲ ὑπηρεσία 53 ἐτῶν, 8 μηνῶν, 5 ἡμερῶν) ἀξιωματικοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ, καὶ ὄργανο τοῦ, καὶ ψυχῆς, καὶ «στοιχείου», τῆς Φαρκῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

— Σήμερα ἔχουμε τρία σκάφη γιὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸ τῶν Φάρων μας, μοῦ εἶπε ὁ κυβερνήτης τοῦ «Σέρραι», ὁ θαλασσόλυκος καπετάν-Κοσκινάς, πὺν ἔχει κάθε βράχο, κάθε «πάγκο» καὶ κάθε πονηρὴ κακοτοπιὰ ἐλληνικῆς φανοθάλασσας, μ' ὅποιον καιρὸ, μέρα ἢ νύχτα, καταπῶς ξέρει καὶ μὲ κλειστὰ μάτια ἑνας πο-

λύπειρος ὁδηγὸς λεωφορείου «Χαφτεία-Ἐρυθρό» κάθε λάκκο καὶ παγίδα καὶ «κύμα» τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου.

Εἶναι καταπληκτικὸ τὸ πὺς ἄραζαν αὐτὲς οἱ «Σέρρες» δίπλα στὶς ξέρες καὶ στὰ ὑποῦλα ὕφαλα! Μὲ τί ταχύτητα καὶ μαεστρία, «κόδοντας» ἴσα-ἴσα τὴν τελευταία στιγμή, πούλεγε πὺς θὰ τσασιστοῦμε, νά! πάνω στὰ βράχια, κι ὁσὸ τὸς γλύτωναν, ἐστρίβαν, ἄραζαν!... Σὰ γκαγκστερίδιο «πειρατικό», πὺν γιὰ ἑνα δίφραγκο ἀράζει στὸ φτερό κάτω ἀπ' τὴ μύτη τοῦ «τροχαίου», καὶ καπνὸς γίνεται!...

Σκεφτόμουν πὺς βέβαια, μὲ τόση πείρα καὶ τὸ ἴδιο ταξίδι, ξανά-ξανά, χρόνια τώρα, δὲ μπορούσε νὰ γινόνταν κι ἄλλιως: ἡ διαδρομὴ καταντοῦσε «Ὁμόνοια-Σύνταγμα», καὶ τοῦ καπετάν-Κοσκινά τοῦ ταιριάζαν οἱ στίχοι πὺν ἑνας καλὸς μας πρόξενος, κι ἀκόμα πὺς καλὸς ποιητῆς, ἔχει σκαρώσει γιὰ τρία πλοία «τῆς γραμμῆς»: τὴν «Κλεοπάτρα», τὴ «Σεμίραμι», τὴ «Θεοδώρα» (3), πὺν «φεύγουν πάντα τὴν ἴδιαν ὥρα»

κάνουν τὸν ἴδιο δρόμο,
φτάνουν τὴν ἴδια μέρα...

3. Ἄλ. Μπάρ: Ἡ «Κλεοπάτρα», ἡ «Σεμίραμις» κ' ἡ «Θεοδώρα». Στίχοι: 38, 36-37, 39-40, 45-47.

Μοῶζουν ὑπάλληλοι γραφεῖον
πὺν γίνανε χρονόμετρα.
(“Ὅταν ὁ δρόμος εἶναι πάντα ἴδιος,
τί τάχα ἂν εἶναι σὲ μιὰ ὁλόκληρη Μεσόγειο
ἢ ἀπ' τὸ σπίτι σ' ἄλλῃ συνοικία;)

Μὰ ντράπηκα νὰ πῶ τώρα στίχους στὸ γερο-θαλασσόλυκο, τὸν καπετάνιο, πὺν τόσο μὲ περιποιῶταν καὶ μὲ φιλοξένησε σὰν παιδί του μέσα στὸ «Σέρραι», ἀλλὰ δὲν θὰ τ' ἄρεσε ἴσως καὶ νὰ τὸν παρομοιάζουν ποιητὲς μέ... «ὑπάλληλο γραφεῖου», μέ... «χρονόμετρο», ἐπεὶδὴ ἡ ρότα του εἶναι πάντα ἴδια (ἀφοῦ κ' οἱ Φάροι δὲ δέ... σαλεύουν ἀπὸ τὴ θέση τους, καὶ πρέπει ὅλους, μὲ τὴ σειρά, κάθε φορὰ νὰ τοὺς ἀνεφοδιάσῃ!).

Προτίμησα νὰ κουβεντιάξω μὲ τὸν πληρωμα, μὲ τοὺς ναῦτες, μὲ τοὺς ἐργάτες πὺν ἦταν ἐπίσης στὸ «Σέρραι» γιὰ τὴ μεταφορὰ τοῦ ὕλικου — καὶ κυρίως γιὰ κείνες τὶς βαρεῖες «μποτιλλίες» ἀσετυλίνης, πὺν τῆς κουβαλᾶν μὲ «σκάντζα» (4), δυὸ-δυὸ, σὲ ἀπότομα φανερνίσια, καὶ πολλὰς φορὲς χρειάζεται κ' οἱ

4. “Ὅρος τῶν ναυτικῶν. Λέξη ἰταλική: Ἀλλαγὴ δόρξια ἀγγαρείας μεταφορὰ φορτίου δι' ἐναλλαξ διαδοχῆς τῶν ἀνδρῶν.

ναῦτες νὰ βοηθήσουν, ὁπότε παίρνουν κι αὐτοὶ κανονικὸ μεροκάματο, σὰν τοὺς ἐργάτες, γιὰτὶ ἡ δουλειὰ τούτη δὲν εἶναι παίξε-γέλασε, καθὼς λογουχάρη στὸ Σάν-Τζώρτζη, ὅπου εἶναι ἑνα χιλιόμετρο ἡ ἀπόσταση, καὶ τρεῖς ὥρες κάνουν γιὰ νὰ τὸ διασχίσουν μὲ τὴ «μποτιλλία» (ἑνὸς ἑλικοπτεροῦ θὰ ἔλυνε τὸ πρόβλημα καὶ τὸ βάσανο, μιὰ καὶ δρισκόμαστε στὸν ἀτομικὸ αἰῶνα τῶν «εἰπτάμενων δίσκων»! Ἀλλ' ἂς εἶναι καλὰ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ὅχι μόνο ἀσυγχρόνιστου, ἀλλὰ καὶ κάπως... φασαουλικοῦ εἰς βάρος τῆς καλῆς μας Φαρκῆς Ὑπηρεσίας, πὺν ὅπως γράφει ὁ Λυκούδης (5) καθαρὰ καὶ ξάστερα, ὅσοπε ἀπὸ τὸ 1912 τὰ φαρικά τέλη, δίνοντας τῆς ἑκτοῦ ὅ,τι πιστώσεις θέλει, ἀνεπαρκέστατες φυσικὰ, ἐνὸς τὰ τέλη αὐτὰ, «κατὰ κανόνα υπερβαίνουν τὰς πιστώσεις»!.. Αὐτὰ ὡς τὸ '34 τουλάχιστον. Σήμερα τί γίνεται δὲν ξέρομε. Ἀλλὰ τί νὰ γίνεταί; Νά, πολλὰς ἐλλείψεις καὶ μεγάλη στενότης μέσων, ὁλοφάνερη στὰ πλοία τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ, στοὺς τρόπους τοὺς παμπάλαιους, στὴ μὴ ἀνανέωση τοῦ βασικοῦ ὕλικου...).

5. Μεγάλῃ Ἑλληνικῇ Ἐγκυκλοπαίδειᾳ Ἐπυροῦν, τόμος α' Ἑλλάς, ἀρθ. τοῦ «Φάροι καὶ Φανοὶ» — σὲ ὅποιο γιὰ πολλὰ καὶ διάφορα παραπέμπουν τρεῖς ἐγκυρότατες εὐρωπαϊκὲς ἐγκυκλοπαιδεῖες, τόσο λαμπρὸ κ' ἔγκυρο θεωρεῖται. γραμμένο ἀπ' τὸν Λυκούδη — σελ. 208, στίχ. β'.

Όταν περνάει ένα πλοίο, ακόμη και στον ορίζοντα, γίνεται πανηγύρι! Και σαν κηδεία μοιάζει ο αποχαιρετισμός του πλοίου που ήλθε έστω και για λίγο στα νερά τους.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδη — ΕΛΚΗΝ)

ΔΙΑΒΑΤΙΚΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ, Ο ΓΛΑΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΥΧΝΑ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΖΩΤΑΝΟ ΠΛΑΣΜΑ, ΠΟΥ ΑΝΤΙΚΡΥΖΟΥΝ ΕΠΙ ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ ΟΙ ΦΑΡΟΦΥΛΑΚΕΣ

ΕΜΑΘΑ Κ' ΕΜΑΘΑ ΠΟΛΛΑ, κουδεντιάζοντας ώσπου να φτάσουμε στον πρώτο Φάρο που θάβλεπα από κοντά στη ζωή μου. Ός και μιά ελληνιστική επιγραφή — αλλά λίγο... μπερδεμένη σαν το «Εν τώ μηνί 'Αθύρ» του Καδάφη — από έναν φανοφύλακα που γύριζε ν' αναλάβει υπηρεσία! Τον άκουω άσφανα να μου λέει:

—Σώκρατος... σκνίψ (!) δεξίς φανός (!!)... θεοίς ποτήρι (!!!) υπέρ των πλοιοζομένων!...

—Τί είπες;.. του λέω κατάπληκτος.

Αυτός ό δόλιος τάχασε λιγάκι, κόμπιασε... Μά, σε λίγο, ξαναπήρε κουράγιο:

—Ναί! μου λέει. Έτσι είναι! «Σώκρατος σκνίψ, δεξίς φανός, θεοίς ποτήρι υπέρ των πλοιοζομένων!».

—Τί είναι αυτό; του λέω.

—Η επιγραφή! Στο Φάρο της 'Αλεξάνδρειας! Δεν την ξέρεις, πούσαι και γραμματιζούμενος;

(Έλα σώσον, Κύριε! είπα μέσα μου. «Σώκρατος... σκνίψ», και... «δεξίς φανός», και... «θεοίς ποτήρι»;.. Θά τρελλαθώ!.. Μήπως αυτός είναι... σκνίπα και τά λέει;.. 'Αλλά και δεν ήξερα εκείνη τη στιγμή την επιγραφή, κ' έκανα λίγο τήν... πάπια!).

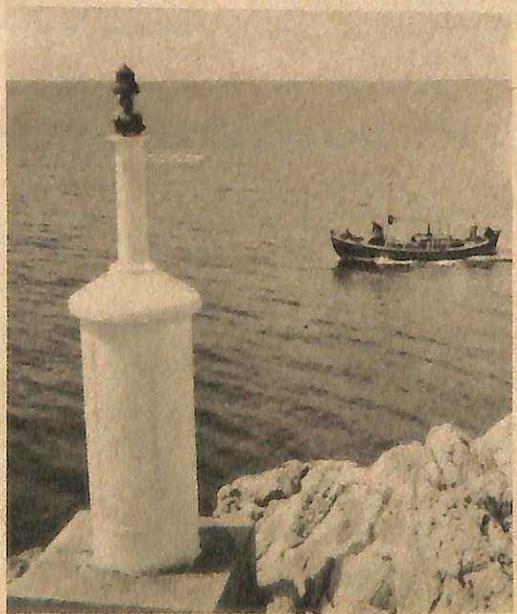
Όπου νάσου, πετάγεται ένας άλλος —ναυτικός κ' έτοιμος, κι όχι «γραμματιζούμενος» ό άνθρωπος — και μου απαγγέλλει τό σωστό:

—Σώκρατος Κνίδιος Δεξιφάνους, θεοίς σωτήρι υπέρ των πλοιοζομένων!

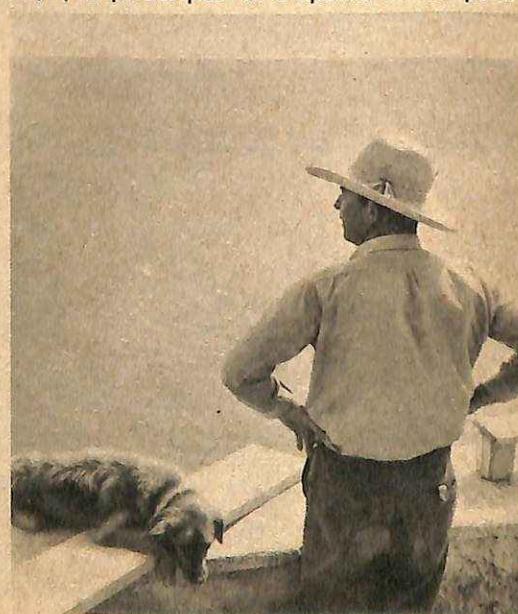
—Αμ έτσι λέγε! Όχι... σκνίψ, και... δεξίς φανός, και... θεοίς ποτήρι! ('Αλλά τό «υπέρ των πλοιοζομένων», όλα κι όλα! Αυτό σώο και άβλαβές!.. Γινόταν αλλιώς; 'Υπέρ των πλοιοζομένων ν ν ν !).

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

ΜΙΚΡΟ, άσήμαντο τό αυτόματο φανάρι της 'Αναδύσου.. 'Αλλά με πέντε μποτίλλιες άσετυλίνης τό χρόνο κάνει και αυτό θαυμάσια τη δουλειά του.

ΣΤΟΥΣ «έπιτηρούμενους» όμως φάρους —είναι εύτυχώς οι λιγώτεροι—σκληρή, άλλ' άφευκτη άνάγκη νά μεταβληθούν οι άνθρωποι σε αυτόματα.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ. 'Η θάρκα αφήνει πίσω της τά θράχια και τούς έρημίτες. Τό πλοίο άνεφοδιασμού θά ξαναφανή σ' ένα χρόνο. 'Αλλά —όπως χαρακτηριστικά παρατήρησε κάποιος— φωτορεπόρτερ «δεν θά ξαναφανή ούτε σε 200 χρόνια».

ΜΑΣ ΕΠΙΑΝ πώς στο μοναστήρι τ' "Αγίου "Ολαφ, ψηλά στο Τρόγγεν, τὰ Πάθη εἶν' ἄλλο πράμα!.. Συμβάλλει ἡ φύση. Τὸ μοναστήρι εἶναι κατὰ κορφα, μονάχο, πὺρ σιμὰ στὸ θεὸ τρεῖς χιλιᾶδες μέτρα — κι ἀκόμα πὺρ σιμὰ γιατί εἶναι μέσα σὲ φυσικὸ νὰ ἀπὸ δρῦς, πανύψηλες, πανάρχαιες... Τὸ περιβάλλουν δασοκοσμία τριάντα χρόνια-τόσκιαν νὰ χτίζεται σιγά-σιγά, λίθο τὸ λίθο στὸν ὄμο τῶν καλόγερων. Τὸ περιπτύχθηκαν, τὸ προ-στάτησαν, τὸ κρύψαν στοργικά μὲς στὴ χλωρὴ καὶ ξύλινη καρδιά τους. Οἱ κορμοὶ τους πελώριοι — δέκα ἀγκαλιές ἀντρῶν δὲν κλείνουν τὸν καθένα τους —, καὶ παρὰ στέκουν τρυφεροὶ, στοχαστικοί... Τὴ Νύχτα τῆς Γεθσημανῆς, μᾶς εἶπαν, πὺρ οἱ καλόγεροὶ τοῦ "Ολαφ θυγαίνουε στὸ δάσος, δαστώντας κίτρινα μικρὰ κεράια μὲ μελιχρὲς καὶ λίγες φλόγες, πάλι οἱ κορμοὶ παίζουν τὸ ρόλο τους σερνά: τὸ ρόλο τῶν ἐλαῖν στὸ Μέγα Πάθος. Κοιμούνται οἱ καλόγεροὶ γύρω τους τὴ νύχτα ἐκείνη, δώδεκα-δώδεκα σὰν τοὺς Μαθητές, κ' ἔνας τους μένει ξαγρυπνός, στὸ σκότος μόνος περιδιαβάζοντας... Τοὺς ξυπνᾷ κάθε τόσο, μ' ἕνα ταπεινὸ παράπονο:

«—Πάλι ἀποκοιμηθήκατε, ἀδελφοί μου;»
Μᾶς εἶπαν πὺρ στὸ μοναστήρι τ' "Αγίου- "Ολαφ, ναι, θὰ ζήσουμε τὸ Πάθος σ' ὅλη του τὴ δόξα, γιατί εἶν' ἡ Φύση ἡ ἴδια πὺρ συμβάλλει, καταπὼς ὑπάρχει...

Καὶ ἔκρινήσαμε, παρέα μεγάλη, πολυθρόνη, ἐροταστική, γιὰ ἕνα συνδυασμὸ ἀπ' τοὺς λίγους: Τὴ Φύση μὲ τὸ Μέγα Πάθος! Τὸ Θεῖος μὲ τὸ Κέαρ! Τὴ δόξα τῆς Ψυχῆς, μὲ τὴ δόξα τοῦ Δέντρου, τοῦ Βουνοῦ, τοῦ Λουλουδιοῦ!

Τὴν αὐγὴ τῆς Παρασκευῆς, μετὰ τὴν Ἀγούπνια, θὰ μαζεύουμε καὶ φρέσκα σαλιγκάρια! Τὰ ξακουστὰ καὶ νόστιμα σαλιγκάρια τοῦ Τρόγγεν!.. Θὰ τρώγαμε τὸ μεσημέρι ἀπὸ μιὰ χύτρα, ὅλοι μαζί!

Ο ΜΟΡΦΑ ΠΡΑΜΑΤΑ, λοιπόν! ἔχκε δικαίω ὁ Σδέν πὺρ τὸ πρότεινε. «—Νὰ ζήσουμε», εἶπε, καὶ ἡ φύς νὰ τις ἰδιότητες τοῦτες μέρες! Νὰ ξεφυγούμε ἀπ' τὸ συνθησμένο, ἀπ' τὸ κοινὸτυπο... Κ' ἔπειτα, πὺρ ἔχει; Μπορεῖ ἔτσι κιόλας νὰ ἱκανοποιούμε. νόμαστε σύμφωνοι κ' ὑπάρκουν σὲ μιὰ κορυφὴ, ἀσυνείδητη ἀπαιτήση μέσα μας—προαίωνια (γιατί κανεὶς νὰ τ' ἀποκλείσει;) —, μὲ ἀποτελέσματα, φαινομενικὰ ἀνεξήγητο, οἱ μέρες αὐτὲς νὰ περάσουν ὁμορφα ἀλλήθεια!..»

"Ἐτσι εἶπε ὁ Σδέν, καὶ περιέγραψε τις δρῦς, καὶ τὸ Τρόγγεν, καὶ τὴ Μονὴ τ' "Αγίου- "Ολαφ μὲ τοὺς λιγνοὺς καλόγερους...

Βάλαμε μὲ τὸ νοῦ μας, ἀνάμεσα σὲ ποτὰ καὶ δάσους, τὸ σκοτεινὸ τοπιὸ πελώριο, θαθεῖα χλωρὸ, τις μελιχρὲς καὶ λίγες φλόγες τῶν κεριῶν, τὰ πατήματα πάνω στὰ φύλλα, μὲς στὸ σκότος, τὴν ταπεινὴ φωνὴ ἀπ' τὸ ἄγνωστο: «—Ἀδελφοί μου, ἀποκοιμηθήκατε πάλι;...»

"Αα!... Ὅταν ὁμορφα! «—Νὰ πᾶμε, Σδέν! ἔχεις τὸ δρόμο;».

Ε ΠΙΕ πὺρ τὸν ἔχει: τὸν θυμᾶται θαμπὰ, ἀπὸ μακρινὰ παιδικὰ χρόνια ὅπου τὸν ἠγάπησε καὶ ἕνας σιωπηλὸς ἀδελφὸς τοῦ πατέρα του, κυνηγὸς ταρανδῶν... Ὅτὰ τὸν ξαναβρεῖ ἀπ' τὸ "Ιδερξεν πᾶν κόβουν δεξιὰ ἀπ' τὸ ἔμφω, βορεινὰ ἀπ' τὸ "Ιδερξεν, κ' ἀνηφορίζουν ὅσπερα, ὅλο κορυφογραμμὴ πέντε ὥρες...

Προμηθευτήκαμε χάρες! μερικὲς κοπέλες ἀγοράσαν καὶ καινούργια παντελὼνα μᾶλλινα ἄλλες ἀρβύλα, μὲ τρεῖς κοινὸτυπο ἀπὸ μέσα, ζεστὰ γιὰ τὸ δάσο. «—Θάχει ἀντασία πολλὴ μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ ξυλάδι!...» εἶπε ἔντρομη ἡ πάντα ἔστοχη μητέρα τῆς μηστῆς τοῦ Σδέν, καὶ τὴ φρόντισε ἕνα σωρὸ μᾶλλινα καὶ ὀδύδροχα.

Ι ΧΑΡΤΕΣ σημειῶναν τὸ "Ιδερξεν μ' ἕνα γαλανὸ στίγμα ὀλοφάνειο, σ' ἀντικτίπια χαροῦμένο σ' ἀνατολικὰ του: τὴ λήμνη τῆς Σιμύδας, μὲ θαρκάνα ὀλοσπαρα ὅταν φτάσαμε ἐμεῖς, πρωῖνο-πρωῖνο, τρώγοντας σάντουιτς ἀπὸ σικαλινοὺς ψωμὶ καὶ τυρὶ τοῦ Τρόγγεν, πὺρ πῆζουν οἱ βοσκοὶ ψηλά, στὶς κορυφές τῶν κέδρων.

Τὸ "Ιδερξεν ἦταν ἀκόμα πὺρ φωτεινὸ καὶ ἀπὸ τὸ γαλανὸ τὸν στήμειο χάρες καὶ στὴ φαντασία μας ἐκείνη τὴν Κυριακὴ πρωῖ-πρωῖ, καὶ τρυγούσαμε χαροῦμένοι ἀνάμεσα στὰ κόκκινα

Μετάφραση ἀπ' τὰ νορβηγικὰ στὰ γερμανικὰ: S. Jode.

Μετάφρ. ἀπ' τὰ γερμανικὰ: P. A.

ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΛΑΦ

σκοιφιά τῶν ντόπιων του, κάτω ἀπ' τοὺς πράσι-
νους δρογμένους τροῦλλους του, μασώντας μα-
σίτσα ἀπὸ κέδρο πὺρ τὴ φτιάχνουν ἐκεῖ, καὶ τρώ-
γοντας κέντρο, πολὺχρομο σὰ γιολόπετρες τοῦ
Τρόγγεν, μὲ τὰ μικρὰ παιδιὰ...

"Αα, τί ὁμορφα πούταν ἐκεῖ στὸ "Ιδερξεν, μέσα στὴ χούφτα τῶν δονῶν, δίχως ἦχος ἄλλους ἀπ' τὰ ξυλοπάτουσα τῶν γυναικῶν στὸ καλντρίμι, μὲ τὰ κόκκινα καὶ γαλάζια σουρτοῦκα τῶν κυριακάτικων καὶ θαμποκαίνονται στὶς γωνι-
νὲς τῶν δρόμων, σὰν ὄνειρα χροματικά μὲς ἀπ' τὴν πάχνη καὶ τις λοξὲς ἀχτίδες τοῦ ἡλίου!..

Μεῖναι τέσσερις μέρες ἐκεῖ, μαγεμένοι, ξε-
χασμένοι στὸ "Ιδερξεν, κατακαθισμένοι χαρούμε-
να, σὰν τοὺς πρῶτους βυρμένους τροῦλλους του πάνω στὰ καμπανορία τῶν παράξενων ἐκκλησιῶν του.

Μὰ ἄξαφνα, τὴ νύχτα τῆς Τετάρτης, ὁ Σδέν
ξεσηκώθηκε! Πᾶμε νὰ φύγουμε, εἶπε. Δὲ θὰ πᾶ-
με στ' "Αγίου- "Ολαφ; Εἶναι δρόμος πολὺς. Πᾶ-
με νὰ φύγουμε! Νὰ κινήσουμε ἀμέσως!

—Τώρα; Μεσάνυχτα;

—Ναι, μάλιστα! Τὸρ' ἀμέσως!.. Εἶναι δρό-
μος πολὺς, σὰς λέω!.. Νύχτα ὅσο εἶναι, θὰ πά-
ρουμε τὴ δημοσία κατὰ τὰ βορεινὰ καὶ μὲ τὸ
χάρομα θάμαστε πάνω-κάτω στὸ πανδοχεῖο τοῦ
Ρόντενμπομ. "Εκείνος θὰ μᾶς δείξει τὸ μονοπάτι.
Τρεῖς ὥρες μοναχὰ εἶν' ἀπὸ καὶ τ' "Αγίου- "Ολαφ.

Φ ΤΙΓΑΜΕ σὰν κλέφτες νυχτερινὸν ἀπ' τὸ "Ι-
δερξεν, βουλιχμένο σὸν ἔντρο του, καὶ ἔξ-
μερῶσαμε σιμὰ στὸν Ρόντενμπομ, σ' ἕνα λειβάδι
πὺρ ὁ ἥλιος ἔδειξε ἀπότομα καταπράσινο, μὲ στα-

λαματιές διαμαντένιες νὰ στάζουν ἀπ' τὸ κάθε
κόρτο του, νὰ βρέχουν τ' ἀρβύλα μας σὲ δέκα
θήματα, νὰ γελᾶμε ἐμεῖς βουλιχόμενοι στὰ παχιά
του χόματα!..

Βοήκαμε τὸ γέρο-Ρόντενμπομ, ἀσπρομάλλη,
ὀγκόντα τόσο χρονῶ, στὸ τζάκι του ἥσυχο, νὰ
καπνίζει σκεπτικὸς, τὸ τρίτο του πωῖνὸ τομπού-
κ, μ' ἕνα καπνὸ βαρὺ, καστανόμαυρο, πούβγα-
ζε ἀργὰ-ἀργὰ ἀπὸ μιὰ καπνοσωκουλὴ πέσιση,
κυνηγοῦ.

"Ε! Σιὸ μοναστήρι, μᾶς εἶπε, τ' "Αγίου
"Ολαφ;.. Καὶ θὰ διαβῆτε τὸ δάσο, τὸ ροιμᾶνι
τοῦ Χάκου;.. "Ἐχετε πολὺλο πετρέλαιο στὰ φα-
νάρια;

—Πετρέλαιο;.. κάναμε μεῖς σὰ χαμένοι, καὶ
κοιτάξαμε ὅλοι τὸ Σδέν. Δὲ μᾶς εἶχε πει, οὔτε
γιὰ πετρέλαιο οὔτε γιὰ φανάρια...

—Ἀμ φανάρια δᾶ, δὲν ἔχετε;.. μᾶς κάνει
ὁ Ρόντενμπομ, καὶ μᾶς κινεῖται σὰ χαλοποῦλια.
Πὼς θὰ διαβῆτε, μὲρὲ παιδάτουλα, τὸ δάσο;

—Μᾶ... εἶναι μέρα!..

—Μέρα;.. Δὲν εἶναι μέρα ποτὲς ἀπὸ τούτῃ
τὴ μεριά τοῦ Χάκου, ἴσαμε τὸ "Αγίου- "Ολαφ,
πάνου!.. Χρειάζοσαστε φανάρια!

Κ' ἐσηκώθηκε ὁ γέρος, καὶ μᾶς ἄφησε ἐκεῖ.

Κ ΟΙΤΑΖΟΜΑΣΤΑΝ σὰ χαμένοι... Μήπως τοῦ-
πας ὁ γέρος ἦταν λαλὸς στὴ μοναξιά του; Μὰ
δὲ φαινόταν... "Ἐπείτα ὁ Σδέν εἶπε, πὺρ
τόντι, αὐτὸς μικρὸς ἐπῆλθανε ἀπ' ἄλλοι στ' "Α-
γίου- "Ολαφ καὶ θυμᾶται πούταν σκοτεινὰ, μὰ
ὄχι καὶ νύχτα!..

Γύρισε ὁ γέρο-Ρόντενμπομ μ' ἔξη φανάρια,
παλαιὰ, σὰν κ' ἐκεῖνα ποῦδαμε κάποτες στὸ

θέατρο, στ' "Οσλε, νὰ φωτίζουν τὸ δρόμο τοῦ
βασιλιά Σδέρρεσον...

—Νά, πάρτε τοῦτα!.. "Ἐχουν πετρέλαιο μπό-
λο... Νὰ μὺς τὰ γυρίσετε, μὲρὲ παιδόπουλα!..
Γιὰ, σὰν πᾶτε πάλι στὸ "Ιδερξεν, πάνω ἀπ' τὴ
ράχη, ὅστε τα στοῦ Βέλ Τάβλα, τοῦ ταβερνιάρη.
Θὰ μὺς τὰ στείλει κενός. Καὶ πέστε του νὰ μὺς
τὰ στείλει δὴλῆγορα, μὲ τὸ χαρομέρι!.. "Α' στε!
Γεῖα σας!..

Μ ΠΗΚΑΜΕ στὸ ροιμᾶνι μονοδιασμένοι... «—Τὸ
νοῦ σας στὸ μονοπάτι!..» μᾶς εἶχε φωνάζει
ἀπ' τὸ παραθύρι του ὁ Ρόντενμπομ. "Ἐσπρῶζει...
"Οπου ἔσπρῶζει εἶν' τὸ μονοπάτι! Μὴν τὸ χά-
σετε, καὶ ψυχὴ δὲ θάβρετε καὶ μέσα νὰ σᾶς δεί-
ξει!..».

Φτάσαν τὰ στερνὰ του λόγια ἀπόθματα κου-
κουλωμένα ἀπὸ τὴν πάχνη πὺρ μᾶς περιτύλιξε κ'
εὐτὺς ἐνύχτωσε κιόλας ὡς τρυπώσαμε στὸ δάσο
τοῦ Χάκου, κάτου ἀπ' τις πανύψηλες δρῦς, τις
θεόρατες, πὺρ ἡλιου φῶς δὲ διαπερνοῦσε ἀλλήθεια
ποτὲς τὸ φύλλωμά τους!.. Ψῆλος, ἐκατὸ μέτρα
καὶ ἡ καθενιά τους, κ' οἱ κορμοὶ τους πελώριοι,
οἱ κλώνοι τους τέρατα προαίωνια, τὰ κλαδιά τους
δίχτυ ἀδιαπέραστο, περιπλεγμένο-στῆγη ἀνάμε-
σα ἀνθρώπου κ' οὐρανοῦ!..

Σκοτείνιασε ὀλότελα, καὶ φέγγαμε μὲ τὰ φα-
νάρια, μέρα πρωῖ, ὥρα ἐννιά!.. Τ' ἦταν αὐτὸ τὸ
δάσο; Τί θέλαμε, Σδέν, καὶ μῆκαμε δωμέσα;
"Ἀς ἔμενε καὶ τ' "Αγιο Πάθος καὶ τὸ μοναστήρι
τοῦ "Ολαφ στὴν κορυφὴ!.. Ποιὰ κορυφὴ, μὲς στὴν
αἰώνια τούτῃ νύχτα τοῦ ἡμερινοῦ καὶ τοῦ μεση-
μερου Σκότους;..

—Σδέν! Νὰ γυρίσουμε!.. τοῦ εἶπαμε.

Μὰ ἐκεῖνος τράβασε μπρὸς, μὲ τὸ φανάρι πρῶ-
τος, κ' εἶπε μονάχα:

—Φτάσαμε, φτάσαμε!.. Λίγο εἶν' ῥιχθίμα!..
"Ἐπείτα νὰ δῆτε τί ὁμορφα θὰ περάσουμε!..

Καὶ τραβόσσε μπρὸς, ὅλο καὶ πὺρ μέσα στὸ
πικρὸ σκοτάδι.

Νὰ μὴ χανάμε τὸ μονοπάτι! Πάει, θὰ χανό-
μαστέ!.. Ψυχὴ δὲ θὰ βρεθῇ νὰ μᾶς τὸ δείξει,
εἶχε φωνάζει ὁ Ρόντενμπομ... Καὶ δὲ χρειάζο-
ταν δᾶ, νὰ τόχει καὶ ὁ ἀσπρομάλλης. Ποιὸς νὰ
βρεθεῖ ἐδωμέσα;

Κι' ἄξαφνα, πάνω στὴν τρίτῃ ὥρα πὺρ βαδί-

ξαμε στοῦ Χάκου, σταματᾶει τὸ πρῶτο μας φα-
νάρι, ὁ Σδέν, κ' ἀκούμε ἀπόθματα μιὰ συνομι-
λία:

—"Ε! Ποιοὶ εἴστε;

—Στ' "Αγίου- "Ολαφ πᾶμε... εἶλεγε ὁ Σδέν.

—Ἀπὸ δῶ στ' "Αγίου- "Ολαφ;

—Ναί! Ἀπὸ δῶ δὲν πάει;..

—Δὲν πάει ἀπὸ δῶ στ' "Αγίου- "Ολαφ... Στ'

"Αγίου- "Ολαφ πᾶει ἀπ' ἄλλο δρόμο.

(Σύγχρονο μᾶς περὶχως.)

—Κι ἀπὸ δῶ πὺρ πάει;.. Ξανακούσαμε τὸ Σδέν.

—Δὲν βγαίνει... Στὴν καρδιά τοῦ Χάκου πᾶν

οἱ λοτόμοι μοναχὰ, γιὰ ἔβλα... Δὲ βγαίνει που-
θενά.

—... Καί... πὺρ πᾶμε ἐμεῖς τώρα; Ξανάτε ὁ

Σδέν, σὰ νὰ τόλγετε μονάχος, στὸν ἑαυτό του.

—Γιατί δὲν ἔρχεστε μαζί μου;.. ἀκούμε τὴ φω-
νὴ τοῦ ξένου, δυνατότερα, σὰ νὰ τὴν ἔφερε ἀ-
πότομα ὁ ἀνεμος, μὲς ἀπὸνα λούκι τῆς πάχνης
ἴσα στ' ἄφτια μας.

—Ποῦ;.. ρωτᾶει ὁ δικὸς μας.

—Στὴ Χούνη τῆς Λυκοφωλιάς!.. "Ἐχει πανη-
γύρι στὸ ξάγναντο!.. Θὰ ἀρχαιοστηθῇ ἥλιο καὶ
κρασί καλὸ. "Ἐχει καὶ κόρη, θὰ παῖξουν!.. "Ο-
λα τὰ κονάκια τοῦ Τρόγγεν θὰ μαζετοῦνε, μέρα
ποῦνα!..

Κ' εἶδαμε τὸ φανάρι τοῦ Σδέν νὰ στρίβῃ δε-
ξιὰ: (ὁ ξένος τράβασε μπροστὰ, δίχως φανάρι).

Δ Ε ΦΕΡΑΜΕ ἀντίρρηση. Οὔτε εἶπαμε τίποτα

τοῦ Σδέν, μπροστὰ. "Ἀς μείνει τέτοιο Πάθος

στ' "Αγίου- "Ολαφ, κ' ἄς βροῦμε μιὰ ὥρα ἀρχή-
τερα στὸ ξάγναντο πὺρ λείει αὐτὸς ὁ ξένος —
πὺρ τὴν εἶπε: «Χούνη τῆς Λυκοφωλιάς»; —, κ'ι

ἄς φχαριστᾶμε τὸ θεὸ, μέρες πούναι, πὺρ δὲ χα-
θήκαμε μέσα δῶ στοῦ Χάκου, κυνηγώντας τὸ
Μέγα Πάθος του!..

... ..

Κι ὅπου, ἄξαφνα, ἀρχίζει νὰ χαράζει πάλι τὸ
φῶς τῆς μέρας — δεύτερο χάρομα ζήσαμε μεῖς
τὴ μέρα κείνη! —, καὶ σιγά-σιγά φάνηκε, χαμή-
λωσαν οἱ δρῦς, ξάνοιξε ὁ τόπος, δῆκαμε!

"Ω, θε' μου!.. Τί μέρος ἦταν αὐτὸ, μαγεία;
Τί λειβάδι, τί νερά, τί λουλουδιὰ!.. Καὶ τί ἔ-
στα ὁ ἥλιος, τί γλυκεῖες ἀχτίδες, τί χαρούμενα
φύλλα!.. Θάμνοι ἀταλοί, χαμηλοὶ ὄχι δέντρα πιά,
θεόρατα, ὄχι σκότος καὶ δέος καὶ σάβανο θανά-
του.

"Ἐτσι πρέπει νὰ γιορτάζεται, θε' μου, τὸ Πά-
θος σου! Τὸ Πάθος σου, πὺρ ἦταν γιὰ Ζωὴ, ἔτσι
ἔρεται νὰ γλεντιέται!.. Τί κάνουν οἱ καλόγεροι
πάνω καὶ ἀπ' τοῦ Χάκου; Πὼς μπορεῖ τὸ Πάθος
σου νάχει τέτια Κόλαση ὡς νὰ φτάσει κ' ὡς ν'
ἀναστήθῃ;

Τ Α ΞΕΧΑΣΑΜΕ ὅλα, ἀκούγοντας τὰ κόρη
τῶν βοσκῶν, καὶ τὰ σουραῖα, μὲς στὴ Χού-
νη τῆς Λυκοφωλιάς ψηλά στὸ Τρόγγεν, μακρὰ
ἀπὸ τοὺς λιγνοὺς καλόγερους τ' "Αγίου- "Ολαφ,
μακρὰ ἀπὸ τὸ βραχνὰ τοῦ Χάκου καὶ τοὺς κορ-
μοὺς πὺρ γύρα τους θὰ ξαγρυπνᾶν κάτσε οἱ αὐ-
τοτυραννόμενοι...

"Ο ξένος μας — "Ἀλεφ τὸν ἔλεγαν — ἦταν
ἕνας σκοῦρος, κατάφυλος, γερὸ παλιάρη, ὅλο
κέφι καὶ χωρατό. Μᾶς ἔφερε κρασί, μᾶς κέρναε
ἀπ' τὰ σφαχτάρια τῶν βοσκῶν, μᾶς ἐνομάτιζε τὸ
κάθε κόρνο καὶ τὸ κάθε ἐνομαστὸ σουραῖο τοῦ
Τρόγγεν πὺρ ἔπαιζε...

—"Ε, Σδέν! τὸ φώναζε, ἀγκαλιάζοντας τὴν
Οὔλα, τὴ μηστὴ τοῦ, πούχε πετάξει ἀποπάνω
τῆς ὅλα τ' ἀδιάρροχα καὶ τὰ μᾶλλινα τῆς μάνας
τῆς, κ' ἦταν μ' ἕνα κόκκινο ζακέτο μοναχὰ:

—"Ε, Σδέν! Μ' ἀφήνεις νὰ τὴ φιλήσω; Τώ-
ρα πὺρ γλυτώσαμε ἀπ' τὸ Μέγα Πάθος στοῦ "Ο-
λαφ, ὅλα εἶναι δικὰ μας, κ' ὁ κόσμος ὅλος ἔ;
Δὲν εἶναι δικὸς μας;

—Καὶ δὲν τὴ φιλᾷς!.. μ' ἀπαντᾷ ὁ Σδέν,
κατεβάζοντας μιὰ κοῖτα, πὺρ τοῦ ἔρχετο κόκκινο
κρασί μὲς στοὺς γυακάδες...

—"Εδῶ εἶμαι (ἀπαντοῦσε μὲς ἀπ' τὸ σκοτά-
δι), καὶ διαστημά κ' ἐγὼ τὸν ἑαυτὸ μου!..

—Ποῦ πηγαίνουμε, Σδέν;

—Οὔτε ξέρω...

—Ποῦ τραβοῦμε;

—Δὲν μπορῶ νὰ βρῶ...

—Τὸ μοναστήρι τοῦ "Ολαφ πὺρ εἶναι;

—Οὐτ' αὐτὸ δὲν τὸ ξέρω...

Μ ΕΣ ΣΤΟ ΡΟΤΜΑΝΙ τοῦ Χάκου, μέρα, νύ-
χτα τῆς Παρασκευῆς, μὴν ἔχοντας, χαμέ-
νοι πορευόμεστε... Δίχως φανάρια, δίχως μονο-
πάτι... Τρέμοντας τὸ δέος τοῦ ἔξω κόσμου, ὁ-
που πρὶν τὰ κόρη καὶ τὴν ὁ κερανοὺς κ' ἡ
καμένη πέτρα κ' ὁ μαθὴς σπινθήρας τρέμοντας
κ' ἀγνώστους, μὴν ὑποθέτοντας κἂν ποτὲ, μὲς
ἀπὸ τ' ὁμορφα τοῦ Σδέν, τὸ Μέγα Πάθος
αὐτὸ τοῦ Χάκου, κάτου ἀπ' τὸ μοναστήρι τ' "Α-
γίου- "Ολαφ!..

Μᾶς ἦντο ὁ κάματος, ὁ πόνος, ἡ λιγνοχία...
Λυγίσσαμε στὰ γόνατα καὶ πέσαμε, ὅλοι μαζί, κον-
τά, σιμὰ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον, στὴ ρίζα ἐνὸς κορ-
μοῦ...

... ..

Δὲ μίλουσε κανεὶς. Δὲ σάλεψε τίποτα... Δὲν
εἶχε νόημα πιά καμιά προσπάθεια. Τίποτα δὲν
μποροῦσε πιά ν' ἀποφραχθῇ, τίποτα δὲν ἦταν πιά
στὸ χέρι κανενός... Πέφταμε ἀπὸ λήθαργο σὲ
λήθαργο, ἀπὸ βῆθος σ' ἄλλο βῆθος, ἀπὸ βάθος
σ' ἄλλο πὺρ βαθύ...

"Ὡσπου, ἄξαφνα, ἀπόθματα, θαθεῖα ὀδησι-
μὴ μ' ἄ φωνή, μὲς ἀπὸ μιὰ ἄλλη ζωὴ μας:

—... Ἀδελφοί μου, ἀδελφοί μου, ἀποκοιμηθή-
κατε;.. Ἀδελφοί μου... Ἀδελφοί μου...

... ..

Η ΤΑΝ, ΤΑΧΑ, Σ' ΟΝΕΙΡΟ, σ' ἐφιάλτη;..
Τάχα ἀνυπνοῦσε Κάποιος, καὶ γιὰ ὅσους εἶ-
χαν ἀποκοιμηθῇ κ' εἶχαν προδώσει;.. Τάχα ἀγρυ-
πνοῦσε κανεὶς γιὰ μᾶς, καὶ μᾶς ἔκραζε;.. Μὰ
ἐμεῖς δὲν παίζαμε τοὺς δώδεκα μὲ τὰ κεράκια
στὸ μοναστήρι ἀπάνω τ' "Αγίου- "Ολαφ, στὸν
Κήπο μέσα τῆς Γεθσημανῆς!.. Ἐμεῖς δὲν παί-
ξαμε τοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς ἀνήμπορους, τοὺς

στερνούς καὶ τοὺς ἀποκοιμημένους, τὴν τελευταία
νύχτα τοῦ "Αγρυπνοῦ στὸν Κόσμο!..

Κι ὅσους ἀκούονταν ἡ φωνή:

—... Ἀδελφοί μου, ἀδελφοί μου, ἀποκοιμηθή-
κατε;.. Ἀδελφοί μου... Ἀδελφοί μου...

—Ἐπῆνα, Σδέν! Φώναξέ του! Πέστον: «"Εδῶ

εἵμαστε!» Φώναξέ του νὰ μᾶς σώσῃ!..

Καὶ τότε ἀκούστηκε, μὲς ἀπ' τὸ ἄγνωστο, ἡ
φωνὴ τοῦ ξένου, τοῦ "Ἀλεφ, σκληρὴ καὶ ἀπο-
φύλα:

Η ΠΡΩΤΗ ομάδα Έλλη-
νων αξιωματικών και ύπα-
ξιωματικών εκπαιδεύεται
τώρα στην εκτόξευση πυ-
ραύλων τύπου «Νίκη» στη
Στρατιωτική Αεροπορική
Σχολή Αμύνης του Φόρτ
Μπλίσ, πόλεως του Τέξας.

ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τί σημαίνει πραγματικά:

Η άμυνα του ελληνικού χώρου ενισχύε-
ται με πυραύλους. Έλληνες αξιωματι-
κοί και στρατιώτες εκπαιδεύονται στα σύγ-
χρονα αυτά όπλα. Η είδηση ήταν πολύ
καιρό πριν από την πραγματοποίησή της
γνωστή. Και για πολλών καιρό γύρω από το
θέμα των πυραύλων διατυπώνονται σχό-
λια, εκφράζονται θέσεις, ρίχνονται συν-
θήματα. Άκόμη και στις πρόσφατες έκλο-
γές για την ανάδειξη δημοτικών άρχων
μια πολιτική μερίδα ανέμιξε τους πυραύ-
λους στην προεκλογική της έκστρατεία.
Παρ' όλον, όμως, ότι το ζήτημα των πυραύ-
λων είναι διαρκώς, τεχνητά ή φυσικά, επί-
καιρο, παρ' όλη την σπατάλη δημοσιογρα-
φικής μελάνης και την αφειδή χρησιμο-

ποίηση ρητορικών σχημάτων, ίσως μάλι-
στα ακριβώς εξ αιτίας της πολλαπλής αυ-
τής καταχρήσεως, η σύγχυση κ' η πλάνη
είναι μεγάλες.

Τί σημαίνουν πράγματι οι πύραυλοι;
Και τί σημαίνουν ειδικότερα για την Έλ-
λάδα; Δικαιολογούν το άγχος, την φοβία
πολλών για τα όπλα αυτά που τα θεωρούν
περίπου «κατρημένα»; Είναι μήπως «κίν-
δυνος - θάνατος» για την χώρα μας, «πρό-
κληση πυρηνικού θανάτου»; Ή λύουν ο-
ριστικά το πρόβλημα της αποτελεσματι-
κής άμυνας της ελληνικής γης κ' εξασφα-
λίζουν την ασφάλεια και την γαλήνη των
ειρηνοφίλων κατοίκων της; Κι' ακόμη τε-

χνικότερα: Ποιά είναι η αποστολή τους
ως δυνάμεως πυρός, ποιά η στρατηγική,
ποιά η τακτική, ποιά η πολιτική — αν ύ-
πάρχει — σημασία τους;

Στά έρωτήματα αυτά δίνει απάντηση
μ' όση δυνατή σαφήνεια επιτρέπει το θέ-
μα — ένα θέμα βασικά τεχνικό από τη φύ-
ση του — με το άρθρο που ακολουθεί ο
σμήναρχος ε. ά. κ. Ι. Ε. Χατζάκης. Και,
πρό παντός, αναλύοντας την πραγματική,
κατά τη γνώμη του, ουσία του θέματος, το
εμφανίζει ώλοκληρωμένο και τόσο διαφο-
ρετικό από τις ποικίλες απόψεις όλων ό-
σων ασχολήθηκαν με μια μόνο απομονω-
μένη πλευρά του («επίμαχου») ζητήματος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ένοπλες δυνάμεις σύντομα θα εφοδιασθούν με αντίαι-
ροπορικούς πυραύλους «Νίκη» και «πυροβολικούς» τύπου «Τίμιος Τζών».

Οι πύραυλοι παρουσιάζουν σήμερα το έξης ιδιαίτερον γνώρισμα: ότι,
ως οντότητα, εμφανίζονται εις το προσκήνιον της ζωής του κόσμου υπό δύο
χωριστάς μορφάς. Η μία μορφή των πυραύλων είναι εκείνη που παρουσιάζ-
ουν ως όπλα του συγχρόνου πολέμου. Η άλλη μορφή είναι εκείνη υπό
την οποίαν εκδηλούνται ως πολιτικών ζήτημα, που επηρεάζει έντονα τα
την ζωήν της Ευρώπης. Υπάρχει μία δυσάρεστος δυσαναλογία μεταξύ
των δύο αυτών μορφών του ίδιου πράγματος: ότι δηλαδή, ως πολιτικών
ζήτημα, καταλαμβάνουν οι πύραυλοι σήμερα πολύ μεγαλύτερον χώρον εις
την ζωήν των εθνών και ιδίως της Ελλάδος, από όσον χώρον θα κατα-
λάβουν ως όπλα, εις το πεδίο της πραγματικής συγκρούσεως, εις ένα
ένδεχόμενον πόλεμον.

Επειδή, όμως, η πραγματικότητα των πυραύλων δεν είναι ακόμη πλήρως
αντιληπτή, και παρατηρούνται παρανοήσεις ή πλάναι εις το πνεύμα και
υπευθύνων προσώπων άκόμη, και επειδή είναι πλέον σήμερα εξ ίσου ζή-
τημα ζωής ή θανάτου, τόσο το να χρησιμοποιούμεν όρθως τα όπλα εις
τόν πόλεμον, όσον και το να τα λογίζωμεν όρθως και να όμιλούμεν περί
αυτών όρθως έν ειρήνη, γράφονται αι γραμμαι αυτάί.

Δέν φιλοδοξούν να επιλύσουν τα επίμαχα πυραυλικά προβλήματα. Άλ-
λά, με όσην απλότητα επιτρέπει η τεχνική πλοκή του ζητήματος και η
αφαίρεσις της συγχρόνου πολεμικής, θα επιχειρήσουν να παρουσιάσουν,
εις γενικάς γραμμάς, την πραγματικότητα των πυραύλων γενικώς και των
πυραύλων εις την Ελλάδα ειδικότερα, όπως φαίνεται υπό το πρίσμα μιάς
ψυχραίμου εξέτασεως.

Άπλως, ένας φορεύς πυρός...

Πώς έγινε ήθησαν οι πύραυλοι; Η σύγκρουσις προϋποθέτει έναν αντίπα-
λον. Η μαχητική δράσις, γενικώς, έγκειται εις την τοποθέτησιν «πυρός»
ή ενεργείας άλλης μορφής επί του αντιπάλου αυτού. Επειδή, όμως, κά-
ποια απόστασις χωρίζει πάντοτε τους αντιπάλους, το πυρ ή η ενεργεία

άλλης μορφής πρέπει να φέρεται επί του αντιπάλου. Είναι, λοιπόν,
φανερόν ότι χρειάζεται ένας φορεύς, ό οποίος να φέρη το «πυρ» ή την έ-
νεργείαν, που θέλωμεν να εφαρμόσωμεν, μέχρι του αντιπάλου. Τοιούτοι φο-
ρείς πυρός ή ενεργείας υπάρχουν πολλοί, ως είναι λ.χ. ο άνθρωπος, ο ίπ-
πος, το άρμα, το πλοίο, το αεροπλάνον. Αυτοί και άλλοι φορείς φέρουν το
πυρ, την ενεργείαν, την δύναμιν που πρέπει να εφαρμοσθή επί του αντι-
πάλου, μέχρι του σημείου εφαρμογής της.

Από στρατιωτικής πλευράς, λοιπόν, ξεταζόμενος, ό πύραυλος είναι
άπλως ένας άκόμη φορεύς πυρός. Παρουσιάζει δέ μεγάλην όμοιότητα με
το βλήμα του πυροβολικού. Το σύνθετος πυροβολικόν βλήμα άρχίζει κινούμε-
νον μέσα εις μίαν άπτην κάννην, όπου αναπτύσσεται η δύναμις της προ-
ωθήσεώς του και πραγματοποιείται η κατεύθυνσις της κινήσεώς του. Ό
πύραυλος άρχίζει την κίνησιν του μέσα εις μίαν ιδεατήν κάννην. Αυτή η
κάννη είναι ό χώρος μέσα εις τον όποιον προωθείται υπό των κινή-
σεων του ό πύραυλος και ύφίσταται την τηλοδήγησιν της κινήσεώς του.
Όταν μετ' όλίγα λεπτά από της πυροδοτήσεώς του εξαντλούνται τα καύ-
σιμα του πυραύλου και παύει η προώθησίς του, πύζει βασικώς και η όδη-
γησις της κινήσεώς του και, την στιγμην εκείνην, εξέρχεται της νοσεράς
κάννης του με την όρμην και την κατεύθυνσιν που απέκτησε, συνεχίζει
την κίνησιν του επί μιάς βλητικής τροχιάς, μέχρις ότου καταπέσ η εις το
έδαφος. Όπως περίπου και το πυροβολικόν βλήμα. Εις το έμπροσθεν
μέρος ό πύραυλος φέρει μίαν κεφαλήν που περιέχει την γόμωσιν, η όποία
εκρήγνεται όταν ούτος προσκρούση επί του έδαφους.

Συγκρινόμενος, λοιπόν, με τους άλλους φορείς πυρός, ό πύραυλος
παρουσιάζει έναντι αυτών έν και μοναδικόν σημείον υπεροχής: ότι δηλαδή
κινείται πολύ παχύτερα των άλλων, εις μακράς αποστάσεις. Χονδρικώς,
είναι ένα είδος πυροβολικού, με τεράστιον βληνέκός. Καθ' όλα τα άλλα
μαχητικά γνωρίσματα, ό πύραυλος μειονεκτεί, τουλάχιστον έν σχέσει προς
το αεροπλάνον, το όποιον ενεργεί εις τον αυτόν τομέα δράσεως με τους
πυραύλους. Συγκεκριμένως, η ακρίβεια της κρούσεώς του είναι μικροτέρα

από όσον άνευθύνως παρουσιάζεται, αφού υπό ιδεώδεις συνθήκας πρακτι-
κής τελειότητος των μηχανισμών του, η ακρίβεια της βολής του δέν ήμπο-
ρεί να είναι μεγαλύτερα του 1/2 του βληνέκου. Αυτό σημαίνει ότι η
μέση απόκλισις των βλητικών πυραύλων μέσου βληνέκου δέν θα είναι
ποτέ μικρότερα των 15 περίπου χιλιομέτρων από του στόχου των και η
μέση απόκλισις των διηπειρωτικών πυραύλων των 35 περίπου χιλιομέτρων
από του στόχου των. Παρουσιάζουν μίαν δυσκομψίαν πυρός, επειδή ήμπο-
ρούν να φέρουν μίαν μόνην γόμωσιν, επί ένός μοναδικού στόχου. Παρουσιάζ-
ουν μίαν δυσκαμψίαν κινήσεως, αφού κατά το μεγαλύτερον μέρος του δρο-
μολογίου των κινούνται επί ώρισμένης, αναγκαστικής τροχιάς. Η αναγκά-
στική βλητική τροχιά του πυραύλου ήμπορεί να υπολογίζεται εις τρόπον
ώστε, άν ούτος έντοπισθή εις τα πρώτα στάδια της κινήσεώς του, να γί-
νεται άμέσως γνωστόν από που θα διέλθ η έν συνεχεία, μέχρι της πτώ-
σεώς του. Τοúτο επιτρέπει την αναχαίτισιν του, δεδομένου ότι, αφού έντο-
πισθή, είναι δυνατόν ν' άναμένεται και από στατικών θώρακα άκόμη εις
μίαν έκ των στενών περιοχών του χώρου από τας όποιας αναγκαστικώς
και άπαρεγκλίτως θα διέλθ η. Τέλος, το κόστος των πυραύλων παρουσιάζ-
εται σχετικώς ύψηλόν, εάν εις την δαπάνην παραγωγής του προστεθή το
γεγονός ότι ούτος ήμπορεί να χρησιμοποιηθή μίαν μόνην φοράν, χωρίς να
είναι έβδαιον ότι και την μοναδικήν εκείνην φοράν θα φθάση εις τον προ-
ορισμόν του.

Άφυχος μαχητική δύναμις

Τό κυριώτερον, όμως, μειονεκτικόν γνώρισμα του πυραύλου είναι το ότι
ούτος, ως όπλον, αποτελεί άμυχον μαχητικήν δύναμιν. Η άμυχος φύσις της
πυραυλικής δυνάμεως προέρχεται έκ του γεγονότος ότι εις το σημείον της
μαχητικής εφαρμογής της η δύναμις αυτή δέν φέρει μέθ' έαυτής τον άν-
θρώπινον παράγοντα. Εις τον τόπον και τον χρόνον όπου, ακριβώς, δρά
μαχητικώς και ενεργεί, δέν έχει πλέον τον άνθρωπον πλησίον της δια να

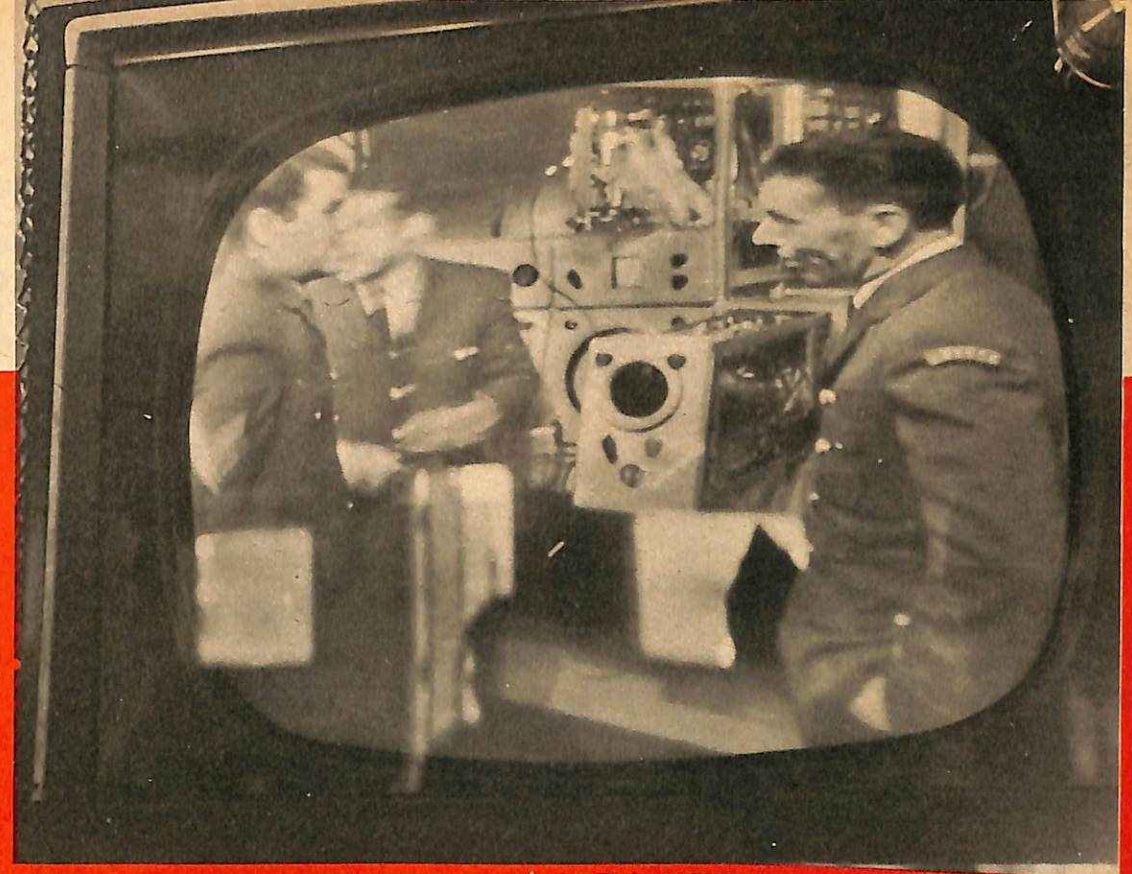
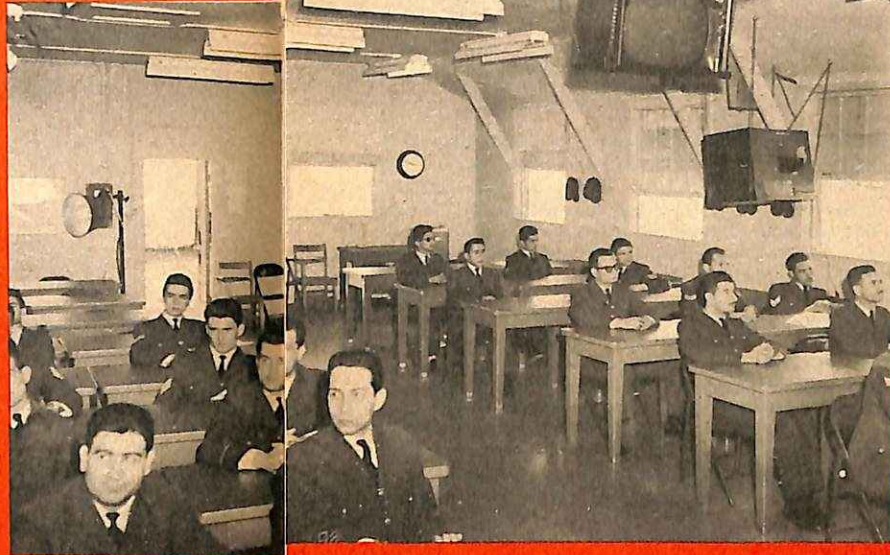
Οί πύραυλοι δα πληρώσουν τρεῖς βασικὰς ἀνάγκας τῆς ἐλληνικῆς ἀμύνης

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ στὸ Φορτ Μπλῖς περιλαμβάνει καὶ ὅλα τὰ συναφῆ μὲ τοὺς πυραύλους θέματα, ὅπως, π.χ., τὴ χρῆση τοῦ ραντάρ.

ΚΑΤΑ τὴν πρόσφατη ἐπίσκεψή του στὴν Ἀμερική, ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐπεθεώρησε τοὺς Ἕλληνας μαθητὰς.

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΙ παρακολουθοῦν πολλὰ μαθήματα ἀπὸ δέκτες τηλεοράσεως κλειστοῦ κυκλώματος.

Ο ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ἑνὸς τεχνικοῦ θαύματος, ὅπως εἶναι ὁ πύραυλος, ἀπαιτεῖ πλήρη θεωρητικὴ κατάρτιση.

τὴν κατευθύνει καὶ νὰ τὴν προσαρμόζει. Βάσις, ὅμως, τῆς μαχητικῆς ἐνεργείας εἶναι ἡ συνεχὴς ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἐπιθετικῆς ἢ ἀμυντικῆς δράσεως εἰς τὰς διαρκῶς μεταβαλλομένας συνθήκας ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἐπιθετικὴ ἢ ἀμυντικὴ ἀντίδρασις. Βεβαίως, ὁ πύραυλος φέρει μηχανισμόν τεχνικῆς τινὸς προσαρμογῆς. Ἀλλ' ὡς ἀποτέλεσμα τέλειος καὶ ἀν γίνον αὐτοῖ, οὐδέποτε θὰ ἡμπορέσουν νὰ καλύψουν ὁλόκληρον τὸ κενὸν ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἔλλειψις τοῦ ἀναισθησιογόνου ἀνθρωπίνου στοιχείου, ἐπειδὴ ἡ τελειότερα γεννητρία προσαρμοστικῆς δυνάμεως εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Ἐπομένως, δύναμις ἀψυχος, ὡς ἡ πυραυλική, ἡ ὁποία εἰς τὴν περιοχὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀντιμετωπίζει ἀντίστασιν ἔχουσιν ἐπὶ τόπου τὸ ἀνθρώπινον στοιχεῖον τῆς, παρουσιάζεται ὡς ἑλλειψὶς, δηλαδή, ὡς μὴ ἀκεραία μαχητικὴ δύναμις. Ἀλλ' αἱ ὁλοκληρωμένοι, μείζονες ἐπιχειρήσεις ποὺ κρίνουν ἀποφασιστικῶς τὴν ἐκβάσιν ἀναλαμβάνονται πάντοτε ὑπὸ ἀκεραίων, ἐμπύχων μαχητικῶν δυνάμεων. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ πυροβολικόν, ποὺ ἀπετέλεσεν ἐξ ἴσου μέγιστον τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσαγωγῆς του εἰς τὴν πολεμικὴν, οὐδέποτε ἀνέλαθεν ἀνεξαρτήτως μεζύονας, ὁλοκληρωτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ οὐδέποτε μετέτρεψε τὸν πόλεμον εἰς τηλεμαχικὸν ἀγῶνα καὶ μονομαχίαν πυροβολικοῦ. Αἱ ἐνέργειαι τοῦ ὑπεσπῆριζον πάντοτε εὐρυτέρας ἐπιχειρήσεις, τῶν ὁποίων σποινδυλικὴ στήλη ἦτο ἡ δράσις τῆς ἀκεραίας, ἐμπύχου δυνάμεως. Αὐτὸς δὲ εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον, παρ' ὅλα ὅσα προχείρως λέγονται καὶ γίνονται σήμερον, ἡ πυραυλικὴ δύναμις οὐδέποτε θ' ἀναλάβῃ μεζύονας, ἀποφασιστικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ οὐδέποτε θὰ μετατρέψῃ τὸν πόλεμον εἰς διηπειρωτικὴν ἢ στενωτέραν μονομαχίαν πυραύλων.

Αἰφνιδισμὸς καὶ ταχεῖα ἀντίδρασις

Ὅσα ἐγράψαν μέχρι τοῦ σημείου τούτου ἀπέβλεψαν εἰς τὸ νὰ τοποθετήσουν τοὺς πυραύλους εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἡ φυσικὴ νομοτέλεια τῶν πολεμικῶν πραγμάτων ἀναποτρέπτως θὰ τοὺς φέρῃ, ὅταν ἡ περίοδος τῆς παρανοήσεως ποὺ διέρχεται κάθε νέον ὄπλον θὰ ἔχη πλέον περῆσει. Δὲν σημαίνουν, ὅμως, αὐτὰ ὅτι οἱ πύραυλοι δὲν θ' ἀναλάβουν σημαντικὸς ρόλους εἰς τὸν σύγχρονον πόλεμον. Ἀντιθέτως, ἀρισμένοι νέοι πολεμικοὶ ρόλοι φαίνονται, φυσικὰ, προωρισμένοι διὰ τοὺς πυραύλους. Ἐπὶ πορραδείγματι, διὰ στόχους μεγάλων διαστάσεων, δηλ. «εὐρείας περιοχῆς», κειμένουσθε δαθέως ἐντὸς τοῦ ἀντιπάλου χώρου, ὅταν ἡ προσβολὴ τὸν δὲν ἀπαυτῇ ἐπιλεκτικῶς καὶ ἀκριβεῖς κρούσεις καὶ ἡ ἀμυνὰ των καθιστᾷ ἀρχικὰς βαπανηρὰν τὴν δρᾶσιν τῆς ἐμπύχου ἱπταμένης δυνάμεως, οἱ πύραυλοι παρουσιάζονται ἐξαιρετικῶς κατάλληλοι καὶ ἀποδοτικοὶ δι' ἐνεργείας ἀντιστοιχούσας πρὸς «προπαρσκευὴν πυροβολικοῦ» καὶ «ἀποδιοργάνωσιν τῆς ἀντιστάσεως». Ἐπίσης, ὅταν τὰ στερεὰ καύσιμα ἀντικαταστήσουν τὰ ση-

μερινὰ ὑγρὰ καύσιμα τῶν πυραύλων, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλουν μακρὰς ὥρας προετοιμασίας διὰ τὴν ἐκτόξευσιν, οἱ πύραυλοι θὰ εἶναι ἐν ἑκ τῶν κυριωτέρων ὄπλων διὰ τὴν πραγματοποιήσιν ἀρχικοῦ αἰφνιδισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπιτιθεμένου καὶ ταχεῖας ἀντιδράσεως ἐκ μέρους τοῦ δεχομένου τὴν πρώτην ἐχθροπρακτικὴν δρᾶσιν, ἀμφότεραι αἱ ὁποῖαι εἶναι ζωτικώταται ἐπιχειρήσεις.

Ἡ ἀρνησις τοῦ νέου ὄπλου

Ἐκεῖνο, πάντως, ποὺ ἔχει ἰδιαίτερον σπουδαιότητα εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ἡ θέσις τοῦ πυραύλου μέσα εἰς τὸ σύγχρονον ὁλοσκόπειον εἶναι μία ἐκ τῶν πραγμάτων «δημιουργημένη» θέσις. Ὁ πύραυλος ἔρχεται ν' ἀναλάβῃ ρόλους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν γίνῃ ἀναγκαῖοι καὶ προορίζονται, φυσικὰ, δι' αὐτόν. Ἐρχεται νὰ πληρώσῃ ἕνα κενὸν ποὺ δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν ἀναπότρεπτον ἐξελικτικὴν πορείαν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων Ζωῆς καὶ Μάχης. Ἐρχεται ν' ἀντισταθμίσῃ ἀνισότηας ποὺ γεννῶνται μέσα εἰς τὴν μηχανικὴν τῆς συγκρούσεως ἀπὸ μεταβολὰς, ὅπως ἡ διεύρυνσις τοῦ πολεμικοῦ χώρου, ἡ συστολὴ τοῦ πολεμικοῦ χρόνου, ἡ ραγδαία αὐξήσις τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος καὶ τῆς πολεμικῆς μάχης καὶ ἡ αὐξήσις τῶν ἐνεργητικῶν καὶ ἀδρανειακῶν ἀντιστάσεων ποὺ ἀντιτάσσονται εἰς τὴν ἐπιθετικὴν δρᾶσιν, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρωπίνου κόσμου.

Ἐρχεται ὑπὸ τὴν ἐπιταγὴν τῶν ἀνωτέρων νόμων τῆς συγκρούσεως. Ἐπομένως, τὸ νὰ ἀρνήται κανεὶς τοὺς πυραύλους, εἶναι πράξις ποὺ δὲν ἔχει νόημα καὶ συνεπάγεται κινδύνους.

Μία πιθανὴ σύγχυσις

Ὅλα ὅσα ἐξετέθησαν μέχρις ἐδῶ, ἀνεφέρθησαν μᾶλλον εἰς τὸ κύριον σῶμα τῶν πυραύλων, δηλαδή, εἰς τοὺς βλητικὸς πυραύλους μέσου καὶ διηπειρωτικοῦ βλητικοῦ καὶ, γενικῶς, εἰς ἐκείνους ποὺ ἐκτοξεύονται ἐκ τοῦ ἐδάφους ἐναντίον ἐπιγείων στόχων. Πλὴν αὐτῶν, ὅμως, ὑπάρχουν καὶ διάφοροι ἄλλοι εἰδικοί πύραυλοι, ὅπως ἐκεῖνοι ποὺ ἐκτοξεύονται ἐκ τοῦ ἐδάφους ἐναντίον ἐναερίων στόχων (ἀντιεραεροποιοὶ) καὶ ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι πομπὴ μικροῦ βλητικοῦ καὶ προορίζονται διὰ στόχους ἐντὸς τοῦ στενοῦ πεδίου τῆς ἐπιγείου μάχης.

Ἐδῶ πρέπει νὰ διασαφηνισθῇ μία πιθανὴ σύγχυσις. Ὁ κόσμος, ὅταν σκέπτεται πύραυλον, τὸν συνταυτίζει συνήθως μὲ μίαν ἀτομικὴν ἢ πυ-

ρηνικὴν γέωωσιν. Εἶναι, βεβαίως, ἀλήθες ὅτι οἱ μέσου βλητικοὺς καὶ οἱ διηπειρωτικοὶ βλητικοὶ πύραυλοι, λόγω τοῦ ὕψους κόστους των καὶ τοῦ μικροῦ ὠφελίμου φορτίου των, δὲν συμφέρει νὰ εἶναι ἐφωδισμένοι μὲ γομῶσεις μὴ πυρηνικὰς. Ἀλλὰ, ἄλλοι πύραυλοι, ποὺ θὰ ἡμποροῦσαν νὰ ὀνομασθοῦν «τακτικοί», ἡμποροῦν ἐξ ἴσου καλῶς νὰ φέρουν τόσον πυρηνικὰς, ὅσον καὶ συνήθεις ἐκρηκτικὰς γομῶσεις.

Ὁ ἄμεσος σχετικὸς προγραμματισμὸς προβλέπει τὸν ἐφοδισμόν τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων ἐν τῷ πλαίσίῳ τοῦ ΝΑΤΟ δι' ἀντιαεροπορικῶν πυραύλων τύπου «NIKE» καὶ κοινῶν «πυροβολικῶν» πυραύλων τύπου «HONEST JOHN». Ἀμφότεροι εἶναι κατὰ βάσιν «τακτικοί» ὄπλα. Ἐμποροῦν νὰ φέρουν πυρηνικὴν ἢ συνήθη ἐκρηκτικὴν γέωωσιν. Εἶναι ἀμφότεροι μικροῦ βλητικοῦ. Ὁ πύραυλος «NIKE», ὁ ὁποῖος εἶναι, κατὰ βάσιν, πύραυλος «ἐδάφους πρὸς ἀέρα», ἡμπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἐναντίον ἐπιγείων στόχων. Τὸ προσωπικόν ποὺ θὰ ἐπανδρώσῃ τὰς ἐλληνικὰς μονάδας πυραύλων εὐρίσκεται ἤδη ὑπὸ ἐκπαίδευσιν εἰδικεύσεως ἐπὶ τῶν τύπων αὐτῶν πυραύλων, εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας καὶ ἀλλοχού.

Ἀπὸ πλευρὰς στρατιωτικῆς πραγματικότητος, τρεῖς εἶναι αἱ θεμελιώδεις ἀνάγκαι ποὺ ἔρχονται νὰ πληρώσουν οἱ πύραυλοι αὐτοὶ τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων:

Πρῶτον, ἡ ἀνάγκη ἐνισχύσεως τῆς ἀντιαεροπορικῆς ἱκανότητος εἰς τὸν ἐλληνικὸν χώρο. Αἱ αὐθιγόμεναι ταχύτητες τῶν ἐπιθετικῶν ἀεροπλάνων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν σχετικὴν ἔλλειψιν θάους εἰς τὸν ἐλληνικὸν χώρο, ποὺ περιορίζουν τὸν παρεχόμενον δι' ἀντίδρασιν χρόνον, κάμνουν τὴν ἀνάγκην τῶν ἀντιαεροπορικῶν πυραύλων εἰς τὸ θέατρον τοῦτο ἐπιτακτικὴν.

Δεύτερον, εἶναι ἡ ἀνάγκη μιᾶς ὑψηλῆς ἰσχύος πυρὸς, γενικῶς, ἀπὸ πλευρὰς ἐλληνικῶν δυνάμεων, πρὸς ἀντιστάθμισιν τῆς εἰς θάρος μας ἀριθμητικῆς ἀνισότητος τῶν δυνάμεων, ἐν σχέσει πρὸς ἐνδεχομένους ἀντιπάλους.

Τρίτον δὲ εἶναι ἡ ἀνάγκη ὄπλων μὲ μεγάλην καμπυλότητα τροχιάς, ὡς εἶναι οἱ πύραυλοι, ἐπειδὴ ἡ ἐντόνως ὀρεινὴ μορφολογία, ποὺ παρουσιάζουν τὰ πιθανὰ θέατρα ἐνεργείας τῶν ἐλληνικῶν δυνάμεων, κάμνει δύσκολον τὴν πραγματοποιήσιν ἀποτελεσματικῶν σχεδίων πυρὸς μὲ ὄπλα εὐθυενοῦς ἢ μικρὰς καμπυλότητος τροχιάς.

Πύραυλοι, Ἑλλάς καὶ Ν.Α.Τ.Ο.

Ἐπειδὴ, ὅμως, ἕνα μέρος τοῦ κόσμου συζητεῖ ποικιλοτρόπως καὶ προχείρως τὴν ἰδέαν ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν χώραν ταύτην καὶ βάσεων διὰ βλητικὸς πυραύλους μέσου βλητικοῦ, πρέπει νὰ προστεθοῦν ὀλίγα καὶ περὶ

τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἄν ὑποθεθῇ ὅτι ἀνήκομεν εἰς τὸ ΝΑΤΟ, ἐπειδὴ ἀναγνωρίζομεν τὰ κοινὰ πεπρωμένα τῶν ἐλευθέρων χωρῶν ἐν περιπτώσει πολέμου, τότε ἡ στρατιωτικὴ πραγματικότης τοῦ ΝΑΤΟ, ὡς συνόλου, εἶναι καὶ ἐλληνικὴ στρατιωτικὴ πραγματικότητα. Ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς καθολικότητος, λοιπόν, ἡ στρατιωτικὴ κατάσταση τοῦ ΝΑΤΟ παρουσιάζει καὶ τὸ ἐξῆς γνώρισμα: ὅτι, δηλαδή, ἐναντί τῶν πολλῶν σοβιετικῶν πλεονεκτημάτων, ἐν ἑκ τῶν κυρίων πλεονεκτημάτων τῆς Δύσεως εἶναι ἡ γεωγραφία, συγκεκριμένως δὲ ἡ κυκλωτικὴ διάταξις ποὺ παρουσιάζει τὸ ΝΑΤΟ καὶ τὸ γεγονός ὅτι τὰ ἐπικέντρα τῆς δυτικῆς ἰσχύος εὐρίσκονται πολὺ μακρύτερα ἀπὸ τὴν διαχωριστικὴν γραμμὴν τῶν ἀντιπάλων, ἀπὸ ὅσον εὐρίσκονται τὰ ἐπικέντρα τῆς σοβιετικῆς ἰσχύος ἀπὸ αὐτήν. Εἰς δρους πυραύλων, τοῦτο σημαίνει ὅτι, ἐνῶ ὁ δυτικὸς σιμιστισμὸς ἡμπορεῖ νὰ προσβάλῃ τὰ σοβιετικὰ ἐπικέντρα ἰσχύος ἐκ τῶν προκεχωρημένων κυκλωτικῶν του θέσεων, μετὰ πύραυλους ἀπλῶς μέσου βλητικοῦ, ὁ ἀνατολικὸς σιμιστισμὸς ἡμπορεῖ νὰ προσβάλῃ τὰ δυτικὰ ἐπικέντρα μὲ πυραύλους διηπειρωτικοῦ βλητικοῦ. Ἡ πραγματικότης αὕτη ἀπαγορεύει τὴν ἀνάγκην τῶν πυραυλικῶν βάσεων μέσου βλητικοῦ εἰς τὴν περίμετρον τοῦ ΝΑΤΟ.

Τὸ φάσμα τῶν «ἀντιποίνων»

Υπάρχει, ὅμως, καὶ τὸ φάσμα τῶν «ἀντιποίνων» ἀπὸ τῆς πλευρὰς τοῦ ἀντιπάλου. Ἐπειδὴ τὰ ἀντικείμενα αὐτὰ εἶναι ἐκτὸς θέματος, ὡς ὑποθέσαμεν, προσωρινῶς, ὅτι ὅπως αἱ βάσεις μιᾶς δυνάμεως, ὡς ἡ πυραυλική, εἶναι δυνατόν νὰ προσελκύσῃ ἐναντίον των πρόσθετα «ἀντίποινα» τοῦ ἀντιπάλου, ὅταν δίπλα εἰς τὰς βάσεις αὐτὰς ὑπάρχουν ἤδη αἱ βάσεις ἀκεραίων μαχητικῶν δυνάμεων, ὡς καὶ αἱ ἐναερίαι καὶ ἐκεῖναι τοῦ κινήτου δου στόλου, τῶν ὁποίων ἡ σπουδαιότης ἐπισκιάζει τὴν σπουδαιότητα τῶν πυραυλικῶν βάσεων, ἐπειδὴ αἱ ἀκεραὶαι αὐταὶ μαχητικαὶ δυνάμεις θὰ καταφέρουν ὀδυνηρότερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα πλήγματα κατὰ τοῦ ἀντιπάλου. Ὡς τὸ ὑποθέσαμεν. Διὰ τὴν, ὅμως, νὰ βασίζωμεν τόσον κρισίμως σκέψεις ἐπὶ τῶν «ἀντιποίνων»; Ζήτημα ἀντιποίνων γεννᾷται μόνον ἐὰν ἐκσπάσῃ ὁ πόλεμος. Ἀν, λοιπόν, εἶναι ἀλήθες ὅτι ἡ Δύσις ἐφαρμόζει μίαν καθαρὰς ἀμυντικὴν πολιτικὴν, ποὺ συνίσταται εἰς τὴν ἀποτροπὴν τοῦ ἀντιπάλου ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως νὰ προσφύγῃ εἰς πόλεμον καὶ ἐν ὅ ἀποτελεσματικώτερος ἀποτροπὴς τοῦ πολέμου εἶναι, ἀποδεδειγμένως, ἡ ἰσχύς ποὺ διαθέτει ὁ πᾶν ἡ ἀμυντικὴν στάσιν καὶ ἀν, τέλος, οἱ πύραυλοι εἶναι οὐσιαστικὸν στοιχεῖον τῆς συγχρόνου πολεμικῆς ἰσχύος, δὲν θὰ ἦτο βετικώτερον καὶ θεσιμῶς, ὡς παράγοντας ἀποτροπῆς τῆς ὅλης πολεμικῆς περιπετειᾶς καὶ ἀποφυγῆς «ποίνων» καὶ «ἀντιποίνων»;

Σιμηνάρχος ἔ. ἃ ἱ. Ε. ΧΑΤΖΑΚΗΣ

Ο Πυγμαλίων τής όδόνης πλάδει ένα ακόμη τύπο:

Μεταξύ δηλυκότητος καὶ έφηβείας

Μία θαυμάσια τύχη (για τόν έαυτό της) καὶ μιά φοβερή άτυχία (για μιάν άλλην) προσέφεραν τή μεγάλη εύκαιρία τής ζωής της στην δεκαεπτάχρονη Μισελίν Βουατυριέρ. Η μικροκαμωμένη νεαρή Παριζιάνα, με τὰ έξυπνα μάτια καὶ τὸ γλυκό, έκφραστικό πρόσωπο, δρίσκεται τώρα στα θαυματουργά χέρια τοῦ Ροζέ Βαντίμ, τοῦ «Πυγμαλίωνος τής όδόνης» (ΕΙΚΟΝΕΣ τεύχ. 172), πού ανέλαβε νά τήν λανσάρη σάν νέο τύπο «γυναικοπαιδιάστικης» προκλητικής όμορφιάς. Τό ξεκίνημα γίνεται τώρα με τήν πολύκροτη (έκ τών προτέρων) ταινία «Έπικίνδυνες σχέσεις», πού γυρίζει ό Βαντίμ, με τήν συμπαράσταση τής Ζάν Μορώ καὶ τοῦ Ζεράρ Φιλίπ, καὶ με τή φιλοδοξία νά αναδείξει τή δεύτερη γυναίκα του, Άννέτ Στρόμπεργκ, σέ φίρμα διεθνούς κλάσεως.

Πρώτα-πρώτα, κάτω από τήν πολύπειρη καθοδήγησή του, ή νέα ανακάλυψη άλλαξε τὸ άχρωμο Μισελίν Βουατυριέρ, σέ Ζάν Βαλερύ. Κα-

τόπιν άρχισε νά μελετᾷ τὸ ρόλο τής Σεσίλ ντε Βολανζέ, πού στάθηκε ή μεγάλη τύχη της καὶ ή άτυχία τής Τζίλιαν Χίλλς. Γιατί αυτός ό ρόλος είχε άνατεθῆ σέ μιάν άλλην «ανακάλυψη»: Στην δεκατετράχρονη Άγγλίδα μαθήτρια Τζίλιαν, πού για λίγα είκοσιτετράωρα είδε τήν φωτογραφία της νά φιγουράρη στόν παγκόσμιο τύπο με λεζάντες πού προοιωνίζονταν μέλλον Μπέ-Μπέ. Άλλά τὰ χρόνια της ήταν πολύ λίγα. Τὸ σκάνδαλο τών Ρόζ Μπαλλέτων, πολύ πρόσφατο. Καὶ ό Βαντίμ άλλαξε γνώμη. Παραμέρισε τήν πρώτη έπιτυχούσα τοῦ σχετικού διαγωνισμού καὶ κατέφυγε στη δεύτερη. Η τύχη χαμογέλασε στην Μισελίν.

Όσο για τήν ταινία, άρχισε κιόλας νά γυρίζεται στό Μωζέβ, ανάμεσα σέ μύριες δυσκολίες, πού προκαλοῦν οι καθημερινές διενέξεις τοῦ σκηνοθέτη με τόν πρωταγωνιστή. Ο Ζεράρ Φιλίπ είναι άρκετά διάσημος καὶ άτίθασος, για νά

πειθαρχή άσυζήτητα στίς ύποδείξεις ενός σκηνοθέτη με μικρότερη θητεία από τή δική του στόν κινηματογράφο. Καὶ οι συζητήσεις είναι ατέλειωτες καὶ σέ έντονο ύφος. Τὸ σενάριο τής ταινίας είναι έμπνευσμένο από τὸ γνωστό όμώνυμο ρεαλιστικό μυθιστόρημα τοῦ Λακλό, πού περιγράφει τήν έρωτική ατμόσφαιρα καὶ τὰ σκάνδαλα τοῦ 18ου αἰώνος.

Άρκετοί σκηνοθέτες έχουν επιχειρήσει μέχρι σήμερα νά γυρίσουν τίς «Έπικίνδυνες σχέσεις» καὶ ανάμεσα στοὺς άλλους ό Κριστιάν Ζάκ, στά 1947. Τὰ σχέδια όμως ναυαγοῦσαν πάντα τήν τελευταία στιγμή. Ο Βαντίμ διασκεύασε τὸ έργο τοῦ Λακλό καὶ τὸ μετέφερε στη σημερινή έποχή. Μιά μαγνητισμένη από πάθη ατμόσφαιρα καὶ άφθονο σέξ λέγεται ότι αποτελοῦν τὸ πνεῦμα τής διασκευής τοῦ Βαντίμ. Η Ζάν Μορώ, ωραία καὶ αίσθησιακή όσο ποτέ, δίνει τόν καλύτερο έαυτό της δίπλα στόν άκαταπόνητο έραστή, τόν Ζεράρ Φιλίπ. ■ ■ ■

Ο ΜΑΓΟΣ τών μεταμορφώσεων μελετᾷ προσεκτικά τὰ στοιχεία, πού θα προσδώσουν μιά ιδιαίτερη καὶ άκαταμάχητη προσωπικότητα στην Ζάν Βαλερύ, ώστε νά αναδειχθῇ σέ ένα νέο είδωλο.

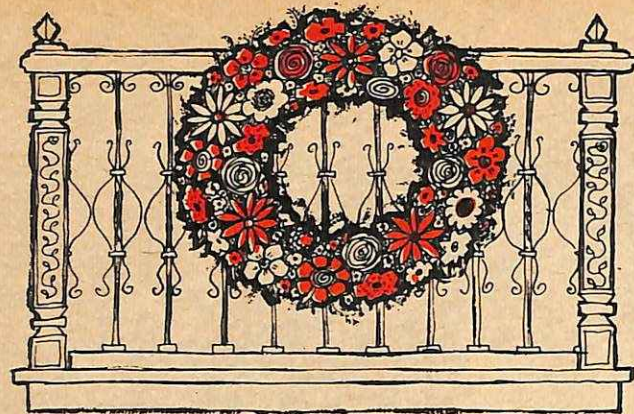
ΜΑΥΡΑ ΜΑΛΛΙΑ, σέ μελετημένη άτημελησία, πού περιβάλλουν δυό έξυπνα μάτια, καὶ σαρκώδη αισθησιακά χείλη —νά τὸ νέο ιδανικό, τὸ όποίο προβάλλει για τήν «σαιζόν 1960» ό Ροζέ Βαντίμ

(Dalmás)

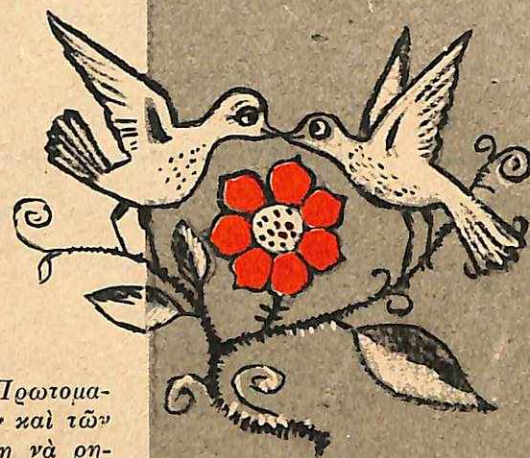
Η ΖΑΝ ανήκει σέ τελείως διαφορετικό τύπο από τὸ πρώτο καὶ μεγάλο δημιούργημα τοῦ Βαντίμ, τήν Μπέ-Μπέ. Άντίθετα, ή άπαρηγόρητη Τζίλιαν Χίλλς, πού προωριζόταν άρχικά για τὸ ρόλο τής Ζάν, μοιάζει πολύ στην κυρία Βαντίμ ύπ' άρ. 1

ΜΕ ΤΗΝ καθοδήγηση τοῦ «Πυγμαλίωνος τής όδόνης», τὰ πεπειραμένα δάκτυλα τής μακιγιέρ θα μεταβάλουν τὸ γλυκό πρόσωπο τής Ζάν σέ πικάντικο τύπο —νέο ύπόδειγμα για χιλιάδες ύπάρξεις σ' όλόκληρο τόν κόσμο.

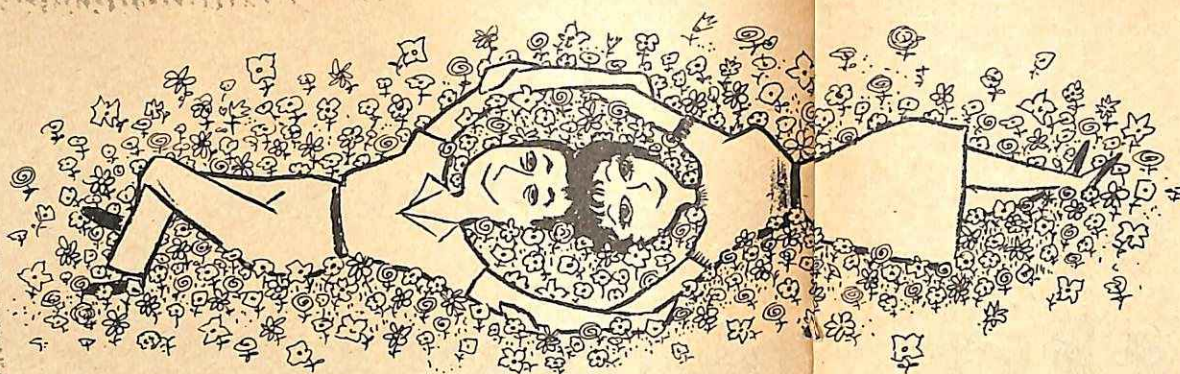
Πρώτη Μαΐου

Ο Μάιος μᾶς ἔφθασε... Καὶ μαζὺ μὲ τὸν Μάιο καὶ ἡ Πρωτομαγιά. Ἑορτὴ τῆς Ἀνοιξέως, τοῦ ἔρωτος, τῶν ἀνθέων καὶ τῶν συνδικαλιζομένων. Οἱ φιλανθρωπεῖς αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ ρημάξουν τοὺς κήπους αὐτὴ τὴν ἡμέρα καὶ οἱ ἐρωτευμένοι ἀκατανίκητη ἐλξὲν πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς τοῖτους. Εἶναι ἡ ἐποχὴ πὸν ἡ Ἀνοιξὴ ἐγκαταλείπει τὴν Ἀττικὴν. Ἀκριβῶς θὰ ἐπρεπε νὰ τὴν πλησιάσῃ...

Ἐδῶμο ὑπερβόρειο ἡ Πρωτομαγιά, πὸν ἀντικατέστησε, ἀνεπιτυχῶς σὺν εὐκρατο κλίμα τῆς Ἀττικῆς, τὰ ἀπριλιάτικα, πανόχαλα Ἀνθεστήρια, σκορπίζει τὸν μισὸ πληθυσμὸ τῆς Ἀθῆνας σὺς ἐξοχές. Οἱ ὑπόλοιποι συγκεντρώνονται σὶὰ Πατήσια καὶ τὴν Νέα Φιλαδέλφεια. Ἐκεῖ — ἐν μέσῳ χιλιάδων αὐτοκινήτων καὶ ἐξατμισέων, ὑπαιθρίων παιγνιδιῶν πὸν χρειάζονται ρώμη ἢ ἀφέλεια γιὰ νὰ συμμετάσχῃς, τοῖκνας καιομένων κρεάτων καὶ σωρῶν ἀποσυντεθειμένων λουλουδιῶν πὸν προσποιοῦνται τὴν Ἀνοιξὴ — οἱ Ἀθηναῖοι προσπαθοῦν, σφυρίζοντας μὲ καρναμούζες, τρώγοντας κακόηχο «Μαλλὶ τῆς γριάς» καὶ ἐρευνώντας τὸ «μυστήριον» πὸν καλύπτει τὸ «ἀσώματον» κεφάλι, νὰ ἀνακαλύρουν τὴν Ἀνοιξὴ, πὸν ἔχει φύγει ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια ἀπὸ τὴν περιοχὴ μὲ τὸ μόνιππο τῶν προγόνων καὶ τὸ ρυμουλκούμενον ὄχημα τῶν προπολεμικῶν τράμ. Ἐφέτος, μάλιστα, τὰ πράγματα εἶναι πιδὸ μπερδεμένα. Ἡ Πρωτομαγιά μετετέθη γιὰ μιὰ ὀλόκληρη ἐβδομάδα λόγω τοῦ Πάσχα. Γι' αὐτὸ ὑπάρχει ἡ πιθανότης ὁ ἐφετεινὸς Ἐπιτάφιος ν' ἀποτελέσῃ καὶ τὴν ἐκφορὰ τῆς Πρωτομαγιάς τοῦ 1959...

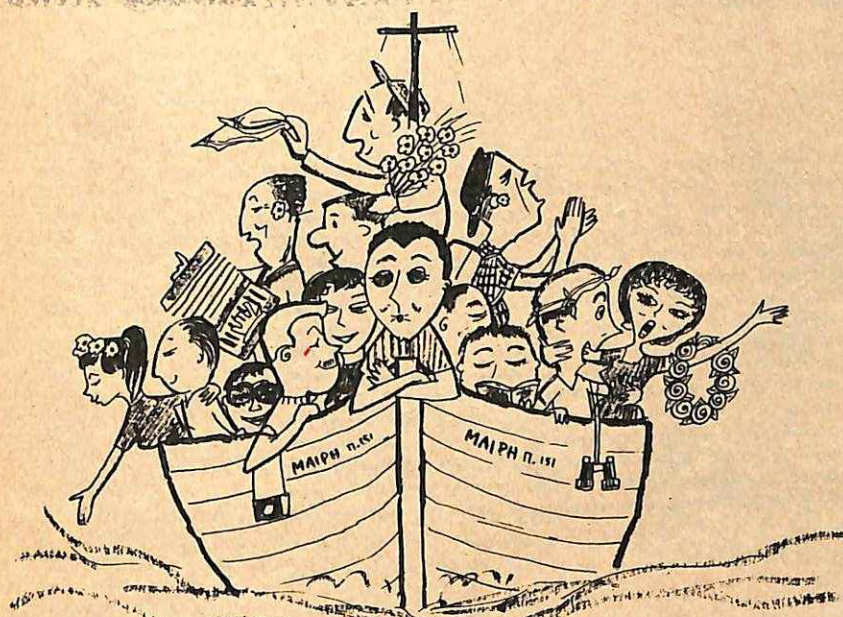
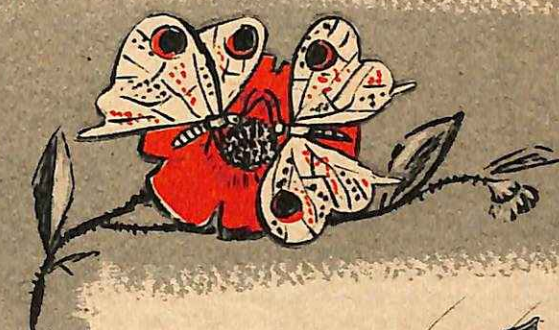
Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ συνεργάτης μας κ. Ἡλ. Σκουλᾶς προσπάθησε μέσα σὺς δύο αὐτὲς σελίδες νὰ δώσῃ τίς μικρὲς ὄψεις τῆς μεγάλῃς γιορτῆς τῶν λουλουδιῶν, χωρὶς νὰ κρύβῃ τὴν εἰρωνικὴ ἀλλ' ἄκακη διάθεσὶ του.

Στὴν ἐξοχὴ

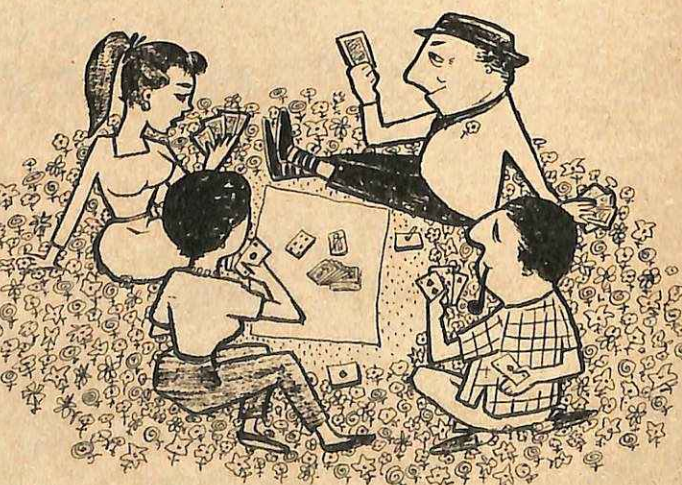
Στεφάνια γιὰ ὅλα τὰ γούστα

Βαρκάδα

Ἀπὸ ὕψους

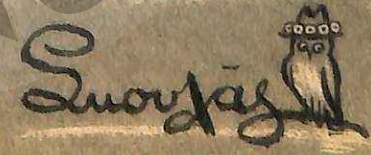
Μεταφορὰ συνηθειῶν

Τὸ θέαμα

Διχουδιές

Χρημυγή στη νύχτα

Νουβέλλα του Ε. Ουίδερς
σε τέσσερις συνέχειες

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: 'Η Λούσυ, ένα κοριτσάκι δώδεκα ετών, είναι πολύ λυπημένη επειδή η μητέρα της πνίγηκε ενώ κολυμπούσε στη θάλασσα που βρίσκεται πολύ κοντά στο εξοχικό τους σπίτι. Μια νύχτα, λίγες μέρες μετά το δυστύχημα, η Λούσυ αντιλαμβάνεται τον πατριό της Πώλ να μπαίνει στο δωμάτιό της, και γλιστράει έξω γεμάτη από έναν ανεξήγητο φόβο. Θέλει να πη τους φόβους της στη θεία της Μίλλισεντ, που μένει μαζί της, αλλά διστάζει. Την επομένη, ο Πώλ της προτείνει να πάνε να κολυμπήσουν μαζί. Ψάχνοντας στο δωμάτιό του, όπου να κατέβη, η Λούσυ ανακαλύπτει ένα ημερολόγιο, απ' το οποίο λείπει μια σελίδα — η σελίδα που αντιστοιχούσε στην ημέρα του θανάτου της μητέρας της. 'Η Λούσυ παίρνει την διπλανή σελίδα, όπου υπήρχε ένα αποτύπωμα από μελάνη, και τη βάζει μπροστά σ' έναν καθρέφτη. Το αποτύπωμα έλεγε: «2 ή ώρα: Κολύμπι». 'Η μικρή συμπεραίνει πως ο Πώλ έπνιξε την μητέρα της γιό να την κληρονομήσει, κ' έχισε αργότερα τη σελίδα για να μην ένοχοποιηθ. 'Ο Πώλ κατορθώνει και της παίρνει τη σελίδα, αλλά καθώς πάει να την κάψει στο τζάκι, η Λούσυ, που ήταν κρυμμένη πίσω από μια πολυθρόνα, ορμάει και προσπαθεί να του την πάρει. 'Ο Πώλ γυρίζει τότε ένα διακόπτη κ' η σιδερένια θύνη, που έκλεινε το τζάκι, κατεβαίνει σιγά-σιγά και την φυλακίζει μέσα. 'Η Λούσυ κατορθώνει να βγεί απ' την καπνοδόχο, περνάει τη νύχτα στη στέγη, και τ' άλλο πρωί, βλέποντας την θεία Μίλλισεντ, την παρακαλεί να την βοηθήσει να πηδήσει. 'Η θεία Μίλλισεντ φέρνει ένα τραπέζι, μα την τελευταία στιγμή αφήνει την Λούσυ να πέσει χωρίς να την βοηθήσει. Λίγο αργότερα, η Λούσυ βρίσκεται στο κρεβάτι της, ανάμεσα στην Μίλλισεντ και στον Πώλ, που προσπαθούν να την πνίξουν με μία πετσέτα. Εύτυχως, εκείνη την στιγμή μπαίνει η γριά υπηρέτρια και την πηγαίνει στο δωμάτιό της για να κοιμηθ. Μόλις φεύγει, η Λούσυ πετάγεται από το κρεβάτι και βγαίνει απ' το δωμάτιο.

4

Μόλις η "Αμν βγήκε, η Λούσυ ξύπνησε τρομαγμένη και πετάχτηκε απ' το κρεβάτι της. "Ενας αφάνταστος πανικός την είχε καταλάβει. Περιοπτόντας στις μύτες των ποδιών της, νύχτηκε αθόρυβα και, περνώντας απ' το σιωπηλό σπίτι, βγήκε έξω στον κήπο.

Πήρε το μονοπάτι που οδηγούσε στο εξοχικό σπίτι των Ράνσους. Το σπίτι των Ράνσους ήταν σκοτεινό.

Προχώρησε πάνω στη βρεγμένη χλόη, προς τη διεύθυνση του σπιτιού, κοιτάζοντας ανήσυχα γύρω της. "Όταν έφτασε στην εξώπορτα, σήκωσε δισταχτικά το χέρι της και χτύπησε. Καμιά απάντηση! Ξαναχτύπησε πάλι, πιο δυνατά αυτή τη φορά.

"Η απόλυτος σιωπή την έκανε να καταλάβει πως το σπίτι ήταν άδειο. «Αναρωτιέμαι αν θα μπορούσα να μπω μέσα, σκέφτηκε. 'Ο κ. κ' η κ. Ράνσους δεν θα θύμωναν, δεν θα πείραζα τίποτα... Θάβρισκα μονάχα ένα ασφαλές μέρος για να κοιμηθώ!».

Σταμάτησε κ' έσπρωξε ένα απ' τα μπροστινά παράθυρα. Δεν ήταν καλά κλεισμένο κ' έπειτα από λίγη προσπάθεια κατάφερε να τ' ανοίξει. Πήδησε μέσα στο κατασκότεινο δωμάτιο. "Ήξερε, όμως, πως ήταν η μία κρεβατοκάμαρα του σπιτιού. Δεν τολμούσε ν' ανάψει φως, γιατί φοβόταν μήπως τίποτ' είχαν παρακολουθήσει κ' έτσι πρόδιδε την παρουσία της.

Σκέφτηκε να πλύνει τα χέρια της, που ήταν βρώμικα απ' το σκαρφάλωμά της στο παράθυρο, γιατί φοβόταν μήπως λερώσει κανένα απ' τα πράγματα του ξένου σπιτιού.

"Ήξερε που βρισκόταν το μπάνιο και προχώ-

ρησε στα τυφλά. "Όταν έφτασε στο λαβουμάνο, έπλυνε τα χέρια της χωρίς σαπούνι, τρίβοντας το ένα με το άλλο. "Επειτα στάθηκε αναποφάσιστη. Χρειάζονταν ένα σίγουρο μέρος για να κοιμηθ. Το ταραγμένο μυαλό της αγνόταν να τη βοηθήσει. Και τότε, ξαφνικά, το μυαλό της φωτίστηκε: Μά ναί, βέβαια... Θά έμεινε στο μπάνιο! Οι πόρτες των μπάνιων είχαν πάντοτε κλειδαριές. "Εκλεισε την πόρτα και γύρισε το κλειδί. "Επιτέλους, ένοιωθε ασφάλεια...

Δεν είχε σκεφτεί να κοιμηθί μέσα στο μπάνιο, στο σπίτι. "Ήταν ευχαριστημένη, όμως, που το είχε σκεφτεί τώρα.

"Εβγαλε το αδιάβροχό της. Δεν ήταν υπερβολικά βρεγμένο και δίπλωσε το μέσα μέρος του προς τα έξω. "Επειτα, ξάπλωσε κάτω στο πάτωμα κ' έβαλε το αδιάβροχο κάτω απ' το φαλί της για μαξιλάρι.

"Ενοιωσε μια ευχάριστη χαλάρωση σ' όλο της το σώμα. "Η βροχή χτυπούσε απαλά πάνω στη στέγη. "Η βροχή, το σκοτάδι και το συναίσθημα της ασφάλειας πού ένοιωθε, την έκαναν γρήγορα ν' αποκοιμηθ.

Ο πρωϊνός ήλιος, που έμπαινε μέσα απ' το γυμνό παράθυρο, την ξύπνησε. Κοίταξε το ρολόι της: "Ήταν έννέα και δέκα, "Η πλάτη της κ' οι γοφοί της πονούσαν πολύ κ' ένοιωθε όλο της το σώμα πιασμένο.

Σηκώθηκε με κόπο κ' έριξε αθόρυβο νερό στα χέρια της και στο πρόσωπό της. "Επειτα ξεκλείδωσε την πόρτα και βγήκε στο διάδρομο. Κατάλαβε άμέσως πως το σπίτι εξακολουθούσε να είναι άδειο.

Πήγε στην κουζίνα κ' άνοιξε το ψυγείο. Δεν υπήρχαν μέσα πολλά πράγματα. "Έφαγε μία φέτα ψωμί με λίγο βούτυρο. Θυμήθηκε με νοσταλγία

το ξεστό πρωϊνό που της έδινε η "Αμν, αλλά δεν μπορούσε να γυρίσει στο σπίτι.

"Όταν έφαγε το ψωμί της, έμεινε για λίγα λεπτά αναποφάσιστη. Και τώρα, τί μπορούσε να κάνει; Πού θα πήγαινε;

Προχώρησε σ' αυτόματο στην εξώπορτα, την άνοιξε και βγήκε έξω. "Έτρεπε να βρει κάποιον φίλο, κάποιον που θα μπορούσε να του εμπιστευθί την ιστορία της. "Εκείνη τη στιγμή είδε από μακριά τον κ. Γουέδεμπαυ, τον δικηγόρο και φίλο της μητέρας της. "Έρεξε με χαρά προς το μέρος του.

—Καλημέρα, κ. Γουέδεμπαυ, του φώναξε μόλις τον πλησίασε. Μήπως θα μπορούσα να σ' ασ μιλήσω;

—Καλημέρα, Λούσυ. Δυστυχώς διάζομαι τώρα, γιατί πρέπει να προλάβω την εκκλησία. "Ελα καμιά άλλη μέρα να με βρεις στο σπίτι. 'Ο κ. Τρέσλοβ μου είπε πως θα ξερόταν σπίτι σας σήμερα το απόγευμα.

—Θά έρθετε και σεις μαζί του;
—Γιατί όχι, της είπε ο κ. Γουέδεμπαυ, χαμογελώντας της.

Το χαμόγελό του της έδωσε κουράγιο και χωρίς να καταλάβει κ' εκείνη πως, του είχε γρηγορα:

—Κύριε Γουέδεμπαυ... 'Ο Πώλ κ' η θεία Μίλλισεντ προσπαθούν να με σκοτώσουν!

—'Ο κ. Γουέδεμπαυ, της είπε ο κ. Γουέδεμπαυ, χαμογελώντας της.

Το χαμόγελό του της έδωσε κουράγιο και χωρίς να καταλάβει κ' εκείνη πως, του είχε γρηγορα:

"Αλλά τα λόγια της δεν έφεραν κανένα αποτέλεσμα. Δεν απογοητεύθηκε, όμως, το ήξερε πως δεν θα την πίστευε...

"Ο κ. Γουέδεμπαυ της χαμογέλασε πάλι και της είπε:

—Καλά, θα το συζητήσουμε άλλη φορά. Θα σ' δώ σύντομα, φαντάζομαι. Και τώρα, γεια σου! —Χαίρετε.

"Η Λούσυ στάθηκε και τον κοίταξε ν' απομακρύνεται. "Επειτα άρχισε να περπατά άσκοπα προς το μέρος του μικρού δάσους. Πέρασε γρήγορα μπροστά απ' το σπίτι των Ράνσους και βρέθηκε κάτω απ' τα δέντρα.

Ξαφνικά, θυμήθηκε το μόνο στοιχείο που είχε εναντίον του Πώλ και που μπορούσε να την βοηθήσει στο να κάνει κάποιον να την πιστέψει: Το χαρτί απ' το ημερολόγιο, που είχε κρύψει μέσα στο μπάνιό της.

Χωρίς κανένα δισταγμό, άρχισε τότε να προχωρή προς το μέρος του σπιτιού της. "Έτρεπε να μη μέssa χωρίς να την δει κανείς και να ψάξει για το χαρτί.

Περπάτησε με προφύλαξη πάνω στην ύλη πρασιά και κατευθύνθηκε προς την πόρτα της κουζίνας. Την άνοιξε σιγά-σιγά και μπήκε μέσα. "Ήταν άδεια. "Η "Αμν θα έτρεπε εκείνη τη στιγμή να συνηύξει τα δωμάτια. Βγήκε με προφύλαξη στο διάδρομο. "Η πόρτα του Πώλ ήταν ανοιχτή. "Η "Αμν έστρωνε το κρεβάτι του.

"Η Λούσυ έτρεξε σιγανά στο δικό της δωμάτιο. "Όλα ήταν όπως τα είχε αφήσει χτές το βράδυ. Πίσω απ' την πόρτα του μπάνιου άκουσε ένα ελαφρύ ξύσιμο. "Ο Ρέξ ήταν ακόμα κλεισμένος εκεί όπου τον είχε βάλει εκείνη.

"Όταν άνοιξε την πόρτα, το σκυλάκι πήδησε έξω χαρούμενα. "Η Λούσυ άνοιξε την μπαλκονόπορτα και τον έβγαλε έξω στην πρασιά. "Επειτα άρχισε γρήγορα να βγάξει τα ρούχα της, μπήκε μέσα στο μπάνιο κ' άνοιξε το κρύο νερό. Και τότε κατάλαβε γιατί το σπίτι ήταν τόσο σιωπηλό. "Ο Πώλ κ' η θεία Μίλλισεντ θα είχαν πάει κι αυτοί στην εκκλησία. Κ' ήταν ακόμα μόνο έντεκα και τέταρτο. Θά είχε μία ώρα τουλάχιστον μπροστά της για να ψάξει για το χαρτί...

"Αφού πλύθηκε διστακτικά, φόρεσε ένα καθαρό φόρεμα και βγήκε πάλι έξω στο διάδρομο. Πρώτ' απ' όλα έτρεπε να πάρη το δεύτερο ζευγάρι τα γυαλιά της, που βρισκόταν στο συρτάρι της μητέρας της. "Η πόρτα του δωματίου του Πώλ εξακολουθούσε να είναι ανοιχτή κ' η "Αμν δεν φαινόταν πουθενά. Θά είχε γυρίσει πίσω στην κουζίνα της.

Χώθηκε διστακτικά μέσα στο δωμάτιο του Πώλ κ' άνοιξε γρήγορα το συρτάρι του κομοδίνου της μητέρας της. Τα γυαλιά βρισκόταν πάντα στην ίδια θέση. Τα πήρε με ανακούφιση και τα φόρεσε. "Όλα φαινόταν καθαρά πάλι γύρω της, μα αυτό την έκανε να φοβάται περισσότερο...

Βγήκε πάλι στο διάδρομο και προχώρησε προς την κουζίνα. Πρώτ' απ' όλα η "Αμν έτρεπε να μάθει πως βρισκόταν στο σπίτι κ' η ίδια έτρεπε ν' ανακαλύψει στα σίγουρα που βρισκόντουσαν ο Πώλ κ' η θεία Μίλλισεντ.

"Η "Αμν της χαμογέλασε μόλις την είδε και της είπε:

—Λοιπόν, αγάπη μου, κοιμήθηκες καλά;

—Ναί.

—Κατάλαβα πως χρειάζομαι ύπνο, είχες τα χάλια σου χθές το βράδυ, καμμενούλα μου! Γι' αυτό φρόντισα να μη σε ξυπνήσω σήμερα το πρωί!

—Πού είναι ο Πώλ κ' θεία Μίλλισεντ;

—Πήγαν στην εκκλησία. "Έχουν φύγει πολλή ώρα τώρα. Με ρώτησαν το πρωί αν σ' είχα δη, αλλά τους είπα πως κοιμόσουν ακόμα. Πηγαίνω τώρα να ταχυοποιήσω το δωμάτιό σου κ' έπειτα θα ετοιμάσω να φάτε, άμέσως μόλις γυρίσουν απ' την εκκλησία...

"Όταν η "Αμν απομακρύνθηκε, η Λούσυ πήγε στο δωμάτιο της θείας Μίλλισεντ κ' έψαξε με μεθοδικότητα να βρει το φόρεμα που φορούσε χτές το βράδυ και που μέσα στο μπάνιό του είχε κρύψει το χαρτί. "Αλλά το φόρεμα δεν φαινόταν πουθενά...

Βγήκε στο διάδρομο κ' αναρωτιόταν που αλλού θα μπορούσε να ψάξει, όταν είδε την "Αμν που ξαναγύριζε στην κουζίνα της.

—"Αμν, μήπως είδες πουθενά το φόρεμα που φορούσα χτές τη νύχτα;

—Είμαι στο δωμάτιό σου, αγάπη μου. Στην ντουλάπα σου! "Εγώ το κρέμασα εκεί. Το είδα μέσα στη ντουλάπα της κυρίας Μίλλισεντ την ώρα που σιγνίζα καί...

"Η Λούσυ δεν κάθισε, όμως, ν' ακούσει το τέλος της φράσεώς της κ' έτρεξε γρήγορα στην

Δεν μένει τίποτα β'ό'ατάτο...

Όταν η μακαρονάδα είναι φτιαγμένη

ΜΕ ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ
ΚΟΡΩΝΑ

κάμαρά της. «"Η "Αμν, λοιπόν, βρήκε το φόρεμα όπως αρχικάς το είχε πετάξει η θεία Μίλλισεντ, σκέφτηκε. "Ίσως να μη συλλογίστηκαν να το ψάξουν. "Ίσως το χαρτί να βρίσκεται ακόμα σκαλωμένο μέσα στο μπάνιο».

"Ανοιξε την πόρτα της ντουλάπας της, ξεκρέμασε το φόρεμα κ' άρχισε να το ψάχνει. Το χαρτί, όμως, δεν βρισκόταν πουθενά. Πέταξε το

φόρεμα νευριασμένη κάτω στο πάτωμα και βγήκε απ' το δωμάτιο.

Πήγε στο λινόβιγ-ρομ και κάθισε σ'ε μια πολυθρόνα, απελατισμένη. Δεν μπορούσε να κάνει τίποτ' άλλο.

"Όταν άκουσε τον θόρυβο του αυτοκινήτου, σηκώθηκε και ξαναγύρισε στο δωμάτιό της. Δεν ήθελε να τους αντικριση...

Τὸ ρολόι της ἔλεγε μία ἡ ὥρα, ὅταν ἡ "Ἀμν ἦρθε στὸ δωμάτιό της καὶ τῆς εἶπε:

—Εἶναι ὥρα γιὰ τὸ φαγητό, ἀγάπη μου! "Ἐλα.

Καὶ πᾶνοντάς την ἀπ' τὸ χέρι, τὴν τράβηξε τρυφερά ἔξω ἀπ' τὸ δωμάτιο. Ἡ Λούσυ τὴν ἀκολούθησε χωρὶς καμμιὰ θέληση.

Στὴν τραπέζα, ὁ Πῶλ κ' ἡ θεὰ Μίλλισεντ καθόντουσαν κιάλας στὶς συνηθισμένες τους θέσεις. Ἡ Λούσυ κάθησε κ' αὐτὴ στὴ θέση της, ξεδιπλώνει τὴν πετσέτα της καὶ εἶπε:

—Πήγατε στὴν ἐκκλησία;

—Ναί, εἶπε ὁ Πῶλ, κ' ἡ βαθεῖα του φωνὴ ἤχησε σὰν καμπάνα μέσα στὸ σιωπηλὸ δωμάτιο.

Κι' ὅμως, αὐτὴ ἡ μιὰ λέξη φάνηκε νὰ δημιουργῇ κάποια ἀλλαγὴ μέσα στὸ δωμάτιο. Ἀνασάλασε τὰ μάτια της καὶ τοὺς εἶδε ν' ἀνταλλάσσον ἓνα βλέμμα. "Ἐπειτα ἡ θεὰ Μίλλισεντ εἶπε:

—Ἀγάπη μου, θάπρεπε νὰρθεῖς μαζί μας, ξέρεις... Πρέπει πάντα νὰ σηγαίνεις στὴν ἐκκλησία... "Ἐγὼ παίρνω πάντα τὴν Μάμμη καὶ τὴν Πέγκυ μαζί μου. Κι' ὅταν γυρίσωμε σπίτι, συζητοῦμε γιὰ τὸ κήρυγμα.

Ἡ φωνὴ ἦταν φυσικὴ, ὁ τρόπος της φυσικός. Τὸ μόνο ἀρυσικό τραῦμα ἦταν ὅτι γινόταν αὐτὴ ἡ συζήτηση. Τὶ νόμιζαν, δηλαδή, ὅτι μπορούσαν νὰ τὴν πείσουν πὼς ἦταν ἀδελφεῖς;

Ἡ Λούσυ ἔφαγε τὸ φαγητὸ της θλιμμένη. "Όταν τέλειωσαν, ἡ θεὰ Μίλλισεντ τοὺς εἶπε νὰ πάνε στὸ λιβινγκ-ρούμ, γιὰ ν' ἀκούσουν ἀπ' τὸ ραδιόφωνο τὴν κυριακάτικη συνάντηση.

Ἡ Λούσυ σύφθηκε ὡς τὸ διπλὰνὸ δωμάτιο καὶ κάθησε στὸν καναπέ. Ἡ μουσικὴ χύθηκε μέσα στὸ δωμάτιο κ' ἡ θεὰ Μίλλισεντ εἶχε τὸ κεφάλι της γεμμένο πρὸς τὴ μιὰ πλευρά.

Καὶ τότε, ἡ πόρτα τῆς κουζίνας ἀνοίξε καὶ μπήκε μέσα ἡ "Ἀμν, φορώντας τὸ μπλε καπέλλο της μὲ τὰ τριαντάφυλλα.

—Εἰμαι ἔτοιμη νὰ φύγω, κυρία... Τὸ βραδινό φαγητὸ εἶναι ἔτοιμο, μέσα στὸ ψυγείο. Καὶ τώρα πρέπει νὰ τρέξω, γιὰτὶ διαφορετικὰ θὰ χάσω τὸ λεωφορεῖο.

Ἡ Λούσυ εἶχε ξεχάσει πὼς κάθε Κυριακὴ ἀπόγευμα ἡ "Ἀμν εἶχε ἔξοδο. Ἦταν τόσο τὸ ξάφνιασμά της, ὥστε δὲν πρόλαβε νὰ μιλήσῃ καὶ νὰ τῆς πῇ νὰ μὴν φύγῃ. Τώρα ἦταν πολὺ ἀργά. Ἡ "Ἀμν εἶχε φύγῃ κ' ἡ ἀτιμόσυτα γυρὼ της εἶχε πάψει νὰ εἶναι φιλική. "Όλα ἦταν σιωπηλά, ἐκτὸς ἀπ' τὴ μουσικὴ καὶ τὸν ἦχο τῶν κυμάτων.

Οἱ δύο τοὺς εἶχαν καθήσει τώρα δίπλα της στὸν καναπέ καὶ περιμεναν ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ κατὰ ἡ "Ἀμν. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀκουσε τὰ δημαγωγικά του Ρέξ. Τὸν εἶδε νὰ στέκεται στὴν πόρτα καὶ νὰ κρατᾷ στὸ στόμα του ἓνα ἀπ' τὰ παπούτσια της τοῦ τέννις.

—Λούσυ, ἀγάπη μου, εἶπε ἡ θεὰ Μίλλισεντ, κοίταξε αὐτὸ τὸ σκυλί. Θὰ καταστρέψῃ τὸ παπούτσι σου!

—Ἀφσέ το, Ρέξ, εἶπε ἡ Λούσυ βαρυνεστημένα.

Ὁ σκύλος ἔκανε μιὰ βόλτα κ' ἔπειτα ἄφησε τὸ παπούτσι νὰ πέσῃ ἀπ' τὸ στόμα του. Καθὼς ἔφευγε, ἓνα ἄσπρο, διπλωμένο χαρτάκι, καμμένο στὴν ἄκρη, ἔπεσε ἀπὸ μέσα. Ὁ Ρέξ τὸ μύρισε κ' ἔπειτα τὸ πήρε στὸ στόμα του.

Ἡ Λούσυ σκέφτηκε: «Τὸ παπούτσι ἦταν στὴν ντουλάπα μου σήμερα τὸ πρωὶ καὶ τὸ χαρτί θὰ πρέπει νάπεσε μέσα ἀπ' τὸ φόρεμα πού κρέμασε ἡ "Ἀμν!»

—Σήρω ἀπάνω, εἶπε ἡ θεὰ Μίλλισεντ μὲ σκληρὴ φωνή. Μὴν κάνῃς τίποτα γιὰ νὰ τὸν φοβίσῃς καὶ νὰ τρέξῃ μακριά...

Ὁ Πῶλ σπρώχθηκε γιὰ νὰ πάρῃ τὸ χαρτί. Ὁ Ρέξ τὸν παρατηροῦσε μ' ἐνδιαφέρον καθὼς πλησίαζε. Νόμιζε πὼς ἦταν ἓνα παιχνίδι κ' ἔκανε ἓνα βήμα πρὸς τὰ πίσω.

Ἡ Λούσυ τότε γονάτισε ξαφνικά πάνω στὸ χαλὶ καὶ φώναξε μ' ὅλη της τὴ δύναμη:

—Φύγε, Ρέξ, φύγε!

Μιὰ δυνατὴ κλωτσιὰ τὴν ἔκανε νὰ ξαπλωθῇ μὲ τὴν πλάτη πάνω στὸ χαλὶ, ἀλλὰ πρὶν προλάβῃ νὰ πέσῃ εἶδε τὸν Ρέξ νὰ τρέχῃ μέσα στὴν κουζίνα.

—Κλείσε τὸν ἐκεῖ! Μὴν τὸν ἀφήσῃς νὰ βγῇ!

Ἡ θεὰ Μίλλισεντ ἔτρεξε πρὸς τὴν πόρτα τῆς κουζίνας. Ἡ Λούσυ ἀνασηκώθηκε μὲ κόπο, ἀλλὰ ὁ Πῶλ τὴν ἔπιασε ἀπ' τὰ μαλλιά καὶ τὴν τράβηξε δυνατὰ μέσα στὴν κουζίνα. Ἐκείσε τὴν πόρτα πίσω τοὺς καὶ τώρα ἦταν ὅλοι μαζί κλεισμένοι μέσα στὴν κουζίνα.

Ὁ Ρέξ εἶχε κρυφτῇ κάτω ἀπ' τὸ τραπέζι τῆς κουζίνας κ' ἡ θεὰ Μίλλισεντ προσπαθοῦσε νὰ τὸν βγάλῃ μὲ μιὰ σκοῦπα πού κρατοῦσε ἀπ' τὴν ἀνάποδη.

—Θὰ τὸν πιάσω ἐγώ, εἶπε ὁ Πῶλ, κ' ἄφησε τὰ μαλλιά τῆς Λούσυ.

Μόλις ἡ Λούσυ ἐλευθερώθηκε, ἔτρεξε πρὸς τὴν πόρτα πού ὡδηγοῦσε στὸ ὑπόγειο κελλάρι. Τὴ στιγμή πού τὸ χέρι της ἀκούμπούσε πάνω στὸ χειροῦλι τῆς πόρτας, ἡ θεὰ Μίλλισεντ τῆς ἔδωσε ἓνα φοβερό χτύπημα στὸν ὦμο μὲ τὸ ξύλο τῆς σκοῦπας. Παρ' ὅλο τὸν πόνο της, ἡ Λούσυ ἀνοίξε τὴν πόρτα. Ὁ Ρέξ ὤρμησε τότε γογγίζοντα καὶ πρὶν προφτάσῃ ὁ Πῶλ νὰ τὸν πιάσῃ, κατέβηκε τρέχοντας τὶς σκάλες τοῦ κελλarioῦ.

Ὁ Πῶλ σηκώθηκε, ἀλλὰ ἦταν πολὺ ἀργά. Ἀρχισε νὰ κατεβαίνει κ' αὐτὸς τὶς σκάλες πίσω ἀπ' τὸ σκυλάκι. Ἡ θεὰ Μίλλισεντ οὔτε κἂν κοίταξε τὴ Λούσυ. Τὴν ἄρπαξε ἀπ' τὰ μαλλιά καὶ τὴν τράβηξε μαζί της κάτω στὸ ὑπόγειο.

Ὅταν ἔφτασαν κάτω, εἶδαν τὸν Ρέξ νὰ στέκεται κοντὰ στὸ μεγάλο πιγιάδι πού ὑπῆρχε στὸ ὑπόγειο. Αὐτὸ τὸ πιγιάδι εἶχε μέσα τὸ μηχανήμα πού ἔκανε νὰ λειτουργοῦν οἱ αὐτόματες μπαλκονόπορτες τοῦ σπιτιοῦ. Ὁ Πῶλ προσώρησε θριαμβευτικὰ πρὸς τὰ ἐκεῖ κ' εἰτοιμαζόταν νὰ κλωστήσῃ τὸν σκύλο γιὰ νὰ τὸν ρίξῃ μέσα, ἀλλὰ ξαφνικά

τὸ πόδι του γλίστρησε, ἔχασε τὴν ἰσορροπία του κ' ἔπεσε μέσα, ἀφήνοντας ἓνα δυνατό οὐρλιαχτό.

Τὸ βάρος τοῦ σώματος τοῦ Πῶλ ἔκανε τὶς ρόδες τοῦ μηχανήματος νὰ γυρίσουν κ' ἀπάνω στὸ σπῆτι ἀκούστηκε ἓνας δαιμονιώδης θόρυβος, καθὼς ἀνοίγαν ὅλες μαζί οἱ μπαλκονόπορτες τοῦ σπιτιοῦ. Τὸ οὐρλιαχτὸ ἐξακολούθησε γιὰ ἓνα δευτερόλεπτο κ' ἔπειτα σταμάτησε ἐντελῶς...

Ἡ Λούσυ ἔκλεισε τὰ μάτια της μὲ φόβη. Καὶ ξαφνικά, τὸ τραῦμα τῶν μαλλίων της ἔγινε δυνατότερο: Ἡ θεὰ Μίλλισεντ τὴν τραβοῦσε πάλι σὰν μεθυσμένη πίσω στὶς σκάλες. Ἡ Λούσυ δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίσταση, ἐξακολουθοῦσε νὰ ἔχῃ τὰ μάτια της κλειστά...

Σέρνοντάς την ἔτσι ἀπ' τὰ μαλλιά, ἡ βασανιστρία της ἔφτασε πάλι στὸ λιβινγκ-ρούμ. Τὸ σφίξιμο στὰ μαλλιά δὲν χαλάριωσε. «Θὰ μὲ πᾶν στὴν παραλία... Θέλει νὰ μὲ πνίξῃ, σκέφτηκε ἡ Λούσυ. Καὶ τότε ἀνοίξε τὰ μάτια της καὶ θέλησε ν' ἀντισταθῇ. Τὰ χέρια της ἀρπάξαν τὸ πρῶτο ἐπιπλο πού βρῆκε μπροστὰ της καὶ τὸ κράτησαν σφιχτά. Ἡ θεὰ Μίλλισεντ ἄρχισε νὰ κλωτσᾷ τὰ χέρια τῆς Λούσυ, πάλι καὶ πάλι, ἀλλὰ ἡ Λούσυ δὲν ἄφησε τὸ ἐπιπλο. Καὶ τότε οἱ κλωτσιές σταμάτησαν καὶ ξανάρχισε τὸ δυνατό τραῦμα τῶν μαλλίων... Μ' ἓνα βογγητό, ἡ Λούσυ ἄφησε τὴ θεὰ Μίλλισεντ νὰ τὴν σύρῃ ἔτσι ὡς ἔξω στὴ βεράντα.

Ἡ Λούσυ ξανάκλεισε πάλι τὰ μάτια της κ' ἄφησε νὰ τὴν σέρνῃ. Πέρασαν ἔτσι τὴν πρᾶσι κ' ἔφτασαν στὴν ἄμμο. Ἐκεῖ, ἡ θεὰ Μίλλισεντ ἄφησε τὰ μαλλιά της καὶ, ψιθυρίζοντας κατὰ ἀκατάληπτα λόγια, ἄρχισε νὰ τὴν γδύνῃ, βιάζοντας ἓνα-ἓνα τὰ ρούχα της.

Ἀσυναίσθητα ἡ Λούσυ, λὲς καὶ τὸ στόμα της ἀνοίξε χωρὶς τὴ δική της θέληση, ἄρχισε νὰ στριγγιλῇ. Ἐξακολούθησε νὰ φωνάζῃ ὅσο πὸ δυνατό μπορούσε. Ἦσως νὰ ἔρχονταν ὁ κ. Γουέδερμαϊν κ' ὁ κ. Τρέσλοδ μέσα ἀπ' τὸ δάσος, κ' οἱ φωνές της νὰ τοὺς ἔκαναν νὰ διαστοῦν. Αὐτὴ ἦταν ἡ μὴν τῆς ἐλπίδας...

Τὰ χέρια τῆς θεῖας Μίλλισεντ ξανάπιασαν πάλι ἀμείλικτα τὰ μαλλιά της κ' ἄρχισαν νὰ τὴν σέρνουν οὕτῃ τὴ φορὰ πρὸς τὴ θάλασσα. Ἡ Λούσυ ἐνοίωσε τὸ νερὸ στοὺς ἀστραγάλους της, ἔπειτα στὰ γόνατά της, ἔπειτα στοὺς γοφούς της σχεδόν... Ἐνα κῆμα ἔβρεξε τοὺς ὅμους της. Καὶ τότε ἔπαψαν πᾶ νὰ περπατοῦν...

Ἐνα χέρι ἔπιασε σφιχτὰ τὸν κάθε ὦμο της καὶ τὸν ἔσπρωξε πρὸς τὰ κάτω. Δὲν μπορούσε ν' ἀντισταθῇ σ' αὐτὸ τὸ δυνατό σπρώξιμο. Τὸ νερὸ ἀνέβαινε στὸ πηγούνι της, στὸ στόμα της... Ἐφευγε μιὰ τελευταία ἀντίσταση κ' ἔπειτα ὀλόκληρο τὸ κεφάλι της βρέθηκε κάτω ἀπ' τὸ νερὸ...

Τὰ μάτια της ἦταν ἀνοιχτά κ' ἔβλεπε τὰ πράσινα νερά γύρω της. "Όλα εἶχαν τελειώσει... Ἡ θεὰ Μίλλισεντ εἶχε νικήσει στὸ τέλος! Τὸ μόνο πού ἤθελε τώρα ἦταν νὰ κοιμηθῇ, νὰ ξεκουραστῇ...

Ἀλλὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ εἶδε δύο ἄλλα παπούτσια νὰ στέκονται δίπλα σ' ἐκεῖνα τῆς θεῖας Μίλλισεντ. Σήκωσε τὸ κεφάλι της σιγὰ καὶ κατὰλαβε πὼς αὐτὴ τὴ φορὰ ἔβγαине μέσα ἀπ' τὸ νερὸ, ἔξω στὸν ἄερα... Ἐνοίωσε πὼς κάποιος τὴν κρατοῦσε καὶ τὴν μετέφερε πίσω στὴν παραλία.

Κ' ἔπειτα βρέθηκε πάλι στὴ στεγνὴ ἄμμο καὶ κάποιος τὴν ἔλαβε ἓνα παλὸ γύρω της. Ἡ θεὰ Μίλλισεντ ἦταν κ' αὐτὴ ἐκεῖ, κ' ὁ κ. Τρέσλοδ τὴν κρατοῦσε δυνατὰ ἀπ' τὸ μπράτσο. Δὲν φανταζόταν πὼς μπορούσε ἄκομα νὰ κρατιέται στὰ πόδια της, ἀλλὰ ὁ κ. Γουέδερμαϊν τὴν εἶχε ἀγκαλιασμένη καὶ τὴ βοήθησε νὰ γυρίσῃ σιγὰ-σιγὰ πίσω στὸ σπίτι.

Ἦταν εὐγνώμων πού ὁ κ. Γουέδερμαϊν τὴν ὡδήγησε ἴσια στὸν καναπέ καὶ τὴν βοήθησε νὰ καθῇ. Τοῦ χαμογέλασε καθὼς ἐκείνος τὴν κοιτοῦσε μὲ ἀνησυχία.

—Εἶσαι καλὰ τώρα, παιδί μου; τὴ ρώτησε.

—Ναί, εἰμαι καλὰ τώρα, εἶπε, κ' ἔπειτα πρόσθεσε: Εἶχα φοβηθῇ τόσο πολὺ.

—Τὸ ξέρω. Ἀλλὰ τώρα ὅλα τελείωσαν.

Ἐπειτα ἔφυγε ἀπ' τὸν καναπέ καὶ προχώρησε πρὸς τὸ τηλέφωνο, πού βρισκόταν στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ δωματίου. Σήκωσε τὸ ἀκουστικό κ' ἡ Λούσυ τὸν ἀκουσε νὰ λέη:

—Τηλεφωνικὸ κέντρο; Δώστε μου, σᾶς παρακαλῶ, τὴν ἀστυνομία!

Ἦσυχ πιά ἡ Λούσυ ἀκούμπησε τὸ βρεγμένο κεφάλι της πίσω στὸν καναπέ κ' ἔκλεισε τὰ μάτια της...

The Grand Macnish

ΓΚΡΑΝ ΜΑΚΝΙΣ

"MINCE"

Τὸ παλαιότερο
σκλητσεζικό ουϊσκι με
τὴν βελουδένια γεῦσι.

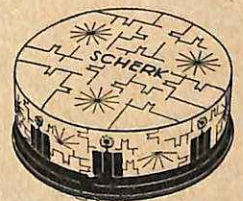
"ΟΛΥΜΠΙΑ", ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 1 ΤΗΛ. 34.720

ΤΕΛΟΣ

..ἡ ὡμορφιά ἀρχίζει"
μέ τόν **SCHERK**

**Scherk
Mysticum-
Compact**

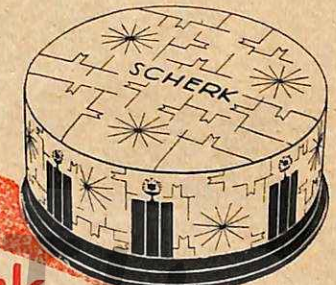

Γιὰ ἓνα διακριτικὸ
μακιγιὰζ τοῦ προσώπου:
Βάλετε τὸ ἐξαῦλωμένο
Κομπάκτ ΣΕΡΚ μὲ τὰ
ὠραιότερα καὶ φυσικὰ
χρώματα.

**Πούδρα
Mysticum
Scherk**

Τὰ 5 σπουδαιότερα προσόντα
τῆς πούδρας ΣΕΡΚ:

- Περιέχει ἀγνὰ συστατικά
- Εἶναι αἰθέρια ἀρωματισμένη
- Εἶναι λεπτὴ σὰν ἄχνος
- Ἀφομοιώνεται μὲ τὴν ἐπίδερμίδα
- Δημιουργεῖ τὸν ἐλκυστικὸ τύπο
πού ποδεῖτε

**Scherk
Face
Lotion**

Γιὰ τὸ καθάρισμα
τῆς ἐπίδερμίδος.

- Ἀφαιρεῖ τελείως τὴ σκόνη,
τὸ μακιγιὰζ καὶ τὸ σμίγμα
ἀπὸ τοὺς πόρους.
- Ἐξαλείφει
τὰ μπιμπίκια
- Ξανανειώνει
τὴν ἐπίδερμίδα

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε. • ΑΘΗΝΑΙ, ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25-739

**ΑΚΟΥΡΑΣΤΟΣ, ΑΝΗΣΥΧΟΣ, ΑΛΛΟΠΡΟΣΑΛΛΟΣ
Ο ΤΟΛΜΗΡΟΤΕΡΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ**

ΟΤΑΝ Ο ΝΤΑΛΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΟΜΜΩΤΗΣ...

... ΟΡΘΩΝΟΝΤΑΙ ΚΥΡΙΟΛΕΚΤΙΚΑ ΟΙ ΤΡΙΧΕΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΩΝ ΜΟΝΤΕΛΩΝ ΤΟΥ

Ο πιο ακριβοπληρωμένος σύγχρονος ζωγράφος, ο Σαλβατόρ Νταλί (ΕΙΚΟΝΕΣ τεύχος 99) θεωρείται από πολλούς απλώς σαν ένας «επίδειξιμανής με παλέττα», που δεν πρέπει να τον παίρνει κανείς σοβαρά από ό,τι το ύπνωτιστικό του βλέμμα και οι διαβολικές κεραίες της έμπνευσής του, δηλαδή, τα έξωφρενικά μυστάκια του επιτρέπουν. Όπωςδήποτε, πολλοί διαπρεπείς τεχνοκρίτοι συμφωνούν ότι κάτω από τις έντυπαισικές παραδοξότητες της ζωής και του έργου του Νταλί υπάρχει η βαθειά γνώση του «μάστορα» που προικίζει και τα πιο αλλοπρόσαλλα δημιουργήματά του με μία πνοή υψηλής τέχνης.

Μιά από τις τελευταίες ιδιοτροπίες του Σαλβατόρ Νταλί, που δεν έδισα να παρουσιάσει και μία καμηλοπάρδαλη στο Κορνάβαλι του Έστοριλ (ΕΙΚΟΝΕΣ τεύχος 175) είναι η ζωγραφική με... ριπές όπλοπολυβόλου που χαράζουν ή μάλλον τρυπούν το περίγραμμα του σχεδίου του. Και η άρεμνία αυτή μέθοδος, που απέληξε σε μερικά παράξενα, απίθανά-

νων σχημάτων κεφάλια, τον ώδηγησε σε ένα νέο ενδιαφέρον. Στις κομώσεις. Με την ακαταπρόσβλητη επινοητικότητα του, ο Νταλί, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι «σίκ» γυναίκες της εποχής μας θα ευχρίστηθούν πολύ αν κυκλοφορούν με κτενίσματα που μοιάζουν με τα μουστάκια του και με τα πολυβολημένα σχέδιά του!

Άλλά, επειδή το έκφραστικό μέσο του Νταλί είναι ο μουσαμάς και όχι τα μαλλιά, χρειάστηκε την βοήθεια του γνωστού στυλίστα - κομμωτού Πήτερ Λεονάρντι, που έπεισθη να μεταφέρει στην πραγματικότητα τις συλλήψεις του διασήμου «μαίτρ». Τα μοντέλα προσεφέρθησαν έθελοντικά και η συνεργασία Νταλί - Λεονάρντι κατέληξε σε τρία νέα κτενίσματα που άσφαλώς θα αποτελέσουν κανόνα για τις κομμώσεις της προσεχούς σεζόν. Έτσι τουλάχιστον ελπίζουν οι δημιουργοί που φρόντισαν να τα βαπτίσουν, και με αρκετά παράδοξα ονόματα: «Βόλι», «Μίς χαμίνι της θάλασσας» και «Γαλλική φραντζόλα».

ΤΑ ΤΡΙΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ του αυτοσχέδιου κομμωτού. Από τ' αριστερά: 'Η «Γαλλική φραντζόλα», ή «Μίς χαμίνι της θάλασσας», το «Βόλι».

ΣΤΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ του Λεονάρντι έγκατεστάθη κάτω από την κάσκα όχι για να κτενισθή, αλλά για «να θερμάνη τις ιδέες του», όπως είπε.

(Φωτ. Len Sirman)

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ ο «δημιουργός» τακτοποιεί στην τρίχα την κόμωση «Μίς χαμίνι της θάλασσας», έμπνευσμένη από τους άχινους, που την θεωρεί σαν άριστούργημά του

ΜΕΤΑ την ολοκλήρωση του έργου, ο ανοικονόμητος Σαλβατόρ Νταλί συζητεί με τις άνεξίκακες «έθελοντρίες» τα αγαθά των επιτευξέων του. Οι κοπέλες φαίνονται σκεπτικές.

Ο Έλληνικός Κυνολογικός Όργανισμός, οργανώνει, δάσει των διεθνών ισχυόντων, την 2η Πανελλήνια Έκθεση Κυνών, την Κυριακή 31 Μαΐου, στο Άλσος της Κηφισιάς. Καθώς αναφέρει το πρόγραμμα, στην Έκθεση μπορούν να λάβουν μέρος καθαρόαιμα σκυλιά ηλικίας από 6 μηνών και άνω, οποιασδήποτε ανεγνωρισμένης φυλής και άσχετα εάν κατέχουν πιστοποιητικά γενεαλογίας.

Η Έκθεση δεν είναι απλώς επίδειξη ωραίων σκυλιών. Έχει καθαρό ζωοτεχνικό χαρακτήρα, δηλαδή, αποσκοπεί στη βελτίωση και ανάπτυξη των φυλών των σκυλιών, συγχρόνως δε είναι η καλύτερη προπαγάνδα για τη διάδοση στο κοινό του κυνοφίλου αισθήματος.

Η καθαρόαιμη κυνοτροφία σ' άλλες χώρες έχει ανεγνωρισθεί επίσημως σαν ιδιαίτερος κλάδος της ζωοτεχνίας. Υπάρχουν περί το 1.000.000 νόθα σκυλιά στην Ελλάδα που δεν αξίζουν τίποτε και είναι μάλλον προς ζημίαν της Έθνικης Οικονομίας μια και καταναλώνουν εκατοντάδων τόνων τρόφιμα. Αντίθετα, 50.000 ή 100.000 καθαρόαιμα και γυμνασμένα σκυλιά, αντιπροσωπεύουν μία καρποφόρο επένδυση κεφαλαίου. Το καθαρόαιμο σκυλί είναι ένα ζωο αξίας, όπως το άλλο, η κόττα, η αγελάδα...

ΘΑ ΕΙΧΕ ΝΑ ΩΦΕΛΗΘΗ Ο ΤΟΠΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ
ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΙΝΟ ΤΩΝ ΚΥΝΟΦΙΛΩΝ ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ

Καλλιστεία μ' ένα ευρύτερο σκοπό

Στην Αγγλία γίνονται τρεις χιλιάδες εκθέσεις το χρόνο και η έκθεση του Κράφτ του Λονδίνου είναι η μεγαλύτερη και σπουδαιότερη του κόσμου. Στη φετινή έκθεση συγκεντρώθηκαν 13.000 σκυλιά από όλη την ύφλη και έγιναν αγοραπωλησίες χιλιάδων δολλαρίων. Πέρυσι, από την εξαγωγή κουταδιών εισήχθη στην Αγγλία συνολικά δύο εκατομμυρίων δολλαρίων περίπου.

Στην Ιταλία έγινε πρόταση να επιβληθεί με νόμο η στειροποίηση όλων των άκαθορίστου ράτσας σκυλιών. Στη Γιουγκοσλαβία (όπου άνωθεν 300 κυνοτροφεία) δεν εκδίδεται άδεια θήρας εις τους κυνηγούς αν δεν έχουν καθαρόαιμους σκύλους.

Στην Ελλάδα δεν υπήρξε καμιά μέριμνα για την κυνοκομία. Το κράτος αδιαφορεί τελείως ή μάλλον όταν αντιληφθεί ότι υπάρχουν σκυλιά τα δηλητηριάζει με τη φόλλα! Και έφ' όσον δεν υπήρξαν κυνόφιλοι οργανισμοί (όπως στα άλλα κράτη) δεν ήταν δυνατόν να δημιουργηθεί μία κυνόφιλη κίνηση και να αναπτυχθεί ένα έθνικο κυνοτεχνικό κεφάλαιο.

Έτσι έχουμε σήμερα μία στρατιά από διασταυρωμένους και ποικιλόμορφους σκύλους, χωρίς

εμπορική αξία, που γίνονται γρήγορα «αδέσποτοι» και επικίνδυνοι.

Ο Έλληνικός Κυνολογικός Όργανισμός αποβλέπει άκριτως στη δημιουργία και ανάπτυξη της καθαρόαιμου κυνοτροφίας και για το σκοπό αυτό τηρεί δύο γενεαλογικά μητρώα: Το διεθνώς ανεγνωρισμένο Έλληνικό Βιβλίο Καταγωγών, όπου εγγράφονται οι εκ του εξωτερικού προερχόμενοι σκύλοι, έφωδιασμένοι με επίσημα γενεαλογικά πιστοποιητικά, καθώς και οι απόγονοι των στην Ελλάδα. Και το Έλληνικό Βιβλίο Ανεγνωρισμένων, όπου εγγράφονται οι εντόπιοι και ανεγνωρισθέντες καθαρόαιμοι σκύλοι. Στους εγγεγραμμένους σκύλους χορηγούνται γενεαλογικά πιστοποιητικά, βάσει των οποίων γίνεται η μελέτη και η έκλογή, από γενεαλογικής απόψεως, για αναπαραγωγή, υπό την αυστηρή εποπτεία του Όργανισμού.

Ο ΕΚΟ καταβάλλει συγχρόνως προσπάθεια όπως καλλιεργηθούν ορθολογιστικά και αξιοποιηθούν οι εθνικές φυλές, όπως π.χ. ο ελληνικός Ιχνηλάτης (λαγόσκυλο γκέας).

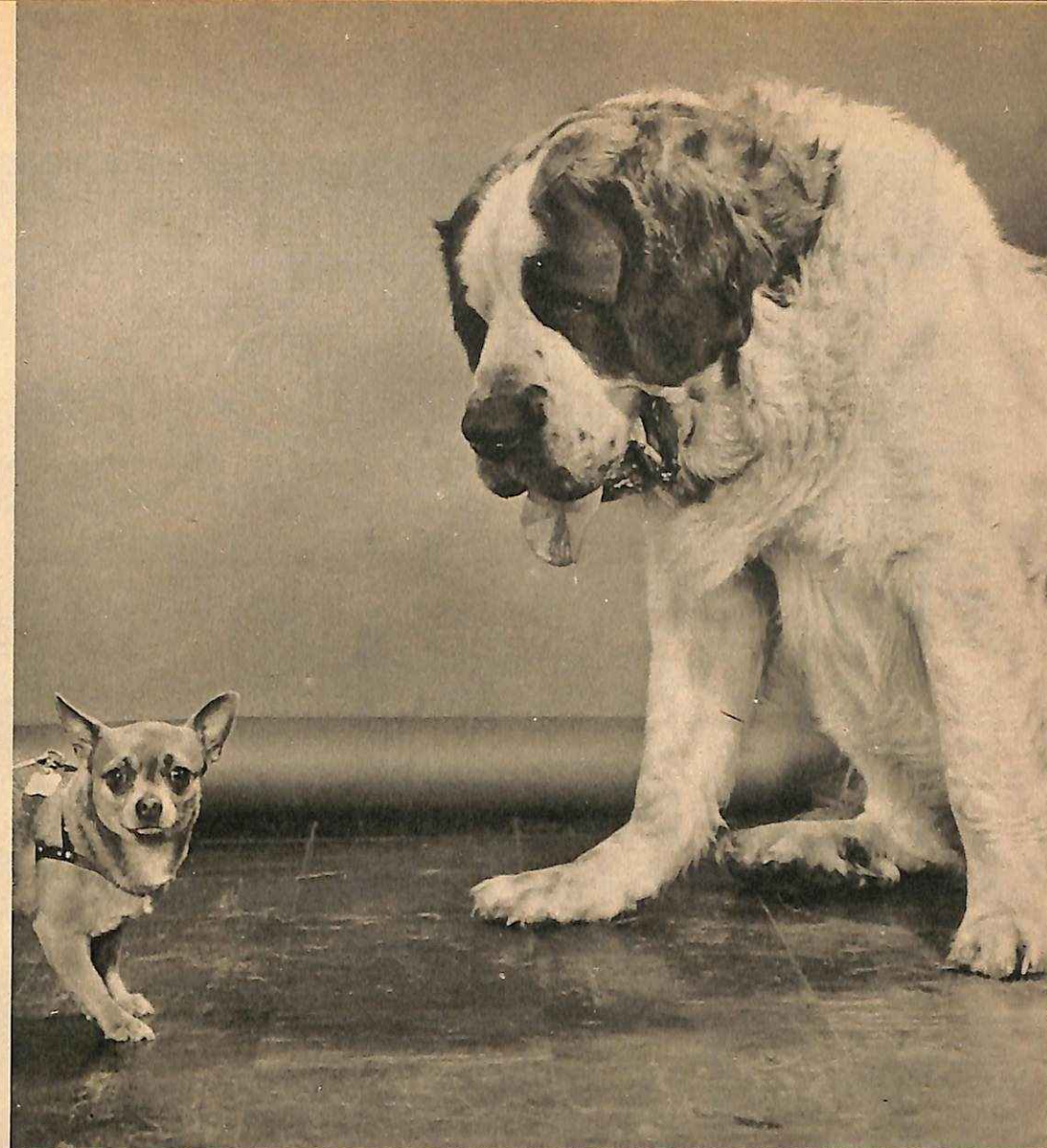
Άλλες αξιόλογες ελληνικές φυλές είναι: ο κρητικός Ιχνηλάτης, που είναι ο αρχαιότερος κυνηγετικός σκύλος της Ευρώπης, μια και η καταγωγή

του ανάγεται στην εποχή των Φοινίκων, και ο μολσσοσ της Ηπείρου, ο απόγονος των ενδόξων μολσσοσ της Μολοσσίας και του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που έδωσε αίμα από την Ρωμαϊκή εποχή σ' όλους σχεδόν τους μολσσοειδείς της Ευρώπης.

Η έφετινή Έκθεση προβλέπεται ότι θα έχει την ίδια επιτυχία όπως και πέρυσι. Έχουν ήδη εγγραφεί σκυλιά διαφόρων φυλών, π.χ. «σπάνιελ» του Πεκίνου, έλβετικοί «γιούρα», «σέττερς» Ιρλανδίας, «τσάου-τσάου», «ντάξχουντ», «πόιντερ» μαύροι και δόλοεικοί «ούλντρινες» (κανίς), «μολσσοί», «μπόξερ», ακόμη και «σιουουά» (ράτσα της ομώνυμου επαρχίας του Μεξικού). Ένα εξ αυτών είναι ζήτημα αν ζυγίσει μισή όκ! Άλλα υπάρχουν και σκύλοι-γίγαντες 50 και πλέον όκάδων!

Εφέτος, επίσης, για πρώτη φορά θα έκτεθούν ελληνικοί Ιχνηλάτες.

Θα απονεμηθούν περί τα 20-30 κύπελλα (τιμητικά και ειδικά βραβεία) και περί τα 100 διπλώματα, και την Κυριακή το απόγευμα, μετά τη βράδευση, θα γίνει η παρέλαση των ωραιότερων σκύλων της Ελλάδος, οδηγούμενων από μαννεκέν με σύγχρονη επίδειξη μόδας ραπτικών οίκων των Αθηνών. ■■■

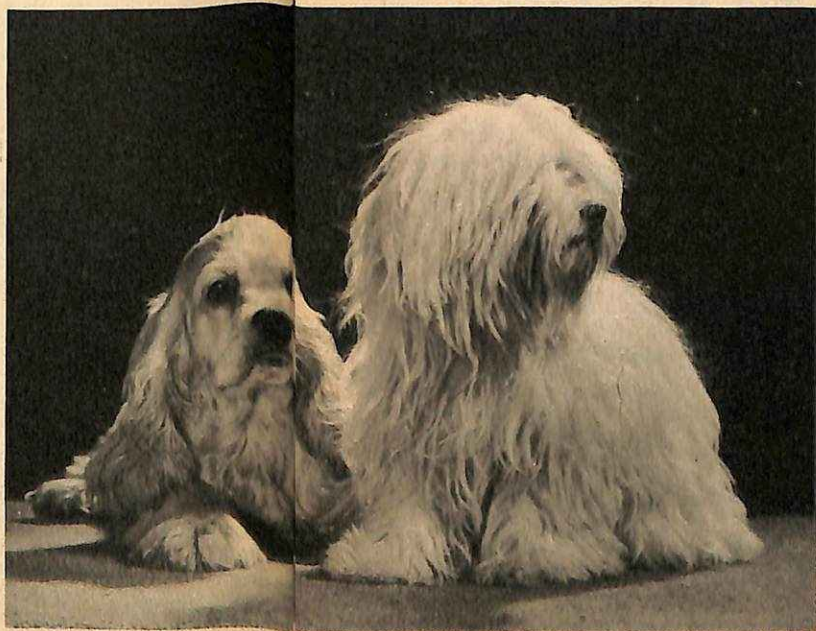

Ο ΓΙΓΑΣ ΚΑΙ Ο ΝΑΝΟΣ. Ο σκύλος του Αγίου Βερνάρδου, που ζυγίζει 75 κιλά, και το μικρότερο σκυλί του κόσμου, το μεξικάνικο «τέρριερ» ή «σιουουά», που ζυγίζει μόλις 1-2 κιλά. Φημισμένοι για τα κατορθώματά τους είναι οι κολοσσοί του Αγ. Βερνάρδου. Ο πιό ένδοξος, ο Μπαρύ, είχε σώσει σαράντα ανθρώπους θαμμένους στα χιόνια, για να βρῇ τον θάνατο από τον τεσσαρακοστό πρώτο!

Ο «ΜΠΟΞΕΡ», γερμανικής καταγωγής, είναι κατ' έξοχην σκύλος φύλακας και υπερασπιστής. Χρησιμοποιείται σαν αστυνομικός, οδηγός τυφλών και στο τσίρκο. Στο σπίτι, εκτός των άλλων, επιδέχεται τα παιδιά και είναι το «ζωντανό παιχνίδι» τους. Στην Ελλάδα εισήχθη τελευταία

(Φωτ. Steve Henty — Camera Press)

ΟΒΡΑΧΥΣΚΕΛΗΣ λαγωσθήρας, κατάλληλος για το κυνήγι του λαγού, του αγριοκουνέλου και των κουναδιών. Είναι ολότελα άγνωστος στην Ελλάδα. Στη θέση του έμεις έχουμε τον Έλληνικόν Ιχνηλάτην, κοινώς Γκέκαν, που προέρχεται από τους Ιχνηλάτες της εποχής του Ξενοφώντος. Πέρυσι, ο Έλληνικός Κυνολογικός Όργανισμός ανεγνώρισε αυτή την καλή ελληνική ράτσα και άρχισαν να καταβάλλονται προσπάθειες για την καθαρόαιμη αναπαραγωγή και τη διάδοσή της.

Ο ΣΚΩΤΙΚΟΣ ποιμενικός σκύλος («κόλλι») είναι έξυπνότερος και ωραιότερος. «Ο σκύλος με την εξυπνάδα άντρα και τη γοητεία γυναίκας», τον χαρακτήρισαν. Στα λειβάδια της Σκωτίας, τρεις τέτοιοι σκύλοι φυλάνε συνήθως κοπάδια 1.000 προβάτων, δηλαδή, δουλειά που χρειάζεται τουλάχιστον δέκα ανθρώπους. Μεταπολεμικά διεδόθη σ' όλο τον κόσμο σαν σκύλος συντροφιάς, ιδίως μετά το φιλμ «Λάσσυ»

ΤΟ «ΚΟΚΚΕΡ ΣΠΑΝΙΕΛ» είναι κυνηγετικό σκυλί ειδικό για την μπεκάτσα. Εύθυμο και ζωηρό, έγινε σκυλί σελονιού και συντροφιάς. Ο Μελιταίος (κοινώς Μαλτέζικο) κατάγεται από την Μάλτα και είναι αρχαιότερη ράτσα, αναφερόμενη από τον Αριστοτέλη και τον Στράβωνα. Ήραίο και μικρόσωμο σκυλί συντροφιάς, με μακρύ, άσπρο, μεταξωτό τρίχωμα.

Ο ΟΥΛΘΟΡΙΕ ή καθαρότριχος, γαλλικής καταγωγής («κανίς»), είναι παροιμιώδους νοημοσύνης και αγαθότητας. Έξαιρετος κυνηγός, ιδίως στις λίμνες, έπειδή το μακρύ και σγουρό τρίχωμα τον εμποδίζει να κολυμπά και να δουτά, συνηθίζουν παλιά να τον κουρεύουν από τη μέση και πίσω. Και για να μην προσβάλλεται από ρευματισμούς του άφηναν τούφες μαλλιών στις αρθρώσεις. Ο τύπος αυτός του κουρέματος επικράτησε ακόμη κι όταν δεν χρησιμοποιείτο για κυνήγι.

Έδω κι' Έκει

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΓΩΝΙΑ
ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11 ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 80
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
"C O M E R Z B A N K.,

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ε Τ Ο Σ Ι Δ Ρ Υ Σ Ε Ω Σ 1907

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 142.142.776,70 — ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1958 ΔΡΧ. 2.770.917.701,86

24 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΕΙΡΑΙΩΣ

55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:

★ ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 45 ΚΑΙ ΠΕΣΜΑΤΟΓΛΟΥ 18

★ COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.

LONDON E.C. 3 BANKSIDE HOUSE 107 LEADENHALL STR.

ΠΡΟΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙΓΗΓΤΩΝ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ, 2-4 ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΕΝΑΝΤΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ "LE PETIT PALAIS", ΠΡΟΗΝ "GRANDE BRETAGNE"

ΑΝΟΙΚΤΟΝ 8 Π.Μ. ΕΩΣ 8 Μ.Μ. — ΚΥΡΙΑΚΑΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣ 9 Π.Μ. ΕΩΣ 1.30 Μ.Μ.

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

■ ■ ΣΤΟ Τόκιο ένας δρόμος λέγεται
όδος Σάρλ Τρενέ κ' ένας άλλος όδος
Μωρίς Σεβαλιέ.

■ ■ ΣΤΗΝ ερώτηση ενός δημοσιογράφου: «Ποιές είναι οι λέξεις που σάς συγκινούν περισσότερο;», ο διάσημος
'Αμερικανός συγγραφέας 'Ερνεστ Χέ-
μινγουαϊ αποκρίθηκε λακωνικά και
χαρακτηριστικά: «Σας αποστέλλω μεν
έπιταγήν».

■ ■ ΟΙ ΜΟΡΜΟΝΟΙ, μέλη μιάς θρη-
σκευτικής αίρέσεως της οποίας η έ-
δρα είναι στο Σάλτ Λέικ Σίτυ (Η.Π.
Α.), έστειλαν Ιεραποστόλους σ' όλη
την Εύρωπη με την έντολή να παίρ-
νουν σειρά τα σπίτια και μόλις α-
νοίγει η πόρτα να προτείνουν απλού-
στατα: «Έχετε λίγο ώρα να μου αφι-
ρώσετε; Θά ήθελα να σας μιλήσω
για το Χριστό».

■ ■ ΕΝΑ βρετανικό ρομπότ θά μπο-
ρή να κλείνη την πόρτα κατά πρόσω-
πο σέ όσους δεν βρίσκει συμπαθητι-
κούς. Αυτό είναι το τελευταίο ήλε-
κτρονικό μηχανήμα που κατασκευάζουν
οι Βρετανοί επιστήμονες με μεγάλη
μυστικότητα. Το ρομπότ θά είναι έ-
ξαιρετικά εύχρηστο στον ήχο των φω-
νών.

■ ■ Η ΜΙΜΙ, ό θηλυκός έλέφαντας
του ζωολογικού κήπου του Μονάχου,
απογοήτευσε τους θαυμαστές της. Κα-
ταδρόχθισε την τσάντα μιάς κυρίας
που σταμάτησε να την φωτογραφίση.
Τό μενού αυτού του γεύματος: μιά
γυναικεία τσάντα, ένα διασάπιο, έ-
να χρυσό ρολόι, δύο-τρία ψευδοκόμ-
ματά, 1.500 μάρκα σέ χαρτονομίσμα-
τα. Συνολική αξία του γεύματος της
Μίμι: δεκαπέντε χιλιάδες δραχμές πε-
ρίπου.

■ ■ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ: "Ένα ηλεκτρονικό
ρολόι που δεν θά μπορεί να σταματή-
ση ή να πάη ένα δευτερόλεπτο μπρός
ή πίσω επί 300 χρόνια.

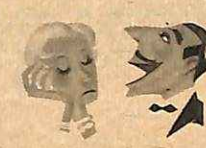
■ ■ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ: "Ένας ήλε-
κτρονικός εγκέφαλος ό οποίος θά έλέγ-
χη όλη την κυκλοφορία αυτοκινήτων
του Τσρόντο, συγκεντρώνοντας φωτο-
γραφίες που θά μεταδίδονται με ραν-
τάρ. Έξοδα της εγκαταστάσεως σέ
δραχμές: 7.500.000 περίπου. Έλπι-
ζεται ότι με τον ηλεκτρονικόν αυτόν
εγκέφαλο ή κυκλοφορία θά γίνεται ό-
μαλά και με ταχύτερο ρυθμό.

■ ■ Η «ΙΣΤΕΒΣΤΙΑ» βεβαιώνει ότι ό
έφευρτής του ποδηλάτου ήταν Ρώ-
σος, κάποιος 'Ανταμόνω Ζιμού. Κα-
τά τη ρωσική εφημερίδα, ό Ζιμού πή-
γε απ' το χωριό του στην έκθεση της
Μόσχας, τό 1801, με τό πρώτο πο-
δήλατο που κυκλοφόρησε στόν κόσμο...

■ ■ ΣΤΗΝ 'Αμερική ή ταυτότης των
εγκλημάτων θά εξακριβώνεται με νέα
μέθοδο, όχι με τά δικαστικά αποτυ-
πώματα. 'Η νέα μέθοδος στηρίζεται
στό σχήμα των αυτιών. Διότι —λέ-
γουν οι ειδικοί— κανένας άνθρωπος
δεν έχει ακριβώς τά ίδια αυτιά με έ-
ναν άλλον.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

♪ 'Αναβολή... 'Η σημερινή Πρωτομαγιά, φυσικά, άνεβλήθη. "Άλλωστε, ή Πρωτομαγιά, έχει από πολλού χάσει τόν έλαφρά εύθυμο χαρακτήρα της και έχει γίνει τό σύμβολο των σοβαρών και των επαναστατημένων... Κρίμα! Μπορεί ή νέα Πρωτομαγιά να έχη πολύ δίκιο, αλλά ή παλιά, ή ρομαντική και χαρούμενη, είχε πολύ μεγαλύτερη χάρη...

♪ 'Υστερόγραφο... του έξωτικού γάμου του έτους. Διάφορες λεπτομέρειες, άλλοτε μυστικές, έγιναν γνωστές, χάρις εις την επαγγελματική περιέργειο των χιλίων και πλέον δημοσιογράφων, που εύρίσκοντο εις τό Τόκυο τις ήμέρες εκείνες. Κύριον ενδιαφέρον ήταν ή προετοιμασία της Μι-τσίκου, με την καθιερωμένη ένδυμασία της 'Ιαπωνέζας νύφης. Τά δώδεκα κιμονό, τό ένα επάνω στό άλλο (υποτίθεται ότι όσα καλά κιμονό έχει ή νύφη τά φορεί στό γάμο της συγχρόνως) και τά μικροσκοπικά «μπρε-λόκ», που εικονίζουν ένα πελαργό, μιά χελώνα, ένα «μπαμπού»...

♪ 'Επίσης... ή κρίμα από τό μέλι αποβραδής για τό δέρμα, ή κτενισιά «τάκα-ση-μάντα» φτιαγμένη από μακρυά μαλλιά, περούκα από φυσικά μαλλιά ενός μέτρου μακρός, και τό στολίδι που υποτίθεται ότι έμποδίζει τη σύζυγο να φορή... κέρατα, γιατί οι 'Ιάπωνες έχουν μεταθέσει την σημασία αυτού του συμβόλου και θεωρούν τά κέρατα αποτέλεσμα ζηλοτυπίας και όχι άμαρτίας...

♪ Παρέλασις... "Ο σκαρ... Εις τό Χόλλυγουντ, τό έτήσιον «γκαλά» ύπήρξεν ζωηρότατον και δεν προκάλεσαν τόσο ενδιαφέρον τά βραβεία, όσον οι έκλεκτοι που παρευρέθησαν στη μεγάλη γιορτή. Και πρώτα ή "Ινγκριντ Μπέργκμαν, που είχε φύγει πρό δέκα έτών κάτω από τό σύννεφο της γενικής αποδοκιμασίας και ή όποία, με τόν νέο σύζυγό της Λάρς και την κόρη της Τζένυ "Ανν, είκοσι έτών ξανθή καλλονή, βρισκόταν στό κέντρο του γενικού θαυμασμού. 'Αντιθέτως, ένα ζευγος, που έχορευε σφίχταγκαλιασμένο, —ή 'Ελίζαμπεθ πρώην Χίλτον, πρώην Γουάιλντιγκ, πρώην Τόντ και μέλλουσα Φίσερ— συνεκέντρωνε όλες τις αυστηρότητες...

♪ 'Εκδρομές... ετοιμάζονται για τό Πάσχα, σ' όλη τη χώρα. Μικρές συντροφίες γνωστών θά συγκεντρωθούν σέ ένα ώραίο κτήμα στη Λάρισα, σέ ένα ώραίο σπίτι στις Σπέτσες, σέ ένα ώραίο ξενοδοχείο στη Μύκονο. Τά πρώτα «σόρτς» και τά πρώτα «πανταλόνια πλάζ» ετοιμάζονται στις φόρμες τις ιταλικές, που έχουν πλέον επικρατήσει, με ριχτές μπλουζες επάνω, που κρύβουν τό επικίνδυνον σημείο:

την στενή μέση και την φαρδιά συνέχεια, είναι πολύ πιό κολακευτικά από τά παλαιά με τις σφιχτές ζώνες...

♪ 'Αλληλογραφία... "Έχουν και οι κομφοί φίλους και έχθρους, και μου γράφει μιά τακτική αναγνώστρια της στήλης τά εξής ίσως χρήσιμα: «Δεν γράφετε λίγα για τους έπισήμους, που έμφανίζονται με ξεκούμπωτα σακάκια και —ώ! τί φρίκη!— με τά χέρια στις τσέπες. Τί να τά κάνη κανείς τά ώραία κοστούμια και τις άκριβες γραβάτες και τά σιδερωμένα πουκάμισα, όταν όλη ή στάσις συνδυάζεται με τρίτη ποιότητος «ετοιματζίδικο»...

♪ Σύγχρονες... αλήθειες... Τά τελευταία θαυματοργά φάρμακα είναι τόσο ισχυρά, ώστε δεν μπορεί να τά πάρη κανείς άν δεν είναι απόλυτως υγιής...

♪ 'Ανέκδοτα... "Ένας 'Ισπανός ευγενής, άπένταρος, αναγκάζεται να πανδρευθή την κόρη του 'Αμερικανού βασιλέως της τσί-κλας. Λίγο μετά τόν γάμο, ανακαλύπτει πώς ή γυναίκα του είναι γκρινιαρά, καυγατζού και τρομερά έπιπόλαιη. "Έξαλλος, γράφει τά παράπονά του στόν πεθερό του. Εις απάντησιν, παίρνει τό εξής σύντομο σημείωμα: «Σύμφωνον. Την άποκληρώνω... Δέ ύτερο: Σε μιά γωνιά της κολάσεως, ένας νεαρός διάβολος τρίβει μ' εύχαρίστηση τά χέρια του. 'Ο Σατανάς, ό άφέντης του, τόν βλέπει και ρωτά τόν λόγο της πρόδηλης αυτής αγαλλιάσεως. «'Ανακάλυψα —λέει τό διαβολάκι— ένα νέο μαρτύριο για τους θηλυκούς τροφίμους μας: "Εκλείσα μιά γυναίκα σ' ένα καμαράκι με χίλια διαφορετικά καπέλα και ούτε ένα καθρέφτη!... Τρίτο (τό όποιο έλπίζουμε να παραμείνη πάντοτε φανταστικό): 'Ο πρόεδρος 'Αιζενχάουερ παίξει γκολφ με δύο φίλους του, όταν καταφθάνη ό γραμματέας του: «Κύριοι, λείπει στούς φίλους του "Αϊκ, θά είχατε την καλωσύνη ν' αφήσετε τόν πρόεδρο να παίξη πριν από τη σειρά του; Μόλις κηρύχθηκε ό πόλεμος»...

♪ 'Αθηναϊκοί γάμοι... Μελαχροινή, φίνα, με σπινθηροδόλα μάτια, ή άνοιξιάτικη νύφη χάρισε μιά εικόνα γεμάτη νειάτα και χαρά... Φορούσε φόρεμα πολύ άπλό από σατέν, ένα μεγάλο τριαντάφυλλο στα μαλλιά συγκρατούσε τό κοντό δέλο και —λεπτομέρεια πολύ καινούργια— κάλτσες με κεντημένα μοτίφ. 'Η δίσ Μαριέλλα Ν. Χρηστέα, κόρη του γνωστού χειρουργού, έγινε Κ. Εύθυμίου Κ. Παπαγιάννη, υπό τις εύχες δικών της φίλων, και φίλων της οικογενείας του νεαρωτάτου και συμπαθεστάτου γαμβρού...

ήήή

● ΣΕ ΜΙΑ συνεδρίαση της Βουλής μιλούσε κάποτε ό βουλευτής Ρηγόπουλος. 'Αφού είπε όσα ήθελε, έκλεισε την άγόρευσή του με τά λόγια:

—Νομίζω, κύριοι, ότι καλώς σας εξετύλιξα όλο τό νήμα των ιδεών μου.

—Πράγματι, απάντησε ό Μεσσηνέζης. 'Ακούσαμε τόν δόμνον, αλλά νήμα δεν είδαμε πουθενά!

● —ΝΟΜΙΖΩ πως κάποιος θέλει να σάς μιλήση στο τηλέφωνο, άναγγέλλει ή κομμοίτερα στον κύριο της που είναι ακόμη στο κρεβάτι.

—Τί θά πη «νομίζω»; Σου είπε τ' όνομά μου;

—'Οχι ακριβώς, αλλά ή κυρία που τηλεφώνησε φώναξε μόλις σήκωσα τ' άκουστικό: «Εσύ είσαι γέρο θάκα!»

● ΔΥΟ Σκωτσέζοι μένουν στο Ίδιο δωμάτιο (για λόγους οικονομικούς, φυσικά) στο Παρίσι. Μιά νύχτα ό Ένας κάνει χωλές να τό θέλη θάρους και ξυπνά τόν φίλο του. Αυτός, αντί να γκρινιάση, άνασταί πανευτυχής: —Τί τύχη! "Έδωπα στόν ύπνο μου πως τηλεφωνούσα στη Γλασκώδη και με έμπνησε πριν να πληρώσω τό τηλεφώνημα!

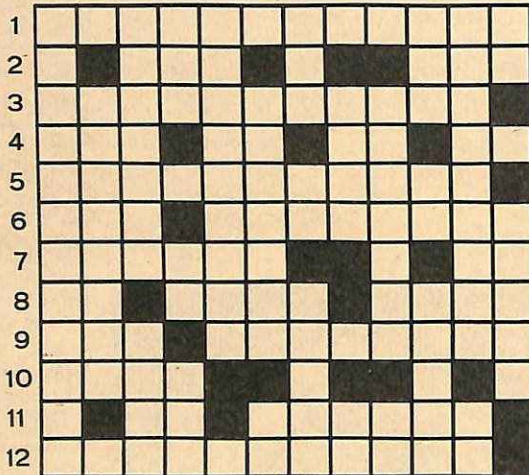
Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Με ειδικότητα δικηγόρου.
- Από αυτήν οι αγρόται περιμένουν... σχεδόν τα πάντα (άρχι-κά) — Αριθμός οπτι-κός.
- Το αρχαίο των πολι-τικών και στρατιωτι-κών αξιωμάτων του παλατίου στους Βυζαν-τινούς.
- Πόλις της Δυτικής Φλάνδρας — Ισδοδυ-μεί πρὸς 100 τετραγ. μέτρα — 'Η γραφή του 85 — Φωνήεν και σύμφωνον πού δίδουν, προφερόμενα μαζί, άν-τιπαθείς τύπους.
- 'Η φιλοσοφική σχολή του όνομάζετο «Περι-πατητική».
- 'Ο Νικολάκης... από τὸ Μπρούκλιν — Τερ-πνά (κυριολ.).
- Κάθε όστού ένεχει κιν-δύνους — Πρόσεσις.
- Μέτρον μήκους στὴν 'Ιαπωνία — Φωνήεν — 'Ο,τι είναι τὸ κάπνι-σμα (αίτ.).
- Ψητὸ δὲν τρώγεται — Φαντα-σθεΐσα, ύπολογίσασα.
- 'Υπάρχει συνήθως σὲ μολυσμένες πληγές (γεν.).
- Μουσικός φθόγγος — Χρειάζε-ται σὲ ώρισμένα ψήσιματα.
- 'Η δημοτική όνομασία μιάς λοι-μώδους νόσου (γεν.).

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Μιά τέτια πόλις είναι ή Νέα 'Υ-όρη.
- Μήν του έτους (γεν.).
- Σ' αυτά δὲν καταφεύγει κανείς ποτέ εύχριστός — Δράμα του 'Ιψεν.
- 'Επίρρημα τής δημοτικής, λεγό-μενον μετά προστακτικής — Γαλλικά νησιά στη Ριβιέρα.

- Με τὸν κληρον συγγενής λέξις (γεν. πληθ.).
- Προκειμένου περί ύφασμάτων ση-μαίνει άγανό — Κτητικόν.
- 'Εχει αξιώσεις έπαναλήψεως, ώς επιφώνημα — 'Αρδρον — Προσ-φάτως θανάτων γνωστός' κωμικός τής όδούσης.
- Πρόθεσις — 'Η σχετικώς στα-νιωτέρα πρέβσις.
- 'Ονομα προϊστορικού και ληστρι-κού λαού, κατοικήσαντος εις πολ-λά μέρη τής 'Ελλάδος — 'Ολα τά πλοία του φέρουν τήν σημαί-αν μας (άρχικά).
- 'Είνα άλλος... ρελλό παιγνίδι... άν τὸ πητέ ξανά — Γενική ανα-φορικής άντωνυμίας — Ραχάτι (δημ.).
- Αύτοί έχουν άδειανό στομάχι, ένάρθρος — Παραναιτικόν.
- Μουσικός φθόγγος — 'Ασιατικόν κράτος.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

'Ο σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιγνιδιού, είναι να έ-πιτύχη κανείς όσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-ξεων.

'Αρχίσετε λοιπόν από όποιαδήπο-τε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε ά-πό τὸ τετράγωνο αυτό σὲ όποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-τίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπα-θώντας να διαβάσετε τήν μεγαλύτερη λέξι πού μπορείτε να βρήτε. Σημειώσετε τώρα τή λέξι, πού βρήκατε και σθέσετε στά τετράγωνα τά γράμματα πού μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δέν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και όττω καθ' έξης, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο των βαθμών πού μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-ται με «ΜΕΤΡΙΚΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμο-λoγούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Δύο
νησιά...

*Εας συμβουλευεί
ο Άνδρε Μορονά*

'Αποκλειστικότης ΕΙΚΟΝΩΝ και OPERA MUNDI

Θυμάμαι μιὰ νεαρή 'Αμερικανίδα, έξυπνη και καλλιεργημέ-νη, πού είχε παρακολουθήσει μαθήματα γαλλικής φιλολογίας στο πανεπιστήμιο του Πρίνστον. Μ' άκουγε να μιλάω για τήν κυρία Μποσαρύ, για τήν πριγκίπισσα τής Κλέβ... Μιά μέρα ήρθε να με δει, στο καθηγητικό μου σπίτι, και μου είπε:

—Περιγράφετε όλ' αυτά τὰ ζεύγη των μυθιστορημάτων πού έχουν τραγικές ζωές, πού δημιουργούν αδιάκοπα σκηνές... 'Αλ-λά δέν σκέπτεστε πώς υπάρχει κάτι ακόμη πιο δυσάρεστο —ή κατάρσωση των ζευγαριών εκείνων, όπου ούτε ο άντρας ούτε ή γυναίκα έχουν τίποτα ο ένας εναντίον του άλλου, αλλά αι-σθάνονται άπλώς αδυναμία έπικοινωνίας άναμεταξύ τους; Θάλεγε κανείς πώς δέν μιλούν τήν ίδια γλώσσα. Κάθε προσπά-θεια συνεννόησης άποτυγχάνει... Αύτη είναι λ.χ. ή δική μου περίπτωση. 'Αγαπώ πολύ τὸν άνδρα μου, από μιὰ πλευρά. Πι-σιτεύω στο γάμο, στη συζυγική πίστη... Μά δέν έχω σχεδόν τί-ποτα να του πω... Θάλεγε κανείς πώς κατοικούμε σὲ δύο νη-σιά, όχι πολύ άπομακρυσμένα τὸ ένα από τ' άλλο. Για να συναν-τηθούμε, θάπρεπε ο ένας από τους δύο μας να έχη τὸ θάρρος να πέσει στο νερό, και φαίνεται πώς δέν ξέρουμε να κολυμπή-σωμε... Καταλαβαίνετε τί θέλω να πω;

—Σας καταλαβαίνω πολύ καλά, απάντησα, γιατί όμολογώ πώς κ' εγώ ο ίδιος αισθάνομαι συχνά κάποια απέχθεια πρόκει-μένου να πέσω στο νερό. Μ' άρέσει να βρίσκομαι έξω από τὸν ώκεανό των αισθημάτων. 'Ομως, όταν τὸ βρίσκω ά-πορατήριο, κάνω μιὰ βουτιά και κολυμπάω ως τὸ άλλο νησί... Αὐτὸ είναι κάτι πού χρειάζεται! 'Αν ένας άντρας και μιὰ γυ-ναίκα αφήσουν να δημιουργηθῇ ή έντίπωση πώς δέν μπορούν πια να μιλήσουν με άνοιχτή καρδιά, ίσως αύτη ή σκέψη να θα-σταξῇ σ' ολόκληρη τή ζωή τους. 'Επειτα από μερικούς μήνες μω-σικῶν θλίψεων, υπάρχουν ένα σωρό πράγματα πού θάπρεπε να ειπωθούν. Θάπρεπε, για να γίνη κάποια εξήγηση, να ξα-νασυζητηθῇ ολόκληρη ή ιστορία του ζεύγους, από τήν αρχή. Κι αυτό θέλει πολλή ώρα... Δέν αισθάνεται κανείς πάντα τὸ θάρ-ρος να τὸ κάνει. Κι άλλωστε, θά τὸν άκουγε άραγε ο άλλος; Τότε, λοιπόν, παραιτείται. Δέν πρόκειται για «φιλονεικία». 'Α-πλώς, οί δύο σύζυγοι ζουν μαζί ή μάλλον ο ένας κοντά στον άλλον, αλλά, όπως λέτε, σὲ δύο νησιά...

—Και πώς να θυγῇ κανείς από τὸ νησί του;

—Δέν είναι πάντα εύκολο. Σὲ πολλές περιπτώσεις θ' άρκοῦσε λίγη κατανόηση, λίγη επείκεια, ένα άπλωμένο χέρι κι από τις δύο μεριές, για να φτάση στο νησί του άλλου ο τοιμηρός, άλ-λά έξαντλημένος κολυμβητής. 'Αν αισθάνεστε πώς ο σύντροφός σας, πού είναι οιωπηλός και σαν «δεμένος», θάδελε να θυγῇ από τή μόνωση του και νάρθῃ σὲ σάς, πρέπει να τὸν βοηθήσετε μ' ο-λες σας τίς δυνάμεις και μ' όλη σας τήν τρυφερότητα. Τὰ δύο νησιά είναι χωρισμένα, αλλά δέν βρίσκονται πολύ μακρινά τὸ ένα από τ' άλλο. 'Απλώστε τὸ χέρι σας και τραβήξτε τον κον-τά σας!

Άνδρε Μορονά

'Η ΖΙΝΝΙΑ σας συμβουλεύ-ει τὸν τρόπο να μείνετε πάντα ΝΕΑ και ΟΜΟΡΦΗ

Δώστε μας 10 λεπτά

(5 τὸ πρωί και 5 τὸ βράδυ) τήν ήμέρα και σας ύπο-σχόμεθα να διατηρήσετε τήν φρεσκάδα των 20 χρόνων σας.

ΑΡΧΙΣΑΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙ-ΣΑΤΕ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΒΟΛΗ

ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ ΣΑΣ ΠΡΩΪ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ

'Οχι όμως με νερό και σαπούνι γιατί με τὸν τρόπο αυτό θα καθαρίζετε μό-νο τήν επιφάνεια του δέρματος. Με τὸ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΖΙΝΝΙΑ (Ντεμακιγιάν διά φυσιολογικά και λιπαρά δέρματα, ΛΑΚΤΟΡΟΣ διά ξηρά και κουρασμέ-να δέρματα) θα καθαρίσετε τὸ δέρμα σας σὲ βάθος και θα τὸ απαλλάξε-τε από τὸ περιττό λίπος, τίς σκόνες και τίς έκκρίσεις του δέρματος.

ΤΟΝΩΣΑΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΑ ΣΑΣ ΠΡΩΪ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ

α) Με τή ΛΟΣΙΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΖΙΝΝΙΑ, θεραπεύσατε τὸ λιπαρό δέρμα, κλείσατε τούς ανοικτούς πόρους και προστατεύσατε τὸ δέρμα σας από τήν ακμή, τὰ σπυρία και τούς έρεθισμούς του δέρματος.
β) Με τὸ ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ ΛΑΔΙ των ιστών ΖΙΝΝΙΑ, δώστε τροφή στο ξηρό δέρμα, καταπολεμήσατε τίς ρυτίδες και εξασφαλίσατε τήν ελαστικότητα του δέρματος.

ΘΡΕΨΑΤΕ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΣ ΠΡΩΪ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥ

Με τίς ειδικές κρέμες τής ΖΙΝΝΙΑ, δια να δώσετε στο δέρμα σας τὰ συ-στατικά πού του χρειάζονται.

Α) ΗΜΗΛΙΑΡΑ ΖΙΝΝΙΑ • ΛΑΝΟ - ΚΡΕΜ ΖΙΝΝΙΑ • ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ ΖΙΝΝΙΑ διά φυσιολογικά και λιπαρά δέρματα.
Β) ΚΟΛΑΝΤ - ΚΡΕΜ ΖΙΝΝΙΑ • ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ ΖΙΝΝΙΑ διά ξηρά δέρματα.

ΜΑΚΙΓΙΑΡΕΤΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΣΑΣ

Μετά τήν πρωινήν περιποίησιν και έφ' όσον πρόκειται να θυγῇ έξω, απλώσατε όμοιομόρφως στο πρόσωπο και τὸν λαιμό σας τὸ ΜΕΙΚ - ΑΠ ΖΙΝ-ΝΙΑ δια να έχετε όλην τήν ήμέρα δροσερό, νεανικό και δελουδίνο δέρμα. Τέλος δώστε στα χείλη σας τήν χαρά τής άνοιξης με τὸ άνεξίτηλο ΚΡΑ-ΓΙΟΝ ΖΙΝΝΙΑ 24 και τούς 20 μοντέρνους και φωτεινούς χρωματισμούς.

Γράψατε στη ΖΙΝΝΙΑ Μενάνδρου 46α — 'Αθήναι να σας στείλουμε ΔΩΡΕΑΝ τὸ "ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ".

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Zinnia

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 4 έως 10 Μαΐου 1959

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου Προσπαθήστε να ξεφύγετε από την επιφυλακτικότητα που σας διακρίνει τον τελευταίο καιρό. Έχετε ακολουθήσει λανθασμένη τακτική. Ευνόικη ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 1.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλ.-21 Μαΐου Έξακολουθούν οι ευνόικες επιδράσεις του ήλιου. Μπορείτε τώρα να εφαρμόσετε κάθε σας σχέδιο με την βεβαιότητα ότι θα επιτύχετε στο ταχύ μέλλον. Ευνόικη ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 6.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου-21 'Ιουνίου Πάρετε όσο είναι ακόμη καιρός μια απόφαση που θα δώσει τέλος στην αβεβαιότητα που σας περιβάλλει τελευταίως. Να είστε περισσότερο προσεκτικός. Ευνόικη ημέρα: Κυριακή, αριθ. 9.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλ. Μην επηρεάζεστε τόσο πολύ από την προχειρότητα άρισμένων ανθρώπων. Καλύψτε ν' ακολουθήσετε τον δικό σας δρόμο που μέχρι σήμερα σας έδωσε επιτυχίες. Ευνόικη ημέρα: Τρίτη, αριθ. 5.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου-22 Αυγούστου Ένδιαφερόντε λίγο περισσότερο για τον συναισθηματικό σας κόσμο που έχει ανάγκη ψυχαγωγίας και αναψυχής. Θα σας δοθεί μια ευκαιρία ν' αναπαυθείτε. Ευνόικη ημέρα: Τρίτη, αριθ. 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αυγ.-22 Σ'ρίου Πρέπει να προσέξετε πολύ τους ανθρώπους που εμπιστεύεσθε. Περιορίστε τις φιλοδοξίες σας πριν βρεθείτε σε δύσκολη θέση. Θα σας στενοχωρηθούν. Θάρρος. Ευνόικη ημέρα: Σάββατο, αριθ. 2.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ'ρίου-22 'Οκτωβ. Θα σας παρηγορήσουν τα λόγια ενός καλού σας φίλου. Να μη διαφορήσετε για μια ευκαιρία που θα παρουσιασθεί στη ζωή σας. Πρέπει να επωφεληθείτε. Ευνόικη ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου Θα περάσετε κοντά από έναν κίνδυνο, αλλά θα ξεφύγετε από τις κακές συνέπειες χάρις εις την καλή συμβουλή ενός φιλικού σας προσώπου. Κουράγιο. Ευνόικη ημέρα: Τρίτη, αριθ. 9.

ΤΟΞΟΘΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23Ν'ρίου-21 Δ'ρίου Μερικές φορές οι άνθρωποι δρoύκονται σε λανθασμένη κατεύθυνση, αλλά με λίγη διπλωματικότητα και καλή θέληση ξαναγυρίζουν στο σωστό δρόμο. Θάρρος. Ευνόικη ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 3.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν. Θα βρεθείτε μέσα σε μια άμμοσφαιρα παρεξηγήσεων και έννευρι-σμού που θα σας φέρη ή δυσπιστία σας σ' ένα πρόσωπο του στε-νού σας περιβάλλοντος. Ευνόικη ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 6.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου Μια είδηση που θα πάρετε θα αναταράξει τη ζωή σας και θα σας φέρη αντίμετωπο με ένα σημαντικό πρόσωπο της δουλειάς σας. Να είστε προσεκτικός. Ευνόικη ημέρα: Κυριακή, αριθ. 7.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου Μη πασαύρεσθε τόσο εύκολα. Έχετε όλο τον καιρό να σκεφθείτε πολύ πριν φθάσετε στα άκρα. Μπορείτε να συμβουλευθείτε κάποιο καλό σας φίλο. Υπομονή. Ευνόικη ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 1.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 12 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 55

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΜΑΣ

Ο επαγγελματισμός στο ποδόσφαιρο υπήρξε πάντα επίκαιρο και λίαν ενδιαφέρον θέμα συζητήσεως, που απασχόλησε και απασχολεί τους φίλους του αθλήματος στην χώρα μας.

Νομίζω, όμως, ότι είναι καιρός να τεθεί το ζήτημα επί τάπητος και να συζητηθεί επίσημα και υπεύθυνα, ώστε να ληφθεί μια οριστική απόφαση, που να ξεκαθαρίσει τη όλη αμύσφαιρα που υπάρχει σήμερα γύρω από το πρόβλημα αυτό. Τού έποιου ή έκκρεμότης επηρεάζει βετικά την όμαλή εξέλιξη του αθλήματος.

Προτού προχωρήσω σε μια σύντομη ανασκόπηση του θέματος ως ανατρέξω λίγο στην ιστορία. Η Έλλάς είναι μια απ' τις λίγες χώρες στον κόσμο όπου το ποδόσφαιρο δεν είναι έπισημα επαγγελματικό. Οι περισσότερες χώρες, που φιλοδοξούν να έχουν ποδόσφαιρο καλής ποιότητας, εφαρμόζουν τον επαγγελματισμό στο ά-ελημα και έβαλαν τέρμα σε έρμαφρέδιτες κατστάσεις, όπως είναι ή ίδια μας περίπτωση. Όλοι οι αντίπαλοί μας στις διεθνείς συναν-τήσεις, είτε σαν μεμονωμένες ομάδες, είτε σαν έθνικά συγκροτήμα-τα, αποτελούνται αποκλειστικά από επαγγελματίες ποδοσφαιριστές. Η Τουρκία υπήρξε μια από τις τελευταίες ευρωπαϊκές χώρες που έφαρμωσε τον επαγγελματισμό με άριστα αποτελέσματα, παρά τη μικρή χωρητικότητα των γηπέδων της και τον σχετικά περιορισμένο αριθμό των αξιόλογων αθλητικών κέντρων που διαθέτει.

Για την εφαρμογή του έπισημου επαγγελματισμού στο ποδό-σφαιρό μας υπάρχουν δυο διαφορετικές κατηγορίες αντιρήσεων. Υπάρχουν, δηλαδή, οι όλιγοι έναπομείναντες ιδεολόγοι του παλιού καλού καιρού, που δραματίζονται ακόμη την άποψη του «κινήτου δάφνης» στους αθλητές και σοκάρονται με το άκουσμα και μόνο του έ-παγγελματισμού στα σπd, χωρίς να υπολογίζουν, όμως, ότι τί-ποτα δεν αποκλείει ένας επαγγελματίας ποδοσφαιριστής να είναι θα-μάσιος σπόρτσμαν, να υπερέχει σε ήθος από μερικούς έρασιτέ-χνες. Έχομε κατόπιν τους άρνητάς του έρασιμού, οι όποιοι αποτελούν την ίδνoυσα τάξη του ποδοσφαίρου. Τα κίνητρα των τελευταίων αυτόν είναι διαφορετικά. Γνωρίζουν καλά τd πράγματα και είναι απόλυτα προσγειωμένοι στο θέμα, πλhν, όμως, διακηρύσσουν ότι τα ποδοσφαιρικά μας πράγματα δεν ώριμασαν ακόμη τόσο ώστε να έπιτύχη ή έφαρμογή του επαγγελματισμού.

Ας εξετάσω, όμως, πρόχειρα το ζήτημα. Μια έμας γίνεται έ-παγγελματική όταν οι παίκτης της άμείωνται δάσει συμβάσεως έργασίας, την όποιαν συνάπτουν με τον Α ή Β σύλλογον, που στην προκειμένη περίπτωση γίνεται έταιρία. Όταν, όμως, ο δημιουργός την έταιρία κεφαλαιούχος ή οι μέτοχοι καταθέτουν σημαντικά ποσά για την λειτουργία της επ'χειρήσεώς των, έχουν αναλόγους απαιτή-σεις από την ποδοσφαιρική ιεραρχία όπου τα ρουσφέτι; οι έλιγμοι και τα συλλογικά συμφέροντα δεν έχουν πια θέση. Τότε, χρειάζονται νέα πρόσωπα στις διοικήσεις των συλλόγων και της Ε.Π.Ο., σε πολ-λές, μάλιστα, περιπτώσεις ο Γενικός Γραμματέας της άνωτάτης πο-δοσφαιρικής άρχης είναι μισθοδοτούμενο πρόσωπο κοινής έμπιστοσύ-νης. Θα είναι, συνεπώς, άπαραίτητο να αλλάζουν τα πρόσωπα τα όποια διοικούν σήμερα τους μεγάλους, προς το παρόν, συλλόγους της χώρας που θα γίνουν επαγγελματικοί. Έρωτώ, όμως, ποιος από τους ίδνoντες θα έπιθυμούσε μια αλλαγή της μακαρίας καταστά-σεως που ύφίσταται σήμερα στο ποδόσφαιρο;

Στο προβαλλόμενο έπιχείρημα της έλλείψεως ώριμότητος προ-σέτουν οι άρμόδιοι και το ότι δεν άποκτήσαμε γηπέδα με υπολογί-σιμη χωρητικότητα θεατών και ότι συνεπώς μας λείπουν οι μεγάλες εισπράξεις. Πώς συμβαίνει, όμως, με τη χωρητικότητα των σημερινών γηπέδων να πληρώνονται με κολούς μισθούς ζένοι προπονηταί, μισ-σd κλπ. και έπι πλέον να καταβάλλονται και στους παίκτης μισθοί και έπίδοματα προσρόμενα από τις εισπράξεις των άγώνων; Δεν έα ήτοι, δηλαδή, δυνατόν ή σημερινή κατάσταση να έπισημοποιηθ έποτέ τα πράγματα θα έπληθύνουν στη θέση τους και θα άποκτού-σdμε έπι τέλους καλό ποδόσφαιρο;

Στην 'Ιταλία, την όποια τόσο μιμούμεθα τελευταίως σε ποδό-σφαιρικά ζητήματα, συμβαίνει το έξης καταληκτικό για τον δικό μας τρόπο του σκέπτεσθαι. Οι μισθοί των σχεδίων προπονούνται στο ποδόσφαιρο από έπισημους κρατικούς προπονητάς των όποιων καθήκον είναι, συν τοις άλλοις, και ή δημιουργία νέων ποδοσφαιρι-στών που έα έπιδουμoυσαν να γίνουν επαγγελματίες. Και τίθεται το έρώτημα: "Αν σε μας έδω έφαρμοζόταν ή ίδια τακτική, πόσα φτω-χόπαιδα δεν θα έβλυν το οικονομικό τους πρόβλημα χωρίς παραλ-λήλως να παραμελούν και την μόρφωσή τους, ή όποια υπό τις συνθή-κες αυτές θα συνεπληρώτο άνεώτερα; Τd θέμα, όμως, έχει πολλές πλευρές, τις όποιες θα εξετάσωμε λεπτομερώς και σε άλλα σημεί-ωματα.

Γ. ΓΙΑΜΑΛΗΣ

ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΝΤΕ ΣΤΟΝ
SCHWARZKOPF
την υγεία και όμορφιά των μαλλιών σας.

HANS SCHWARZKOPF - HAMBURG
Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Palette Χρωσοαμποιάν. Λούζει και μακιγιάρει τα μαλλιά. Δίδει όραία απόχρωση και έπαναφέρει τις άσπρες και γκριζες τρίχες στο φυσικό τους χρώμα.

Glemo Σαμπουάν με αύγd. Καθαρίζει, δυναμώνει και όμορ-φαίνει τα μαλλιά. Σε φιάλη και σε σωληνάριο.

COMOSAN Λοσιόν μοναδική για την πιτυρίδα. Την εξαλείφει τελείως, σταματά την τριχόπτωση και βοηθεί την ανάπτυξη των μαλλιών.

Viot Εϊδική Κρέμα κτενίσματος για γυναικεία μαλλιά. Κάνει το κτένισμα εύκολο και διατηρεί την κόμμωση.

fit Κρέμα κτενίσματος για άνδρικά μαλλιά. Διατηρεί τα μαλλιά καλοκτενισμένα, χωρίς να τd κολλά, χωρίς να τd λαδώνη.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: Νίκης 9
Τηλ. 25.739

‘Απομονωμένοι, αναχωρητές μαζί κι’ εξόριστοι, οί φανοφύλακες ζούν μιά ζωή αναχρονιστική

(Συνέχεια από σελ. 22)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΗΚΑ να παίξω λίγο το ρόλο του «γραμματιζόμενου», που μου φόρτωναν τα καλά παιδιά του «Σέρραι». Όχι που είμαι, και μάλιστα περί Φάρους, άλλ’ ως είν’ καλά ο σοφός Λυκούδης, που είχα ξεφυτρήσει μαζί του.

—Και ποιός είναι, καλόπαιδο, ο πιο άρχαιος Φάρος; με ρωτάει ένας έργατης.

—Τής ‘Αλεξάνδρειας! πετάγεται ο φανοφύλακας του «σκνίψ».

—Όχι, λέω· και χίλια χρόνια πριν, από τον Όμηρο και πιο πριν, είχανε Φάρους... Δηλαδή, όχι Φάρους, καθάυτο, αλλά πύργους με πυρούς άπ’άνω. Λέει ένας στίχος στην ‘Ιλιάδα (6), μιλώντας για την εξάστια άσπίδα του ‘Αχιλλέα, ότι ήταν τόσο λαμπερή, και τόσο κουράγιο έδινε στους συμπολεμιστές του,

...ώς δ’ ότ’ αν εν πόντοιο σέλας (ναύτοισι φανείη καιομένου πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψηλὸν) ὄρεσιν...

Πά’ να πη δηλαδή:

... καθὼς ἔταν βαθεῖα στὸν πόντο (λάμψη δοῦν οἱ ναῦτες καιγόμενης φωτιᾶς ψηλὰ ἀπὸ πύργου...

Που δὲν ἀφήνει καμμὴν ἀμφιβολία

6. Στοιχεῖο Τ, 375.

πὼς είχαν και στοὺς ἡρωϊκοὺς ἐκείνους χρόνους φαρικές φροντίδες. Θὰ ὑπῆρχαν και τότε φαροφύλακες —δηλαδή πυρσοφύλακες (εμπυρσοφύλακες) τοὺς λέγαν οἱ ‘Αττικοί, πέντε αἰῶνες ἀργότερα—, που είχανε χρέος ν’ ἀνάβουν τις φωτιές, τις δάδες, μπορεί και γάστρες με ρετσίνα, σὴν κορφὴ τῶν ἐπύργων γιὰ τοὺς «πλοιοζόμενους»...

—Κ’ είχανε πολλοὺς τέτοιους Φάρους; με ρωτάει ένας άλλος.

—Φαίνεται πὼς είχανε. Καί περὶ τερους μετὰ, πὼς ἱστορικοὺς χρόνους, και πάμπολλους ἔστησαν οἱ ‘Αθηναῖοι, κι ἀκόμα πιο πολλοὺς οἱ Πτολεμαῖοι κ’ οἱ Ρωμαῖοι...

Μὰ σύντομα κατάλαβα πὼς τὰ πολὺ παλιὰ δὲν τοὺς ἔνοιαν. Μοῦ λέει ένας —οὐ μαστρο-Γιαννακός, ένας πενηντάρης φορτοεκφορτωτής:

—‘Εγὼ, κύριε φωτογράφε, ξέρω πὼς τον καιρὸ τοῦ παπποῦ μου πέντε φανάρια είχαμε, ὅλα κι ὅλα. Τί γίνηκαν, μαθές, ὅλα κείνα που μὰς ἀνιστοράς;

—Χμ!... Τὸν καιρὸ τοῦ παπποῦ σου λές;

—Ναί. Τὸ ‘48 ήταν γεννημένος, στ’ Ἀνάπλι!

—‘Ε, τὸ ‘48 που γεννιόταν οὐ παπποῦ σου, μάστορα, είχαμε... ἔξη φανάρια, ὅλα κι ὅλα!

—‘Εξη;

—Και πολλὰ σου λέω! Γιὰ νὰ μὴ σοὺ πῶ πέντε κ’ ἐγὼ!... Τὸ πρώτο, τ’

ἀνάψε οὐ Καποδίστριας, τὸ φανάρι τῆς Αἰγίνας, τὸ ‘29 ἢ τὸ ‘30, ὅταν ἔκανε τὴν Αἰγίνα πρωτεύουσα τῆς χώρας. Τὸ ἄλλο, οὐ Μιαούλης γράφει πὼς ἀνάψε ἐφτά χρόνια μετὰ: Τὸ ‘37, στὸ λιμάνι τῶν Σπετσῶν. ‘Άλλο ένα τῆς Τζιάς, στὸν ‘Αη-Νικόλα, λίγο παλιότερο. Τ’ ἄλλα ήταν: στὸ Γράδο τῆς Σύρας, κι ἄλλα δυὸ (ἢ τρία, ὅπως ἐπιμένει οὐ ἀγγλικὸς φαροδείκτης τοῦ ‘47) στὸν Πειραιά.

—Δηλαδή, πρὶν τὸ ‘29;

—Σκότος θαδύ!

—‘Εγὼ ξέρω ἱστορίες κουσάρων, πετάγεται ἓνα παιδί ἀπ’ τῆς Σαλαμίνας, που μετακινούσανε φανάρια σ’ ἐπικίνδυνους κάβους, πρὶν τὴν ‘Επανάσταση, κ’ ἐρρίχταν ὅσο τὰ πλοία, κάτου στὴ Μάνη, και τὰ κουρεύανε!..(7). Τὸ λοιπὸν, θὰ ὑπῆρχανε φανάρια!..

—Μπορεῖ. Μά, μιά φορά, οὐ ἀγγλικοὶ φαροδείκτες δὲν τὰ σημειώνουν...

—‘Άμα δὲν ὑπῆρχανε, τότε πούθε θαγίνουν ὅλες τοῦτες οἱ ἱστορίες με κουσάρων και με φαροφύλακες σκοτωμένους, και με θησαυροὺς, λέει, που κρύβανε στὰ φαρονήσια, και με ἀλυσίδες και χαλκάδες που ἀκούγονται ἀκόμα τις νύχτες νὰ σοῦνουνται πάνω στὰ βράγια στὸν Κάβο-Μαλιά;

—‘Α! ἄ!.. Μπήκαμε κιόλας στὰ πα-

7. Βλ. τὸ ἔργο διήγημα τοῦ Κ. Μπασιτιά: Κάβο-Μαλιάς, (‘Ανθολογία Διηγήματος ‘Ηρ. ‘Αποστολίδης, τόμ. Α, σελ. 310-318, και ‘Ελμάνιας, ‘Αθ. 1939). ‘Αλλά και στὸν ‘Ιούλιο Βέρν.

ρμυθία; εἶπε οὐ πολύπειρος τῆς συντηρήσεως και τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ Φάρων Κ. Μιχαλόπουλος, που στεκόταν ἀξάρηνα κί μπροστὰ μας και χαμογέλασε... ‘Ελότε τώρα νὰ διητὴ πὼς ἀνεφοδιάζουμε ἓνα αὐτόματο φανάρι, κ’ ὕστερα σὰς λέν ὅσα παραμῦθια θέλουν γι’ ἀλυσίδες και γιὰ κουσάρους!

ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΑΝ ΚΙΟΛΑΣ σ’ ἓνα αὐτόματο φανάρι, στὶς ἀκτὲς τῆς ‘Αναβούσου. Τόγω πάρει φωτογραφία· και μπορεῖτε νὰ τὸ περιεργαστῆτε καί... ν’ ἀπογοητεῖτε ὅσο θέλετε ἀπὸ τὸ μέγεθός του!

Πολὺ μικροσκοπικὸ και... ἀντιρομαντικό! Μιά σταλιά, ἓνα τίποτα, κί ὥστόσο κάνει λαμπρὰ τὴ δουλειά του.

Πανέξυπνο δέ! Λειτουργεῖ μονάχο του, με μιά εὐφύεστατη ἐλῆιακή βαλβίδα: Μόλις δῶσθ οὐ ἥλιος, ἓνα ἐλαχιστο μέταλλο, που τὸ θερμαίνουν οἱ ἀκτίνες του ὁλημέρα κ’ ἔταν ἔτσι διασταλμένο ὥστε νὰ βαστάη κλειστὴ τὴν ὁπὴ διαφυγῆς τοῦ ἀερίου τῆς ἀσετυλίνης, σ σ σ τ ἔ λ λ ε τ α ι, και τὸ ἀέριο ἀρχίζει νὰ διοχετεύεται σ’ ἓνα μπέκ, ὅπου, ἀπὸ μιά μόνιμα ἀναμμένη (μη-δαμνὴ και τελείως ἀκίνδυνη) «φλογί-τσα-πυροδότη», ἀνάβει!

Τὸ φανάρι φέγγει ὁληνύχτα... Τὴν αὐγὴ, μόλις οὐ ἥλιος ἀνατελεῖ, τὸ ἴδιο ἐλάχιστο μέταλλο θερμαίνεται και διαστέλλεται, ὁπότε φράζει τὴν ὁπὴ, κοδεῖ τὴν παροχὴ τοῦ ἀερίου, και τὸ φανάρι σβήνει!

‘Η «φλογίτσα-πυροδότης» μένει πάντα ἀσβεστή! Εἶναι, νὰ πούμε, ὁ... «πυρσώρος»! ‘Αν τυχὸν κί οὐ ἥλιος κρυφτῇ, πιάσθ θέλῃ, σκοτεινιάσθ ὁ τόπος, τὸ μέταλλο συστέλλεται (ἀφ’ οὗ δὲν τὸ θερμαίνει πια ὁ ἥλιος) και τὸ φανάρι ξαναδίνει, μιά κ’ εἶναι χρειζόμενο πάλι μες στὸ σκοτεινιάσμα τῆς θέλλας, που κάνει τὴ μέρα νύχτα πολλὰς φορές.

Καλύτερα, δηλαδή, κί ἀπὸ φαροφύλακας κάνει τὴ δουλειά του, φυλάγοντας πειθαρχικά τὴν παρυσία τοῦ ἥλιου και τῆς μέρας, κ’ εἶτοιμο πάντα στὴν αἰώνια βάρδια του, νὰ φέξη μόλις γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο σκοτεινιάσθ ἔκει.

—Κί ἂν κάσθ... γλᾶρος πάνω του (ρῶτῃς ἓνα χαζοπούλι τοῦ «Σέρραι», καθὼς μοῦ ἐξηγοῦσε οὐ Κ. Μιχαλόπουλος), καί... ρίξῃ τὴ σκιά του, και κρύψῃ τὸν ἥλιο ἀπὸ τὸ μεταλλάκι;

—Μέρα θάνατι, βλάκα, και θ’ ἀνάψῃ τὸ πολὺ-πολὺ τὸ φανάρι, θὰ τρομάξῃ οὐ γλᾶρος και θὰ φύγῃ!... τοῦ λέει ἓνας μάγκας, ἀπ’ τῆς Τζιάς. ‘Άλλο ὅμως νὰ πῆς: Κί ἂν κάσθ οὐ γλᾶρος νύχτα νά... κλωσσοῖσθ αὐτὰ πάνω στὸ φανάρι, και το... ζεστάνῃ, καί... διασταλθῇ τὸ μετλλάκι, καί... σβήσθ τὸ φανά...

Μὰ δὲν πρόλαβε! ‘Επεσε πρόγκα γερή, γιὰ τὸ «κρύσ» του, και τόκοψε!..

ΕΤΣΙ ΛΟΙΠΟΝ ΟΙ ΑΥΤΟΜΑΤΟΙ ΦΑΡΟΙ ἄρα —συνήθικοι— που ἔχουμε ἀρκετούς, δὲν κινδυνεύουν ἀπὸ τίποτα (ἐξὸν ἀπὸ... κλώσσημα γλᾶρων, ἀφ’ οὗ τὸ θέλει οὐ μάγκας ἀπ’ τῆς Τζιά!).

Καθ’ αὐτὸ Φάροι, ὅμως, παλαικοὶ ὅπως τοὺς ἔχουμε στὸ νοῦ μας —δηλαδή με ἐπύργο, με «φωλιές» στὸν ἐπύργο» (δωμάτια) γιὰ τοὺς φαροφύλακες, με μεγάλα παραβολικά κάτοπτρα, που θυμίζουν... μάτι ἀκρίδας σὲ τερατώδη μεγέθυνση, ἢ παράξενη συσκευή ἄλλου κόσμου —εἶναι οἱ λεγόμενοι «ἐπιτηρούμενοι».

Κάποτε θὰ λείψῃ ἀσφαλὼς τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν Φάρων· ὅταν ὅλα θὰ τελειοποιηθοῦν κί ὅλα θ’ αὐτοματοιστοῦν, ἀκόμα και στὴν ‘Ελλάδα.

‘Οπότε δὲν θὰ βασανίζονται ἔτσι οἱ δόλιοι οἱ φαροφύλακές μας, τέσσερις-τέσσερις σὲ κάθε «ἐπιτηρούμενο» Φάρο, ἔρημοι, μῆνες χωρὶς νὰ δοῦν πέμπτο ἄνθρωπο, παίζοντας ὅρες ἀτέλειωτες χαρτιά γύρω στὴ λάμπα (καθὼς τοὺς βλέπετε, σάν... «Πατατοφάγους» τοῦ Βᾶν Γκόγκ, στὴ φωτογραφία που

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 50

ΤΟ ΧΕΙΛΟΣ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ

- * «Πέλαο σκεπάζει και στεριές ἢ μαγεμένη νύχτα...».
- * Τί ὁμορφο! Ναί, εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς Σολωμικοὺς που σχεδὸν ἀγνοοῦμε: ‘Ο ‘Ιούλιος Τυπάλδος. «Εἰς τὸν θάνατον τοῦ Καρόλου Λενορμαν». ‘Ας εἶναι, πολλὰ ἀγνοοῦμε...
- * ‘Αλλὰ τὴ μαγεμένη νύχτα τοῦ ἀθηναϊκοῦ θέρους, που τώρα πλέον ἐγκαταστάθηκε, πανίσχυρη, στὴν ἐξάμνηνη μονιμότητά της, και νὰ θέλουμε δὲν μπορούμε νὰ τὴν ἀγνοήσουμε. Μὰς ἐπιβάλλεται, μὰς συγκαλονίζει, μὰς δυναστεύει...
- * ‘Αρνητικά: με τὴν πλήξη που μεταβάλλεται σὲ παγωτοφαγία και τὴν αὐπνία που μετουσιώνεται σὲ κρεβατομουρμούρα...
- * Θετικά: με τὴν καλπάζουσα ἀνυπομονησία νὰ φτάσουμε σ’ αὐτές τις ἀρνητικὲς ἐπιτεῦξεις ὅσο τὸ δυνατόν ταχύτερα...
- * Πρὶν ἐνσκήψῃ και πάλι οὐ χειμῶν...
- * Μόλις ἔσκασε τὸ πρώτο μαγιάτικο τριαντάφυλλο, ἢ ἀθηναϊκὴ ἀνθρωπότης διεκωρίσθ αὐτομάτως στὶς δύο βασικὲς θερινὲς τῆς κατηγορίας: αὐτοὺς που ζοῦν τὸ καλοκαίρι σάν ἐπιστέγασμα ἐνὸς ωραίου χθὲς κί αὐτοὺς που τὸ ἀντιμετωπίζουν σάν προανάκρουσμα ἐνὸς ἀναπάφευκτου αὔριο.
- * Και εἶναι τὸ αὔριο, φεῦ, τόσο ἀβυσσαλέον!
- * Τὰ εἶδατε και πάλι τὰ ζευγάρια μας; ‘Οχι φυσικά τὰ δολλαιοπροωθούμενα, που μαρσάρουν τις Μερσεντές τους μεταξὺ ‘Ελληνικοῦ και ‘Βυζαντινοῦ και ἔχουν τοὺς δικούς τους αἰγιαλούς. Τὰ ἄλλα, τὰ ἐνδιάμεσα, τὰ πολλὰ...
- * Τὰ δροσμοβιώτα, τὰ ἀρχοντοῦπαλληλικά, τὰ μεταξὺ Φιλολάου και ‘Αγίου Λουκά, ἂς πούμε, ἢ τὰ ἱσορροπούμενα μεταξὺ ‘Αμφιθέας και Κυπριαδίου.
- * ‘Εκείνα, γιὰ νὰ γενικεύσουμε τὸ θέμα, που σάν φτάσῃ ἡ ὥρα νὰ χωρίσουνε πρῆπει, θέλουν δὲν θέλουν, νὰ κινηθοῦν διὰ λεωφορείων! Σ’ αὐτὰ βασίζεται ἡ φύσις γιὰ τὴν διαίωνηση τοῦ γένους τῶν ἐλευθέρων πολιιορημένων —δακτυλογράφων, ἀλληλογράφων, πρακτικογράφων, χαρταγράφων, νεαρῶν συμβολαιογράφων και πάντων ἐν γένει τῶν θαμνῶν τῶν χειμερινῶν ἀπογευματινῶν κινηματογράφων...
- * Τὸ δράμα τους τὸ ξέρουμε. ‘Εξ ἡμῶν οὐσιαστικῶς ζωὴ «κομμάντος»: διαστικὰ τηλεφωνήματα, διαστικὰ συναπτηήματα, πότε βρέχει, πότε χιονίζει, πότε δὲν ὑπάρχουν τὰ ἀπαιτούμενα οὔτε γιὰ τὸ ρυπαρὸ «ταδερινάκι» τῆς ‘Απόκριας ἢ γιὰ τὸ σαδιστικὸ «κεντράκι» τῆς ἐξοχῆς.
- * ‘Και διὰ μὲν τὴν ‘Εκείνην, τὸ θέμα εἶναι ἀπλό: οὐ θηλυκὸς Παράδεισος διαγράφεται σαφὲς ἀπὸ τὸ εὐτυχὲς παράπονο τῆς κουζίνας, τοὺς θριαμβικοὺς γογγυσμούς τῶν διαφόρων φάσεων τῆς ἀναπαγωγῆς και τὴν λάμψη τῆς δαπανηρᾶς ὑπεροχῆς ἐναντι τῆς γείτονος. Χάριν αὐτῶν εἶναι διατεθειμένη και ἐπὶ ἔτη νὰ ὑποστῇ κάθε ὑπαίθριο κακωχία και μεταφορικὴ ταλαιπωρία.
- * ‘Εκεῖ που τὰ πράγματα περιπλέκονται εἶναι στὴν περίπτωσιν τοῦ ‘Εκείνου. ‘Ανατολὴς κιόλας στὸ βάθος οὐ μέσος ‘Αθηναῖός μας, ἀράζει τώρα τὴν εὐχία του στὸ παγκάκι, προσαρτὰ τὴν ἀστερόφωτη ὁθὴν τοῦ Σύντακτος στὴ δική του νεμὴ και γνωρίζει πὼς ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἐποχικὸ χροιάστωμα τοῦ νέου «μαγιοῦ» και τῶν ξυλοτάκουων σανταλιῶν τῆς ‘Εκείνης, θὰ τὸ κυλήσῃ κάπως ὁμορφα κί αὐτὸ τὸ καλοκαίρι.
- * Κί ἂν εἶναι ἓνας, ‘Εκείνος, θετικός, λογικός, κυνικός, πεπειραμένος, θὰ χαρῇ τις στιγμές, με τὴν ἐπίγνωση πὼς τὸ φθινόπωρο πέφτουν τὰ φύλλα, τελειώνουν τὰ εἰδύλλια κί ἄλλοι ἄνθρωποι δεσμούς, μεσα στὸ πνεῦμα πλέον τοῦ χειμερινοῦ ὥραριου.
- * Μ’ ἂν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς ἰδεολόγους, τοὺς χιμαιροκνηγούς; ‘Εκείνους που ἱσχυρίζονται πὼς και σ’ αὐτὸν τὸν τόπο εἶναι δυνατό νὰ κάνουν οἱ ἄνθρωποι ὅ,τι σ’ ἄλλή τὴν οἰκουμένη, νὰ ἐνώσουν τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας εἰσοδήματα και νὰ στήσουν σπιτικό;
- * Σύννεφα σκιάζουν και τὴν λαμπρότερη πανσέληνο ὅταν αὐτοὶ οἱ ἰδάλγοι τοῦ ἐγγάμου βίου συλλογιστοῦν και πάλι τὸ... χειμῶνα. Τὸν πρώτο, κάπως τὸν ἐπέρασαν, ἴσως ἀκόμα κ’ ἓναν δεύτερο, που τὸν ἐξακτινίσαν σάν προσωρινό. Μὰ οὐ τρίτος πλέον τους φέρνει θεός. Πάλι οἱ διαστικὸι ἀπεχωρισμοὶ στὸ μετᾶχμιο τοῦ πόθου; Πάλι τὰ «πειρατικά» τῆς μεταμεσονυχτίου ἐπιστροφῆς; Πάλι ἡ κατανάλασις χρόνου και φαῖας οὐσίας σὲ φιλοκαγαθία, που ἄλλο δὲν εἶναι συνήθως παρὰ «κραυγὲς διαμαρτυρίας ἀρθρώσεων βασανισμένων ἀπὸ τὴν ὀρθοστασία;
- * ‘Αθροιστικὴ μηχανὴ γίνεται οὐ ἀρσενικός νοὺς ἀντίκρυ στὴν πανσέληνο. Ψάχνει νὰ βρῇ ἐπιχειρήματα, τάχα πὼς θὰ ἦταν οικονομικότερο, τάχα πὼς θὰ ἦταν πιο συμφερτικό, τάχα πὼς θὰ βοηθοῦσε στὴν ἐπαγγελματικὴ ἐξέλιξη, τάχα πὼς ἡ ζωὴ εἶναι μικρὴ και τὸ αὔριο ἀγνωστο.
- * ‘Και τότε ἀπὸ κάποιο ἀστέρι, που σίγουρα θὰ τοῦ ἔχη παραχωρήσει οὐ ‘Υψιστος σάν ἐπιβράβευση τῆς δικῆς του ἀσκητικῆς ζωῆς, πονηρὰ τοῦ γνέφει οὐ ‘Ιωάννης Κονδυλάκης, στὴν κλασική του ἀποστροφή:
- * ‘Α νὰ χαθῆς, βλάκα! Δὲ λές ὅτι τὴν ἀγαπᾷς;

Index

...Ποτέ, δὲν θὰ σὰς δοῦν...

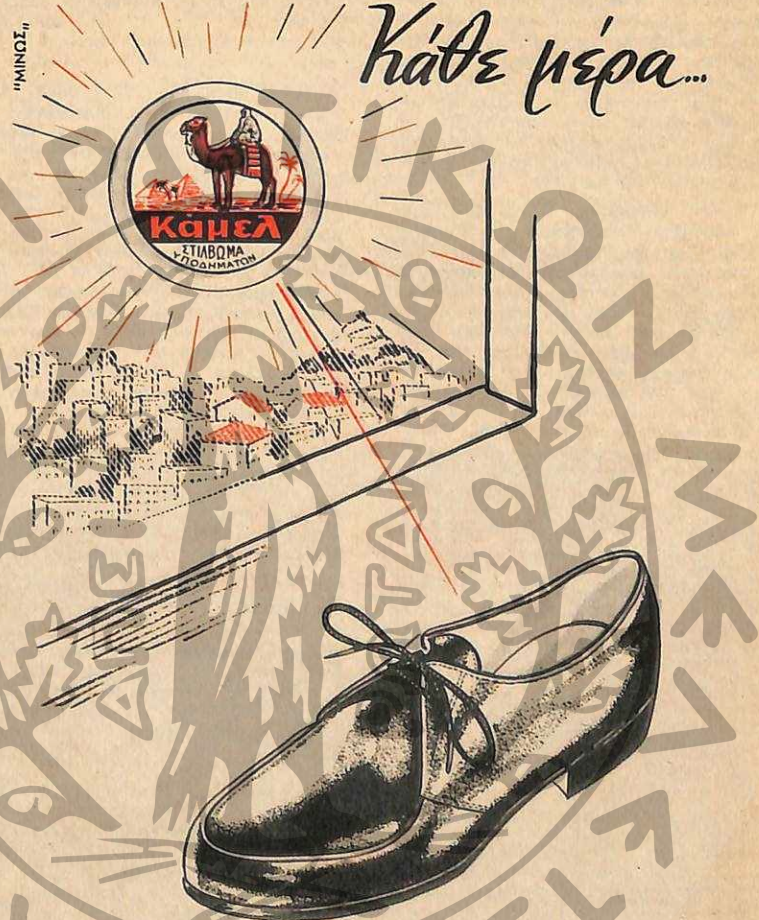
ἂν χρησιμοποιοῦτε

ΛΑΜΠΟΛΙΝ

ΓΥΑΛΙΖΕΙ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΓΛΥΣΤΡΑ
ΜΟΣΑΪΚΑ - ΠΛΑΚΑΚΙΑ - ΜΑΡΜΑΡΑ - ΠΛΑΣΤΙΚΑ Κ.Λ.Π. ΔΑΠΕΔΑ

Κάθε μέρα...

...Λίγο **ΚΑΜΕΛ**
ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΝΝΑ ΜΕ **ΚΑΜΕΛ** ΒΑΜΜΕΝΑ

Johnnie Walker

SCOTCH WHISKY

“Έχει τὸ προβάδισμα ἀπὸ τὸ 1820

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤ. ΕΙΣΑΓΩΓΕΥΣ: Α. Π. ΚΑΠΡΑΛΟΣ - Πατησίων 21 - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 524.210

ΤΟ ΠΡΩΤΟ μόνιμο «Φοιτητικό Θέατρο» της 'Ελλάδος δημιουργήθηκε στη Θεσσαλονίκη, αποτέλεσμα της στενής συνεργασίας καθηγητών και σπουδαστών του πανεπιστημίου της συμπρωτεύουσας. «Ο γιαντζής με το στανιό», του Μολιέρου, ήταν το έναρκτηριο έργο, που παρουσιάστηκε στη σκηνή του «Βασιλικού Θεάτρου» τον 'Ιανουάριο.

ΟΧΙ μόνο οι ήθοποιοί. 'Ο μηχανικός σκηνης, το τεχνικό προσωπικό, ο ταμίας, ακόμη και οι ταξιθέτρες είναι φοιτηταί, που προσφέρουν με ζέση τις ελεύθερες ώρες τους στην ωραία αυτή προσπάθεια ↓

ΕΠΙΣΤΕΓΑΣΜΑ των έφτετεινών προσπαθειών του «Φοιτητικού Θεάτρου» Θεσσαλονίκης ήταν η «'Αουλουάρια» του Πλάτου, που παίχθηκε στα πλαίσια της Φοιτητικής 'Εβδομάδος. Και την ρωμαϊκή κωμωδία, όπως και την κωμωδία του Μολιέρου, μετέφρασε και μαζί σκηνοθέτησε ο κ. Κυριάκος Χαρατσάρης →

Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ και ο σκηνογράφος-ένδυματολόγος Γιάννης Σακελλαρίδης, που δεν είναι φοιτηταί, έδωσαν στην παράσταση ένα τόνο γκροτέσκο με κίνηση και άπαγγελία φάρσας και με υπερβολικό μακιγιάζ. Για να διατηρηθή το πνεύμα του ρωμαϊκού προτύπου δλους γενικά τους γυναικείους ρόλους τους έπαιξαν άνδρες. ↓

(Φωτ. Γιάννη Κυριακίδη — ΦΩΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ)

ΟΙ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΑΙ ήθοποιοί του «Φοιτητικού Θεάτρου» Θεσσαλονίκης παρακολουθούν τώρα τακτικά μαθήματα στη Δραματική Σχολή, που ιδρύθηκε παράλληλα. Θέατρο και Σχολή υπάγονται στο 'Ελλ. 'Ιδρ. 'Εξυπηρέτησεως Πανεπιστημίων.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΙΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΝΩΤΕΡΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ

Από τις 19 ως τις 26 'Απριλίου η Θεσσαλονίκη έζησε μιαν εβδομάδα που έφερε ζωηρή την σφραγίδα της νεανικής πρωτοβουλίας. Νεαροί μουσικοί από την Γερμανία, χορευτές από την Γιουγκοσλαβία και την Ουγγαρία, τραγουδιστές από την Ιταλική Πάντοβα, νεαροί Γάλλοι έρμηνευτές αρχαίας τραγωδίας από την Σορβόνη κ' 'Ελληνες φοιτηταί που ξαναζωντανέψαν τους Λατίνους σατιρικούς, απέτελεσαν το φαντασμαγορικό, όλο δροσιά, χρώμα κ' ένθουςιασμό, διεθνές μωσαϊκό των νέων που συγκεντρώθηκαν στην Θεσσαλονίκη για να πάρουν μέρος στις εκδηλώσεις της «'Εβδομάδος του Φοιτητού». Σκοπός άμεσος αυτού του νεανικού έπτασμήρου δεν στάθηκε αυτός καθ' έαυτός ή διοργάνωση εορτών, αλλά η προβολή της ανάγκης για την δημιουργία μιας ανώτερης πνευματικής κινήσεως μεταξύ των φοιτητών του κόσμου

και η σκέψη μιας ευρύτερης κατάρτισέως τους πέρα από τα όρια των επίσημων σπουδών.

Στο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, που οι καθηγηταί και οι φοιτηταί του στάθηκαν οι οργανωταί αυτής της κινήσεως στην 'Ελλάδα, το πρώτο βήμα έγινε με το Φοιτητικό Θέατρο. 'Η πρώτη εμφάνιση των φοιτητών-ήθοποιών, αλλά και σκηνογράφων, ένδυματολόγων κ.λπ., έγινε με την ρωμαϊκή κωμωδία «'Ιαντρός με το στανιό» που παρουσιάστηκε μεταξύ 24-31 'Ιανουαρίου. Στην διάρκεια της «'Εβδομάδος του Φοιτητού» οι νεαροί ήθοποιοί, με την καθοδήγηση του σκηνοθέτη Κυριαζή Χαρατσάρη, που τους έμπνεει, παρουσίασαν την κωμωδία του Πλάτου «'Αουλουάρια».

Πρέπει να σημειωθή ότι η εορταστική κίνηση της «'Εβδομάδος του Φοιτητού» δεν διέκοψε τα μαθήματα του Πανεπιστημίου, που συνεχίσθηκαν τακτικά. Τα πάντα προετοιμάσθηκαν και έγιναν τις ώρες της σχολής από καθηγητάς και φοιτητάς. Και οι τελευταίοι έχουν νοιώσει ότι όλη αυτή ή τόσο συμπαθητική και αξιόπαινη προσπάθεια αντιπροσωπεύει κάτι ουσιαστικότερο από ένα φοιτητικό γλέντι. 'Ότι οι φοιτητικές αυτές 'Αμφικτυονίες μπορούν ν' αποτελέσουν ένα σοβαρό εκπαιδευτικό παράγοντα που θα τους κάνει να νοιώσουν υπερήφανοι για τον εαυτό τους, που θα τους κάνει να αισθανθούν φιλία και κατανόηση για όλους αυτούς τους νεαρούς ξένους που ήρθαν για να τιμήσουν την γιορτή τους.

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ

Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

Μέσα από την αναστάσιμη ατμόσφαιρα του Πάσχα ξεπηδά ένα όρ γιο λουλουδιών, που προσδίδει στην έξοχ, στών κήποι, στη γλάστρα μια ξεχωριστή γοητεία. Μια ανάλωση μυρωδιά βιοlettas και μικρές ξεχύνεται παντού, για ν' ανακαλύψει κάθε ζωντανή ύπαρξη με την έλκυστική πνοή της. Κι απ' όλη αυτή την ανοιξιάτικη σύνθεση θαρρεί κανείς πως εμπνεύστηκε ο διάσημος Παρισινός ράπτης Μπαλενσιαγκά, για να δημιουργήσει το φημισμένο του άρωμα «Ντίξ», που κλείνει μέσα του το μεθυστικό πανηγύρι της άνοιξης. Άλλα και

το «Καντρίγ» έχει μια δική του προσωπικότητα. Είναι γεμάτο θηλυκότητα και μυστικισμό και ταιριάζει τόσο στις γυναίκες που ξέρουν τι θέλουν από τη ζωή. Άλλωστε, τα parfums και τα eaux de toilette «Quadrille» και «Dix» του Μπαλενσιαγκά είναι αναμφισβήτητα τα πιο έντυπωσιακά αρώματα του Παρισιού, γι' αυτό και έχουν κατακτήσει τις γυναίκες όλου του κόσμου.

Χρόνια τώρα οι γυναίκες προσπαθούν να δρουν διέξοδο σ' ένα τους πρόβλημα. Είναι το σπάσιμο των νυχιών, που μεταβάλλουν ακόμη και το ωραιότερο κρινένιο χέρι σε αντίαισθητικό θέαμα. Άλλες προσπαθείς δεν γίνονται αλήθεια καθημερινά γύρω από αυτό το ζήτημα. Πολλές αφήνουν εβασα τα νύχια τους ή τα αλείφουν με γλυκερίνη και λάδι. Άλλα ακόμη κι αν καταφέρουν να τα διατηρήσουν λίγο λίγο καιρό ακέραια, έπειτα από τόσες περιπέτειες, την τελευταία στιγμή θα δουν με απογοήτευση να σπάει κάποιο νύχι τους. Νά όμως που από την Αμερική έφθασε ένα μπουκαλάκι με ροζ ύγρο, που έχει τόσες μαγικές ιδιότητες, ώστε, αν διαβάσετε κάθε βράδυ δυο λεπτά της ώρας επί 15 ημέρες, θα αποκτήσετε γερά νύχια, που δεν θαδουν πια τίποτε να φοβηθούν. Συγκεκριμένα, πρόκειται για το περίφημο αμερικανικό προϊόν «Αμιάζινγκ» που έχει κατακτήσει τις γυναίκες σε κάθε γωνιά της γης. Το πάμα του μπουκαλιού του είναι ερωδιασμένο μ' ένα μικρό πλαστικό κυτταλάκι, που το γεμίζετε με το ύγρο και το ρίχνετε με-

σα σε μισό φλυτζάνι του τσαγιού χλιαρό νερό. Σ' αυτή τη διάλυση μπορείτε να βάλετε, βαμμένα ή άβαφα, τα νύχια σας για δυο λεπτά κάθε βράδυ. Το μανικιούρ σας δεν θα χαλάσει καθόλου και σε 15 ημέρες θ' αποκτήσετε νύχια πραγματικά άθραυστα.

Ολοι οι δημιουργοί αναζητούν την πηγή της εμπνεύσεώς τους στη φύση. Τα λουλούδια, τα χρώματα, η θάλασσα συνθέτουν τον πίνακα των αναζητήσεων όχι μόνον ενός καλλιτέχνη, αλλά και των Παρισινών δημιουργών της μόδας. Και εφέτος το Παρίσι διαλαλεί σ' όλο τον κόσμο την καινούργια του προσταγή. Οά βασιλεύσουν τα εμπριμέ με απαλούς ή έντονους χρωματισμούς σε μεγάλα, πυκνά, εξωτικά λουλούδια ή σε σκορπισμένα μπουκέτα πάνω σε ανάλαφρα μεταξωτά και βαμβακερά ταπέτα. Οί πιο πρωτότυποι και μοντέρνοι συνδυασμοί χρωμάτων, που θυμίζουν, τόσο από πλευράς αποχρώσεων όσο και από πλευράς συνθέσεων, τολμηρές συλλήψεις ενός φουτουριστικού ή μοντέρνου πίνακος, θαρρεί κανείς πως έχουν μεταπηδήσει στών κόσμο της μόδας. Κι όλον αυτό τον λουλουδιασμένο παράδεισο των γαλλικών ύφασμάτων των βρισκει κανείς σε εκατοντάδες τόπια στο έλκεκτο αθηναϊκό κατάστημα Παπαγιάννη, της οδού Έρμου 47. Έκει μπορείτε να ζήσετε για μερικές στιγμές την ομορφιά των μεγάλων μαγαζιών του Παρισιού, που κάθε τέτια εποχή σκορπίζουν στις διτρίνες τους την πιο χαρούμενη και γοητευτική πνοή των καινούργιων εμπριμέ.

Στην εποχή μας τα ι-θανικά έπαισαν να είναι το ξεκίνημα για μια δημιουργική προσπάθεια. Τα πάντα έχουν μεταβληθί σε ψυχρούς αριθμούς που πλαισιώνονται, από υπολογισμό και ρεαλισμό. Μέσα όμως από την πραγματικότητα αυτή ξεπηδά μια μοναδική προσφορά στην κοινωνία μας. Είναι η εμπνευσμένη ιδέα που εχει η βιομηχανία παιδικών τροφών Γιότι να τυπώσει μια σειρά από μικρά βιβλία, που το καθένα τους είναι κ' ένας ξεχωριστός σύμμελος για κάθε οικογένεια. Το «Προσευχτήριο του παιδιού» φέρνει τη νέα γενιά πιο κοντά στη θρησκεία. Οί «Επιστολές του γιστρού στη νεαρή μητέρα» επεξηγούν απλά, αλλά επιστημονικά ένα σωρό ερωτήματα και «Το βιβλίο των γονέων» δίνει τις δασίες για τη θεμελίωση μιας οικογενειακής ζωής. Παράλληλα η «Μαγειρική» και άλλες ειδικές ενότητες μικρές επεξηγήσεις προσφέρουν, όπως και τα βιβλία, σε χιλιάδες αντίτυπα τελείως δωρεάν σ' όλοκληρη την ελληνική επαρχία. Όλος αυτός ο έκδοτικός όργασμος δεν είναι μια απλή ανασύσταση, αλλά πνευματική εργασία των καθηγντών του πανεπιστημίου Ζ. Βέρι και Γ. Χατζηβασιλείου, των λογοτεχνών Π.

Παλαιολόγου και Α. Καραντώνη και ενός ολοκληρού επίτελειου έπιστημόνων και ανθρώπων των γραμμάτων. Και η προσπάθεια αυτή, που ολοκληρώνεται από τόσες άλλες έκδοτικές δημιουργίες της βιομηχανίας παιδικών τροφών Γιότι, δίνει ένα μοναδικό κοινωνικό παράδειγμα στον εμπροχικό μας κόσμο. Κι αυτό, γιατί εφοδιάζει την ελληνική επαρχία, χωρίς καμμία χρηματική απολαδή, με υλικό που είναι τόσο απαραίτητο για τη διαφώτιση της νέας γενιάς μας, γύρω από την εκπαίδευση, το παιδί και την οικογένεια.

Τί θα λέγατε για ένα ταξίδι σ' ένα εξωτικό νησί; Δεν χρειάζεται να είναι κανείς ένας από εκείνους τους Αμερικανούς Κροίσους του πλούτου, για να δρασκελίση το κατά-φλη της φαντασίας και να βρεθί μέσα σ' ένα παράδεισο λουλουδιών, τοπίων και γοητευτικών κοριτσιών. Το αντίκρισμα μιας καταπληκτικής δημιουργίας αρκεί για να μας μεταφέρει στα παραμυθένια νησιά του Ειρηνικού ή σε μια από τις φημισμένες εκείνες κοσμικές ευρωπαϊκές ακρογιαλίες. Είναι το μοναδικό όνειρο κάθε γυναίκας, ανεξαρτήτως φουλής, προελεύσεως και κοινωνικής θέσεως. Είναι τα περίφημα αμερικανικά μαγιό «Ρόζ Μαρι Ρήντ», που έφερε εφέτος αποκλειστικά στην Ελλάδα το έλκεκτο αθηναϊκό κατάστημα Δέλτα, της οδού Φωκίωνος 13. Είναι τα πιο φημισμένα μαγιό του κόσμου γιατί, αν και προέρχονται από τη χώρα της βιομηχανοποίησης των πάντων διατηρούν μια πουριτανική αποκλειστικότητα στην επανάληψη των μοντέλων. Κάθε σχέδιο, δηλαδή, δεν έχει παρά μια ή δυο κόπιες του, που υπάρχουν στην άλλη άκρη της γης. Γι' αυτό, τα μαγιό «Ρόζ Μαρι Ρήντ» έχουν περιβάλει τα σώματα των πιο γνωστών ηθοποιών του κινηματογράφου της Ευρώπης. Άλλωστε, αυτό το αντίλαμπαντα κανείς από την πρώτη ματιά που θα τους ρίξει και θα αντικρύση το καταπληκτικό κόσμημα και την ελαφροσύνη των ντραπέ τους, καθώς και τα εξωτικά τους εμπριμέ, σε βαμβακερά ύφασματα ή λατέξ. Έξέ άλλου, πολλά από τα μαγιό ολοκληρώνονται από ύφασματινή πλινε σ' εφούστα, στο ίδιο εμπριμέ, που ανοίγει μπροστά και είναι ιδεωδής για ένα περίπατο στην ακρογιαλιά.

Βρισκόμαστε στις παραμονές του μεγάλου διαγωνισμού της «Τρικόζας». Όπως έχουμε κιόλας πεί, όσοι ψωνίσουν μέχρι το Μεγάλο Σάββατο το βράδυ κάτι από το έλκεκτο αυτό αθηναϊκό πλεκτομαγαζό, της οδού Έρμου 6, θα πάρουν επάνω στην απόδειξη τους έναν αυθεντικό αριθμό, που θα τους επιτρέψει να λάβουν μέρος στον διαγωνισμό της. Παράλληλα, όμως, εκείνοι που θα συμμετάσχουν στο διαγωνισμό θα έχουν την ευκαιρία να εκλέξουν μέχρι το βράδυ του Μεγάλου Σαββάτου, όποτε λήγει η προθεσμία, την ήθοποιό του έλ-

λνικού κινηματογράφου που θα πρωτοστατήσει στην κλήρωση και την άπονημή των δώρων του διαγωνισμού. Συγκεκριμένα, θα γίνει ένα δημοψήφισμα μεταξύ των φίλων της «Τρικόζας», για να αναδειχθεί η πιο δημοφιλής ήθοποιός που θα αναλάβει τον ρόλο αυτό. Έτσι, η «Τρικόζα» δεν θα μεροληπτήσει για κανένα αστέρι, αλλά θ' αφήσει σ' όσους ίδιους να δώσετε την απάντηση με τα γράμματά σας, που θα τα στείλετε στο αθηναϊκό αυτό κατάστημα με ταχυδρομική σφραγίδα μέχρι και της 2ας Μαΐου. Έτσι, η νέα αυτή προσπάθεια της «Τρικόζας» θα έχη δύο πλευρές. Την εκλογή της δημοφιλούς ηθοποιού και την συμμετοχή εκείνων που έχουν αγοράσει κάτι μέχρι τις 2 Μαΐου σ' ένα διαγωνισμό με πολλά και πλούσια δώρα. Οί τυχεροί, λοιπόν, του διαγωνισμού θα πάρουν ο πρώτος δώρο αξίας 2.000 δραχμών, ο δεύτερος 1.000 και ο τρίτος και ο τέταρτος 500 δραχμών έκαστος. Ο πέμπτος, ο έκτος και ο έβδομος αριθμός, που θα τραβήξη από την κληρωτίδα ή ήθοποιός του κινηματογράφου, θα κερδίσουν δώρα αξίας 300 δραχμών ο καθένας. Οί έπομενοι 13 αριθμοί θα πάρουν από ένα δώρο 100 δραχμών και οί τελευταίοι 20 μια κάρτα έκπτωσης, που θα τους δίνει το δικαίωμα να αγοράζουν επί ένα μήνα κάθε είδος της «Τρικόζας», 20% φθηνότερα από την πραγματική του τιμή. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί πως, τόσο η έορτή της κληρώσεως όσο και η άπονημή των δώρων στους τυχερούς, που θα γίνει από το αστέρι του ελληνικού κινηματογράφου, θα κινηματογραφηθούν, ώστε να μπορούν να την έχουν από κοντά όλοι οι φίλοι του αθηναϊκού αυτού πλεκτομαγαζού.

Τώρα την άνοιξη κάθε γυναίκα παραπονεμένη για την επιδερμίδα της που ξεριζώνει από τις άποτομες αλλαγές του καιρού. Πολλές από έμας το παίρνουν μοιρολατρικά και πιστεύουν πως είναι κάτι φυσιολογικό. Κάνουν όμως ένα μεγάλο λάθος. Γιατί αυτή ακριβώς η μικρή αντίδραση που παρουσιάζεται δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια προειδοποίηση για να φροντίσουμε με περισσότερη προσοχή για το δέρμα μας. Νά όμως που υπάρχουν μερικές γυναίκες που δικαίολογούν την άπρονοησία τους αυτή με την έλλειψη χρόνου. Άλλα δεν χρειάζεται κανείς περισσότερα από δέκα λεπτά της ώρας, πρωί και βράδυ, για να δώσει στο δέρμα τα απαραίτητα έφδοια να αντιμετωπίση την μεταβατική αυτή εποχή. Πριν μερικές ημέρες άλλωστε, έφδοσε στην Αθήνα ένα χαρούμενο νεο, που θα δώσει πια σε κάθε γυναίκα την δυνατότητα να έχη ένα όμορφο και φρέσκο δέρμα. Είναι τα περίφημα καλλυντικά της Σκιοπαρέλλι, που έρχονται απ' το Παρίσι για να συνεχίσουν την γαλλική παράδοση στον τομέα της ομορφιάς. Κι ανάμεσα στα κραγιόν, τις κρέμες, τις πουδρές και τα γαλακτώματα ξεχωρίζει ένα μικρό θαυματουργό

κουτάκι: Είναι η περίφημη κρέμα ντεμακιγιάν της Σκιοπαρέλλι, που κατορθώνει να συνδυάζη τον σωστό καθαρισμό της επιδερμίδος με την τόνωση των ιστών του προσώπου. Έτσι, δεν χρειάζεται πια να καθαίται μια γυναίκα ώρες ολοκληρώνοντας στόν καθαρότητα δοκιμάζοντας τρία-τέσσερα καλλυντικά. Μπορεί με την κρέμα Ντεμακιγιάν σε δυο λεπτά μέσα να καθαρίση την επιδερμίδα της δίνοντάς της παράλληλα μια πρωτόγνωρη φρεσκάδα και ζωντάνια. Το ολοκληρωμα αυτής της περιποίησης μπορεί να γίνει από την Τονικ της Σκιοπαρέλλι «Αστρενζάν», που αφαιρεί την περιττή στρώση της κρέμας και δυναμώνει το δέρμα. Η Τονικ «Αστρενζάν», έξ άλλου, είναι μοναδική για τη θεραπεία των λιπαρών επιδερμίδων και έχει την ικανότητα να εξαλείφη τα μπιμικία και τα σπιδουράκια. Μερικές σταγόνες «Αστρενζάν» επάνω σ' ένα βαμβάκι είναι αρκετές για να εξαφανισούν κάθε ίχνος του μακιγιάζ και της γυαλάδας, που εμφανίζεται στα λιπαρά δέρματα. Άλλωστε, οί περισσότερες γυναίκες στενοχωρούνται διαρκώς για το άνοιγμα των πόρων, ιδιαίτερα γύρω στη μύτη και στο μέτωπο. Με την «Αστρενζάν» ή αντιαισθητική αυτή περιποίηση εξουδετερώνεται και το δέρμα ξεναπαίρνει την πρώτη του μορφή. Δεν πρέπει, άλλωστε, να ξεχνάτε πως η «Αστρενζάν» έπεται ενός καλού και προσεκτικού ντεμακιγιαρίσματος και συντελεί στην διατήρηση της υγείας του δέρματος, ακόμη και στις πιο αντίξοες καιρικές συνθήκες.

Είχαμε μάθει για χρόνια ν' αναζητούμε τη μόδα μόνον από το Παρίσι. Νά όμως που τώρα τελευταία ο έλκεκτος ραπτικός αθηναϊκός οίκος «Στάπλ», της οδού Αμερικής 21, μας έφερε, παράλληλα με τις γαλλικές δημιουργίες, και τις πιο ξεχωριστές εμπνεύσεις των μεγάλων Λονδρέζων και Ιταλών ραπτών. Στη συλλογή της «Ωτ Κουτρώ του «Στάπλ», διέκρινε κανείς μια γοητευτική, απλότητα εφαρμογής, που ξεχώριζε για την θηλυκότητα και την πρωτοτυπία της εμπνεύσεώς της. Στο «Στάπλ» έξ άλλου, έκτος από τα ωραϊοτάτα μοντέλα της «Ωτ Κουτρώ», φθάνουν καθημερινά και καινούργιες παραλαβές ποριζιάνικων, αγγλικών και Ιταλικών φορεμάτων, που θα πλουτίσουν τόσο τη συλλογή, όσο και την μπουτίκ του.

Κάθε οικονομική κρίση αντανακλά πάντα στη ζωή του ανθρώπου. Τώρα λοιπόν που πλησιάζει το καλοκαίρι και κάθε γυναίκα προετοιμάζει ένα σωρό πρόχειρα φορεματάκια, κοστούμια της πλάς και παιδικά συνόλα, μπορεί να έξειονε χρήματα, αν τ' αφήσει μόνη της ή ακόμη και με τη βοήθεια μιας φθηνής μοδιστρούλας. Και θα κατορθώσετε πραγματικά μ' αυτό τον τρόπο να έχετε μια σύγχρονη και κομψή γκαρνταρόμπα αν προμηθευθήτε και οίς τα περι-

φημα πατρών Μάκ Κόλλες ή Κάθα Λίνα, που υπάρχουν στην Αθήνα στο κατάστημα Γ κρέυς, της οδού της οδού Έρμου 6, και στην Θεσσαλονίκη στην οδό Πρίγκιπος Νικολάου 12α. Παράλληλα, θα βρήτε και πολλές μοντέρνες στάμπες, που σιδερώνονται και δαγίνουν εύκολα επάνω σε φορέματα, τραπεζομάνηλα ή ακόμη και σε μονόχρωμες κουρτίνες, που θα δώσουν τελείως καινούργια μορφή στο στίτι.

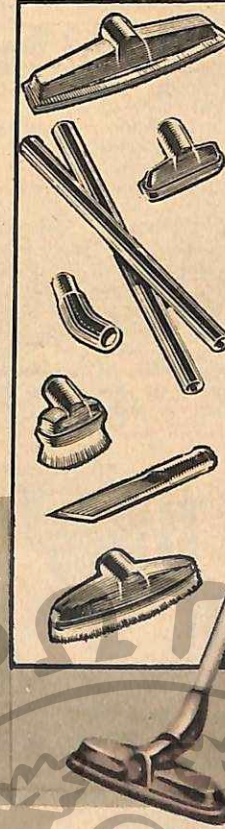
Οσο οί ζεστές καλοκαιρινές μέρες πλησιάζουν, τόσο νοιάζομε την ανάγκη να βοηθήσουμε με επισημονικά μέσα την διατήρηση της ομορφιάς μας. Γιατί η ζέστη και ο ιδρώτας, που αρχίζουν να γίνονται πραγματικοί, είναι, αναμφισβήτητα, μαζί με τη σκόνη, οί μεγαλύτεροι έχθοροι του δέρματος. Γι' αυτό πρέπει να ζητήσουμε τη συμβουλή μιας άνεγνωρισμένης αισθητικού, όπως της κ. Λίλυ που, εις το Ινστιτούτο της της οδού Αμερικής 15, έχει συγκεντρώσει τις τελευταίες επιτεύξεις στον τομέα της αισθητικής του προσώπου. Μαύ έλεγε, λοιπόν, που ημερών, πως μια σειρά από καινούργιες καλλυντικές μάσκες, που παρέλαβε από το Παρίσι, άπομακρύνουν την τόσο βλαβερή υδάτωση που παραπνέεται την άνοιξη και το καλοκαίρι. Οί μάσκες αυτές χρησιμοποιούνται συνήθως έπειτα από ένα έπιστημονικό καθαρίσμα και μελετημένο μασάζ που αναζωογονεί την κυκλοφορία του αίματος και επιτρέπει στους πόρους να αναπνεύσουν και να τραφούν, έλευθερωμένοι από την επίδραση ξένων ουσιών.

Τώρα, που ξανοίγει ο καιρός, σύντομα τα ντεκολτέ θα κάνουν την εμφάνισή τους. Και σε πολλές γυναίκες παρουσιάζεται το φαινόμενο της ευαισθησίας του δέρματος από την έπαφή του μάλλινου ρούχου. Χρειάζεται λοιπόν μια ιδιαίτερη περιποίηση, για να ελαδώσωμε στην επιδερμίδα τη χαμένη της απαλότητα και υγεία. Και το φάρμακο είναι αρκετά απλό. Κάθε πρωί, μετά το μπάνιο σας, να καθαρίζετε μ' ένα βαμβάκι όλη την επιφάνεια της πλάτης και του ντεκολτέ με γαλακτώμα «Κανά», που θα δροσίση και θα βρέψη αποτελεσματικά την επιδερμίδα σας. Καλό είναι να κάνετε τη μικρή αυτή θεραπεία και ιδιαίτερα, αν το δέρμα σας είναι πάρα πολύ ευαίσθητο, να φοράτε για μερικές ημέρες μια μπλούζα από λεπτό ύφασμα, που θα έμποδισή την επιδερμίδα να έλθω σε άμεση έπαφή με το μάλλινο που φοράτε. Παράλληλα, το λεπτό αυτό μπλουζάκι θα έπιτρέψη μια καλύτερη διαπνοή του δέρματος, που ο σωστός καθαρισμός του με το γαλακτώμα «Κανά» θα του εξαοδώση καινούργια φρεσκάδα και ομορφιά.

Προβέξτε

ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ
ΣΚΟΥΠΑ
ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
MORPHY RICHARDS
England

Έχει την μεγαλύτερη
απορροφητική
ικανότητα

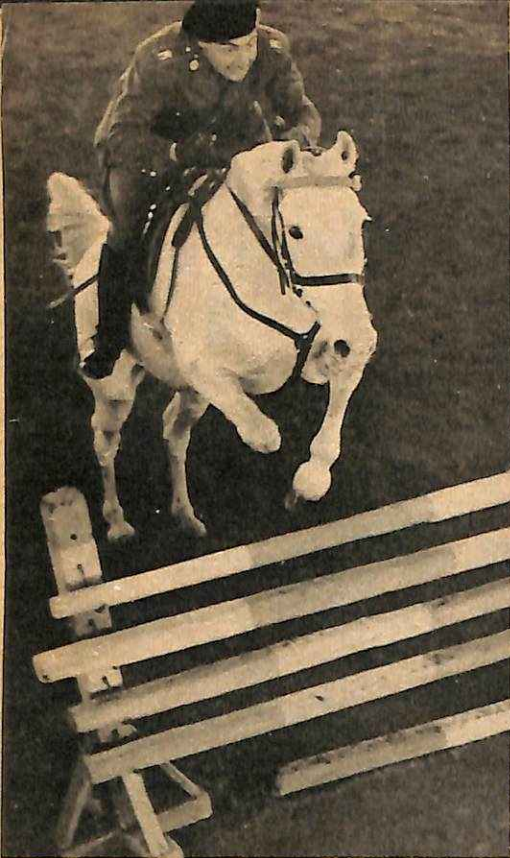
Olympic

- Σκουπίζει τέλεια
- Κτυπά και ξεκολλάει χαλιά και έπιπλα
- Μετακινείται εύχεως

MORPHY-RICHARDS

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8-ΘΕΣ/ΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29

ΛΥΣΕΙΣ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. Ποινολόγος. 2. Α.Τ. 3. Λατέρουλον. 4. Υπο. 5. «Αρ» ΠΕ (85) — Η.Μ. (Εταίοι). 6. Αριστοτέλης. 7. Νίκ — Έξορτα. 8. Ρ. — Έξορτα. 9. Νέον — Νωμισσα. 10. Πόν. 11. Ρέ — Σούλα. 12. Σκαρπιδίνες. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. Πολυάνθρωπος. 2. Απριλίου. 3. Ιατρικά. 4. Νόρα. 4. Ντέ — Σί — Υέο. 5. Ιερατείον. 6. Κρουτό — Σά. 7. Όλο — Τα — Αμπος (και Κοστέλλο). 8. Ν. — Νέο. 9. Αλκυονες — Εσπία. 11. Οί — Νέοι. 12. Σί — Αγιόν. 13. Σί — Αγιόν. 14. Σί — Αγιόν. 15. Σί — Αγιόν. 16. Σί — Αγιόν. 17. Σί — Αγιόν. 18. Σί — Αγιόν. 19. Σί — Αγιόν. 20. Σί — Αγιόν. 21. Σί — Αγιόν. 22. Σί — Αγιόν. 23. Σί — Αγιόν. 24. Σί — Αγιόν. 25. Σί — Αγιόν. 26. Σί — Αγιόν. 27. Σί — Αγιόν. 28. Σί — Αγιόν. 29. Σί — Αγιόν. 30. Σί — Αγιόν. 31. Σί — Αγιόν. 32. Σί — Αγιόν. 33. Σί — Αγιόν. 34. Σί — Αγιόν. 35. Σί — Αγιόν. 36. Σί — Αγιόν. 37. Σί — Αγιόν. 38. Σί — Αγιόν. 39. Σί — Αγιόν. 40. Σί — Αγιόν. 41. Σί — Αγιόν. 42. Σί — Αγιόν. 43. Σί — Αγιόν. 44. Σί — Αγιόν. 45. Σί — Αγιόν. 46. Σί — Αγιόν. 47. Σί — Αγιόν. 48. Σί — Αγιόν. 49. Σί — Αγιόν. 50. Σί — Αγιόν. 51. Σί — Αγιόν. 52. Σί — Αγιόν. 53. Σί — Αγιόν. 54. Σί — Αγιόν. 55. Σί — Αγιόν. 56. Σί — Αγιόν. 57. Σί — Αγιόν. 58. Σί — Αγιόν. 59. Σί — Αγιόν. 60. Σί — Αγιόν. 61. Σί — Αγιόν. 62. Σί — Αγιόν. 63. Σί — Αγιόν. 64. Σί — Αγιόν. 65. Σί — Αγιόν. 66. Σί — Αγιόν. 67. Σί — Αγιόν. 68. Σί — Αγιόν. 69. Σί — Αγιόν. 70. Σί — Αγιόν. 71. Σί — Αγιόν. 72. Σί — Αγιόν. 73. Σί — Αγιόν. 74. Σί — Αγιόν. 75. Σί — Αγιόν. 76. Σί — Αγιόν. 77. Σί — Αγιόν. 78. Σί — Αγιόν. 79. Σί — Αγιόν. 80. Σί — Αγιόν. 81. Σί — Αγιόν. 82. Σί — Αγιόν. 83. Σί — Αγιόν. 84. Σί — Αγιόν. 85. Σί — Αγιόν. 86. Σί — Αγιόν. 87. Σί — Αγιόν. 88. Σί — Αγιόν. 89. Σί — Αγιόν. 90. Σί — Αγιόν. 91. Σί — Αγιόν. 92. Σί — Αγιόν. 93. Σί — Αγιόν. 94. Σί — Αγιόν. 95. Σί — Αγιόν. 96. Σί — Αγιόν. 97. Σί — Αγιόν. 98. Σί — Αγιόν. 99. Σί — Αγιόν. 100. Σί — Αγιόν. 101. Σί — Αγιόν. 102. Σί — Αγιόν. 103. Σί — Αγιόν. 104. Σί — Αγιόν. 105. Σί — Αγιόν. 106. Σί — Αγιόν. 107. Σί — Αγιόν. 108. Σί — Αγιόν. 109. Σί — Αγιόν. 110. Σί — Αγιόν. 111. Σί — Αγιόν. 112. Σί — Αγιόν. 113. Σί — Αγιόν. 114. Σί — Αγιόν. 115. Σί — Αγιόν. 116. Σί — Αγιόν. 117. Σί — Αγιόν. 118. Σί — Αγιόν. 119. Σί — Αγιόν. 120. Σί — Αγιόν. 121. Σί — Αγιόν. 122. Σί — Αγιόν. 123. Σί — Αγιόν. 124. Σί — Αγιόν. 125. Σί — Αγιόν. 126. Σί — Αγιόν. 127. Σί — Αγιόν. 128. Σί — Αγιόν. 129. Σί — Αγιόν. 130. Σί — Αγιόν. 131. Σί — Αγιόν. 132. Σί — Αγιόν. 133. Σί — Αγιόν. 134. Σί — Αγιόν. 135. Σί — Αγιόν. 136. Σί — Αγιόν. 137. Σί — Αγιόν. 138. Σί — Αγιόν. 139. Σί — Αγιόν. 140. Σί — Αγιόν. 141. Σί — Αγιόν. 142. Σί — Αγιόν. 143. Σί — Αγιόν. 144. Σί — Αγιόν. 145. Σί — Αγιόν. 146. Σί — Αγιόν. 147. Σί — Αγιόν. 148. Σί — Αγιόν. 149. Σί — Αγιόν. 150. Σί — Αγιόν. 151. Σί — Αγιόν. 152. Σί — Αγιόν. 153. Σί — Αγιόν. 154. Σί — Αγιόν. 155. Σί — Αγιόν. 156. Σί — Αγιόν. 157. Σί — Αγιόν. 158. Σί — Αγιόν. 159. Σί — Αγιόν. 160. Σί — Αγιόν. 161. Σί — Αγιόν. 162. Σί — Αγιόν. 163. Σί — Αγιόν. 164. Σί — Αγιόν. 165. Σί — Αγιόν. 166. Σί — Αγιόν. 167. Σί — Αγιόν. 168. Σί — Αγιόν. 169. Σί — Αγιόν. 170. Σί — Αγιόν. 171. Σί — Αγιόν. 172. Σί — Αγιόν. 173. Σί — Αγιόν. 174. Σί — Αγιόν. 175. Σί — Αγιόν. 176. Σί — Αγιόν. 177. Σί — Αγιόν. 178. Σί — Αγιόν. 179. Σί — Αγιόν. 180. Σί — Αγιόν. 181. Σί — Αγιόν. 182. Σί — Αγιόν. 183. Σί — Αγιόν. 184. Σί — Αγιόν. 185. Σί — Αγιόν. 186. Σί — Αγιόν. 187. Σί — Αγιόν. 188. Σί — Αγιόν. 189. Σί — Αγιόν. 190. Σί — Αγιόν. 191. Σί — Αγιόν. 192. Σί — Αγιόν. 193. Σί — Αγιόν. 194. Σί — Αγιόν. 195. Σί — Αγιόν. 196. Σί — Αγιόν. 197. Σί — Αγιόν. 198. Σί — Αγιόν. 199. Σί — Αγιόν. 200. Σί — Αγιόν. 201. Σί — Αγιόν. 202. Σί — Αγιόν. 203. Σί — Αγιόν. 204. Σί — Αγιόν. 205. Σί — Αγιόν. 206. Σί — Αγιόν. 207. Σί — Αγιόν. 208. Σί — Αγιόν. 209. Σί — Αγιόν. 210. Σί — Αγιόν. 211. Σί — Αγιόν. 212. Σί — Αγιόν. 213. Σί — Αγιόν. 214. Σί — Αγιόν. 215. Σί — Αγιόν. 216. Σί — Αγιόν. 217. Σί — Αγιόν. 218. Σί — Αγιόν. 219. Σί — Αγιόν. 220. Σί — Αγιόν. 221. Σί — Αγιόν. 222. Σί — Αγιόν. 223. Σί — Αγιόν. 224. Σί — Αγιόν. 225. Σί — Αγιόν. 226. Σί — Αγιόν. 227. Σί — Αγιόν. 228. Σί — Αγιόν. 229. Σί — Αγιόν. 230. Σί — Αγιόν. 231. Σί — Αγιόν. 232. Σί — Αγιόν. 233. Σί — Αγιόν. 234. Σί — Αγιόν. 235. Σί — Αγιόν. 236. Σί — Αγιόν. 237. Σί — Αγιόν. 238. Σί — Αγιόν. 239. Σί — Αγιόν. 240. Σί — Αγιόν. 241. Σί — Αγιόν. 242. Σί — Αγιόν. 243. Σί — Αγιόν. 244. Σί — Αγιόν. 245. Σί — Αγιόν. 246. Σί — Αγιόν. 247. Σί — Αγιόν. 248. Σί — Αγιόν. 249. Σί — Αγιόν. 250. Σί — Αγιόν. 251. Σί — Αγιόν. 252. Σί — Αγιόν. 253. Σί — Αγιόν. 254. Σί — Αγιόν. 255. Σί — Αγιόν. 256. Σί — Αγιόν. 257. Σί — Αγιόν. 258. Σί — Αγιόν. 259. Σί — Αγιόν. 260. Σί — Αγιόν. 261. Σί — Αγιόν. 262. Σί — Αγιόν. 263. Σί — Αγιόν. 264. Σί — Αγιόν. 265. Σί — Αγιόν. 266. Σί — Αγιόν. 267. Σί — Αγιόν. 268. Σί — Αγιόν. 269. Σί — Αγιόν. 270. Σί — Αγιόν. 271. Σί — Αγιόν. 272. Σί — Αγιόν. 273. Σί — Αγιόν. 274. Σί — Αγιόν. 275. Σί — Αγιόν. 276. Σί — Αγιόν. 277. Σί — Αγιόν. 278. Σί — Αγιόν. 279. Σί — Αγιόν. 280. Σί — Αγιόν. 281. Σί — Αγιόν. 282. Σί — Αγιόν. 283. Σί — Αγιόν. 284. Σί — Αγιόν. 285. Σί — Αγιόν. 286. Σί — Αγιόν. 287. Σί — Αγιόν. 288. Σί — Αγιόν. 289. Σί — Αγιόν. 290. Σί — Αγιόν. 291. Σί — Αγιόν. 292. Σί — Αγιόν. 293. Σί — Αγιόν. 294. Σί — Αγιόν. 295. Σί — Αγιόν. 296. Σί — Αγιόν. 297. Σί — Αγιόν. 298. Σί — Αγιόν. 299. Σί — Αγιόν. 300. Σί — Αγιόν. 301. Σί — Αγιόν. 302. Σί — Αγιόν. 303. Σί — Αγιόν. 304. Σί — Αγιόν. 305. Σί — Αγιόν. 306. Σί — Αγιόν. 307. Σί — Αγιόν. 308. Σί — Αγιόν. 309. Σί — Αγιόν. 310. Σί — Αγιόν. 311. Σί — Αγιόν. 312. Σί — Αγιόν. 313. Σί — Αγιόν. 314. Σί — Αγιόν. 315. Σί — Αγιόν. 316. Σί — Αγιόν. 317. Σί — Αγιόν. 318. Σί — Αγιόν. 319. Σί — Αγιόν. 320. Σί — Αγιόν. 321. Σί — Αγιόν. 322. Σί — Αγιόν. 323. Σί — Αγιόν. 324. Σί — Αγιόν. 325. Σί — Αγιόν. 326. Σί — Αγιόν. 327. Σί — Αγιόν. 328. Σί — Αγιόν. 329. Σί — Αγιόν. 330. Σί — Αγιόν. 331. Σί — Αγιόν. 332. Σί — Αγιόν. 333. Σί — Αγιόν. 334. Σί — Αγιόν. 335. Σί — Αγιόν. 336. Σί — Αγιόν. 337. Σί — Αγιόν. 338. Σί — Αγιόν. 339. Σί — Αγιόν. 340. Σί — Αγιόν. 341. Σί — Αγιόν. 342. Σί — Αγιόν. 343. Σί — Αγιόν. 344. Σί — Αγιόν. 345. Σί — Αγιόν. 346. Σί — Αγιόν. 347. Σί — Αγιόν. 348. Σί — Αγιόν. 349. Σί — Αγιόν. 350. Σί — Αγιόν. 351. Σί — Αγιόν. 352. Σί — Αγιόν. 353. Σί — Αγιόν. 354. Σί — Αγιόν. 355. Σί — Αγιόν. 356. Σί — Αγιόν. 357. Σί — Αγιόν. 358. Σί — Αγιόν. 359. Σί — Αγιόν. 360. Σί — Αγιόν. 361. Σί — Αγιόν. 362. Σί — Αγιόν. 363. Σί — Αγιόν. 364. Σί — Αγιόν. 365. Σί — Αγιόν. 366. Σί — Αγιόν. 367. Σί — Αγιόν. 368. Σί — Αγιόν. 369. Σί — Αγιόν. 370. Σί — Αγιόν. 371. Σί — Αγιόν. 372. Σί — Αγιόν. 373. Σί — Αγιόν. 374. Σί — Αγιόν. 375. Σί — Αγιόν. 376. Σί — Αγιόν. 377. Σί — Αγιόν. 378. Σί — Αγιόν. 379. Σί — Αγιόν. 380. Σί — Αγιόν. 381. Σί — Αγιόν. 382. Σί — Αγιόν. 383. Σί — Αγιόν. 384. Σί — Αγιόν. 385. Σί — Αγιόν. 386. Σί — Αγιόν. 387. Σί — Αγιόν. 388. Σί — Αγιόν. 389. Σί — Αγιόν. 390. Σί — Αγιόν. 391. Σί — Αγιόν. 392. Σί — Αγιόν. 393. Σί — Αγιόν. 394. Σί — Αγιόν. 395. Σί — Αγιόν. 396. Σί — Αγιόν. 397. Σί — Αγιόν. 398. Σί — Αγιόν. 399. Σί — Αγιόν. 400. Σί — Αγιόν. 401. Σί — Αγιόν. 402. Σί — Αγιόν. 403. Σί — Αγιόν. 404. Σί — Αγιόν. 405. Σί — Αγιόν. 406. Σί — Αγιόν. 407. Σί — Αγιόν. 408. Σί — Αγιόν. 409. Σί — Αγιόν. 410. Σί — Αγιόν. 411. Σί — Αγιόν. 412. Σί — Αγιόν. 413. Σί — Αγιόν. 414. Σί — Αγιόν. 415. Σί — Αγιόν. 416. Σί — Αγιόν. 417. Σί — Αγιόν. 418. Σί — Αγιόν. 419. Σί — Αγιόν. 420. Σί — Αγιόν. 421. Σί — Αγιόν. 422. Σί — Αγιόν. 423. Σί — Αγιόν. 424. Σί — Αγιόν. 425. Σί — Αγιόν. 426. Σί — Αγιόν. 427. Σί — Αγιόν. 428. Σί — Αγιόν. 429. Σί — Αγιόν. 430. Σί — Αγιόν. 431. Σί — Αγιόν. 432. Σί — Αγιόν. 433. Σί — Αγιόν. 434. Σί — Αγιόν. 435. Σί — Αγιόν. 436. Σί — Αγιόν. 437. Σί — Αγιόν. 438. Σί — Αγιόν. 439. Σί — Αγιόν. 440. Σί — Αγιόν. 441. Σί — Αγιόν. 442. Σί — Αγιόν. 443. Σί — Αγιόν. 444. Σί — Αγιόν. 445. Σί — Αγιόν. 446. Σί — Αγιόν. 447. Σί — Αγιόν. 448. Σί — Αγιόν. 449. Σί — Αγιόν. 450. Σί — Αγιόν. 451. Σί — Αγιόν. 452. Σί — Αγιόν. 453. Σί — Αγιόν. 454. Σί — Αγιόν. 455. Σί — Αγιόν. 456. Σί — Αγιόν. 457. Σί — Αγιόν. 458. Σί — Αγιόν. 459. Σί — Αγιόν. 460. Σί — Αγιόν. 461. Σί — Αγιόν. 462. Σί — Αγιόν. 463. Σί — Αγιόν. 464. Σί — Αγιόν. 465. Σί — Αγιόν. 466. Σί — Αγιόν. 467. Σί — Αγιόν. 468. Σί — Αγιόν. 469. Σί — Αγιόν. 470. Σί — Αγιόν. 471. Σί — Αγιόν. 472. Σί — Αγιόν. 473. Σί — Αγιόν. 474. Σί — Αγιόν. 475. Σί — Αγιόν. 476. Σί — Αγιόν. 477. Σί — Αγιόν. 478. Σί — Αγιόν. 479. Σί — Αγιόν. 480. Σί — Αγιόν. 481. Σί — Αγιόν. 482. Σί — Αγιόν. 4

ΟΠΩΣ ΣΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

Στις επιδείξεις της Βασιλικής Ίλης, οι ιππείς με τα λευκά υπερήφανα αλογα, πρόσφεραν ένα αξέχαστο θέαμα στους προσκεκλημένους.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδη — ΕΛΚΗΝ)

Στις επιδείξεις που ακολούθησαν, άξιωματικοί και όπλιτες της Βασιλικής Ίλης —της Ιππικής αυτής τιμητικής συνοδείας που πλαισιώνει τη βασιλική προμήνη στις επίσημες δημόσιες εμφανίσεις των Βασιλέων— χάρισαν στους προσκεκλημένους ένα αξέχαστο θέαμα, που είχε κύρια χαρακτηριστικά τη γάση, την ευελιξία, την ετοιμότητα, την Ιππευτική δεινότητα και τον υψηλό βαθμό εκπαίδευσής των Ιππέων.

Η υπερπήδηση εμποδίων από άξιωματικούς και όπλιτες της Βασιλικής Ίλης στάθηκε ένα ξεχωριστό θέαμα, ενώ η εθραύσις μπαλλόνων δια περιστροφών και η εάρπαγή κρίκων δια σπάθης» εγούστευσαν τους θεατές. Πολλοί απ' αυτούς ίσως να μην είχαν και μεγάλες σχέσεις με το συναρπαστικό σπόρ της Ιππασίας, αλλά εύκολα ένοιωσαν πόσα προσόντα είναι απαραίτητα για τις Ιππικές αυτές ακροβασίες.

Οι αγώνες των ανδρών της Βασιλικής Ίλης είχαν ένα θεαματικό, ανάταξι με όλη την επιδείξη, τέλος. Με γρήγορο καλπασμό, άξιωματικοί και όπλιτες πέρασαν μέσα από φλεγόμενες παγίδες, ενώ συγχρόνως πηδούσαν εμπόδια, και έκλεισαν τις επιδείξεις τους με ένα θεαματικώτατο «Καρουζέλ», που ήταν θαύμα ακριβείας και χάριτος.

ΜΕ ΤΑΧΥΤΗΤΑ αλλά και χάρη εκτελείται η υπερπήδηση των εμποδίων.

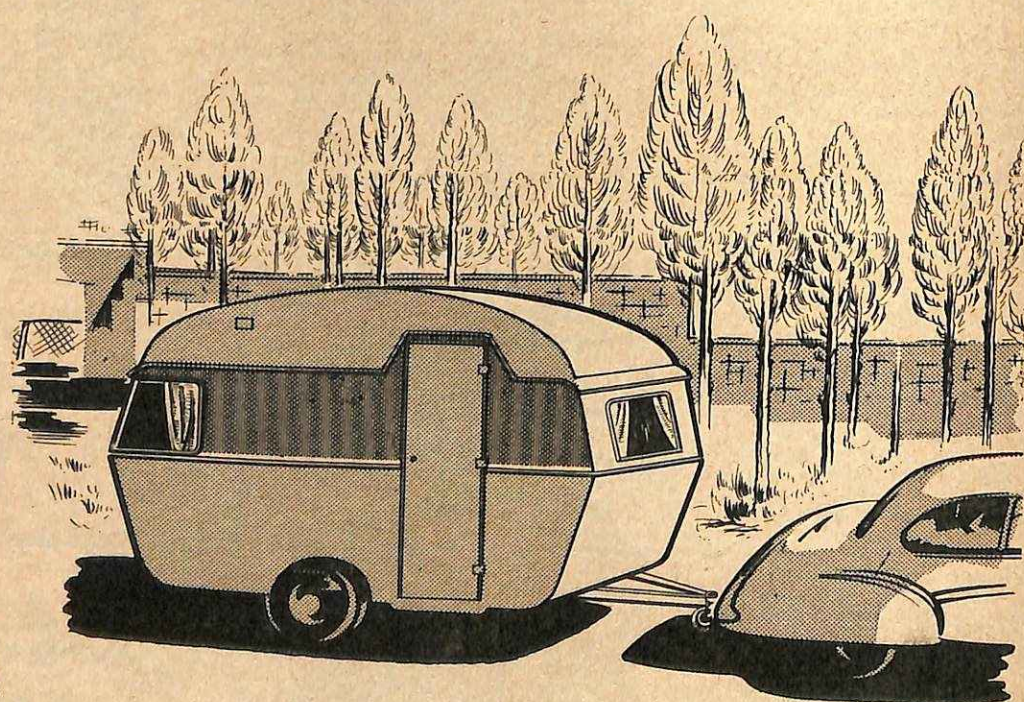
Πολιές αναμνήσεις —άπηχσεις— ενός Ιπποτικού παρελθόντος, που ο πόλεμος ήταν υπόθεση ανθρώπων και όχι υπερέχων— λεβεντιά και ευγένεια, λευκά αλογα με υπερήφανο βάδισμα, συναντήθηκαν πριν από λίγες ημέρες στο κλειστό Ιπποδρόμιο της Ίλης της Βασιλικής Φρουράς, στο Γουδί.

Χαρίτε τίν' Έξοχή

με ένα τροχόσπιτο που συγκεντρώνει όλες τις ανέσεις του σπιτιού. Ίδιως όταν διαθέτετε μικρό ιδιωτικό αυτοκίνητο μπορείτε να βρísκεσθε ό,τι ώρα θελήσετε στη θάλασσα, στο βουνό ή όπουδήποτε άλλου.

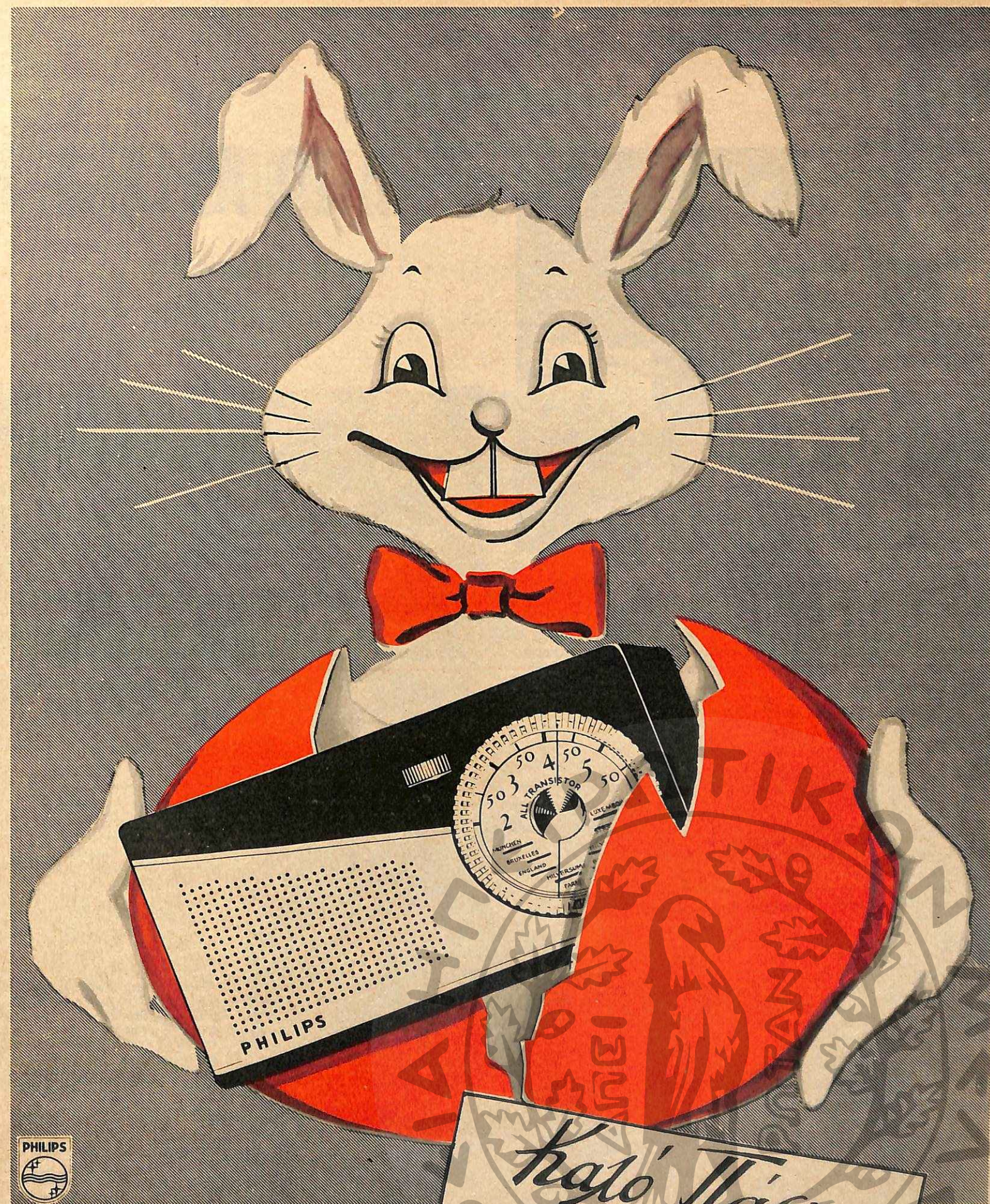
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

SPRITE ARIEL

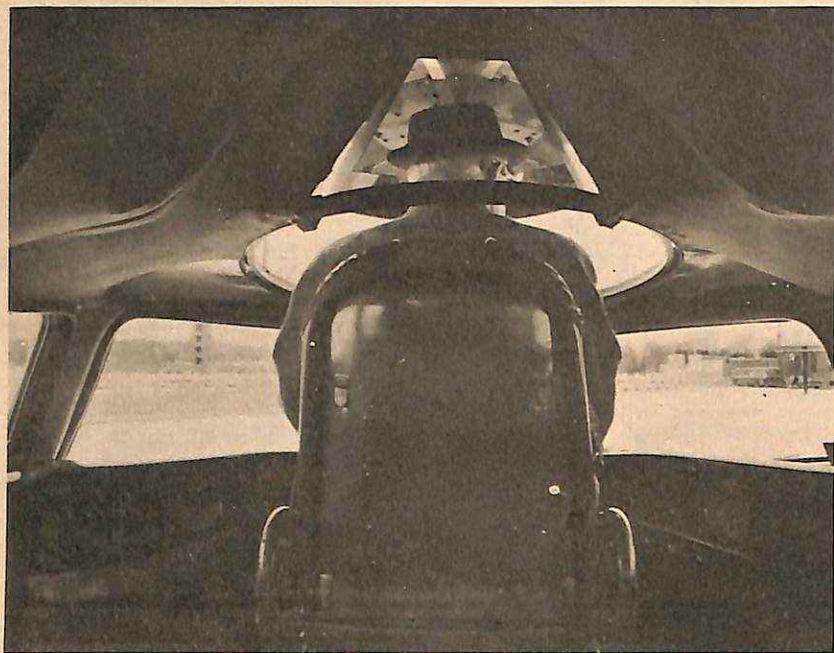
Ένδεοι: Α.Β.Ε.ΘΕΡΜΙΣ Φιλιππίνων 6 τηλ. 26-718

Τροχόσπιτα 4. μθινών
συρόμενα δι' Αυτομινήτου

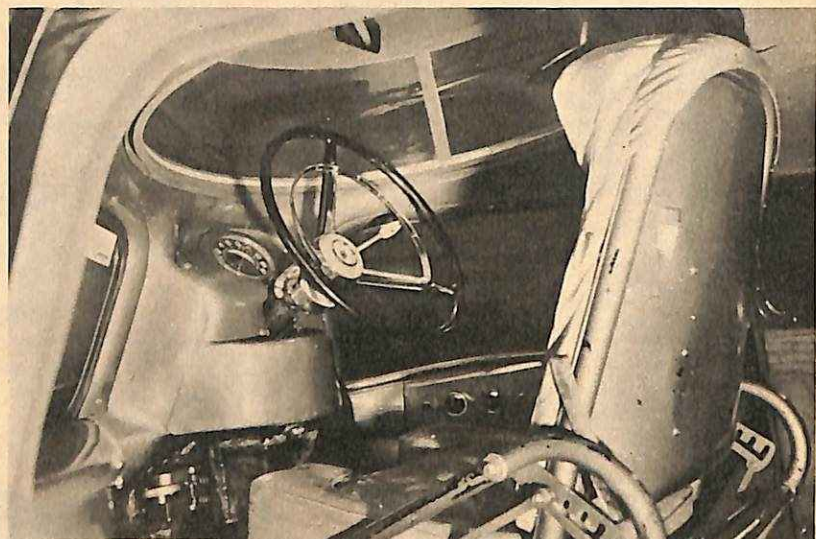
ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Καλό Πάβχα
με
ΦΙΛΙΠΣ

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ του «Σέρ-Βαίβαλ» ↑
μοιάζει περισσότερο με τάνκ, παρά με
αυτόκινητο. Άλλα τόν κατασκευαστή
ένδιαφέρει αποκλειστικά η ασφάλεια.

Ο ΠΥΡΓΙΣΚΟΣ έχει ιδιαίτερο σύστημα αερισμού,
ώστε να διατηρή τη φρεσκάδα του ο οδηγός. Από αύ-
τό το ύψος, το οπτικό πεδίο του είναι ευρύτερο. "Αλ-
λωστε, έτσι απομονωμένος από τους συνεπιβάτες του,
έχει συνεχώς στραμμένη την προσοχή του στο δρόμο.

(Camera Press)

«ΣΕΡ-ΒΑΙ-ΒΑΛ» ΚΑΙ «ΧΑΝΤΣΟΝ». ΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΗΛΘΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ, ΔΕΝ ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΚΑΘΟΛΟΥ

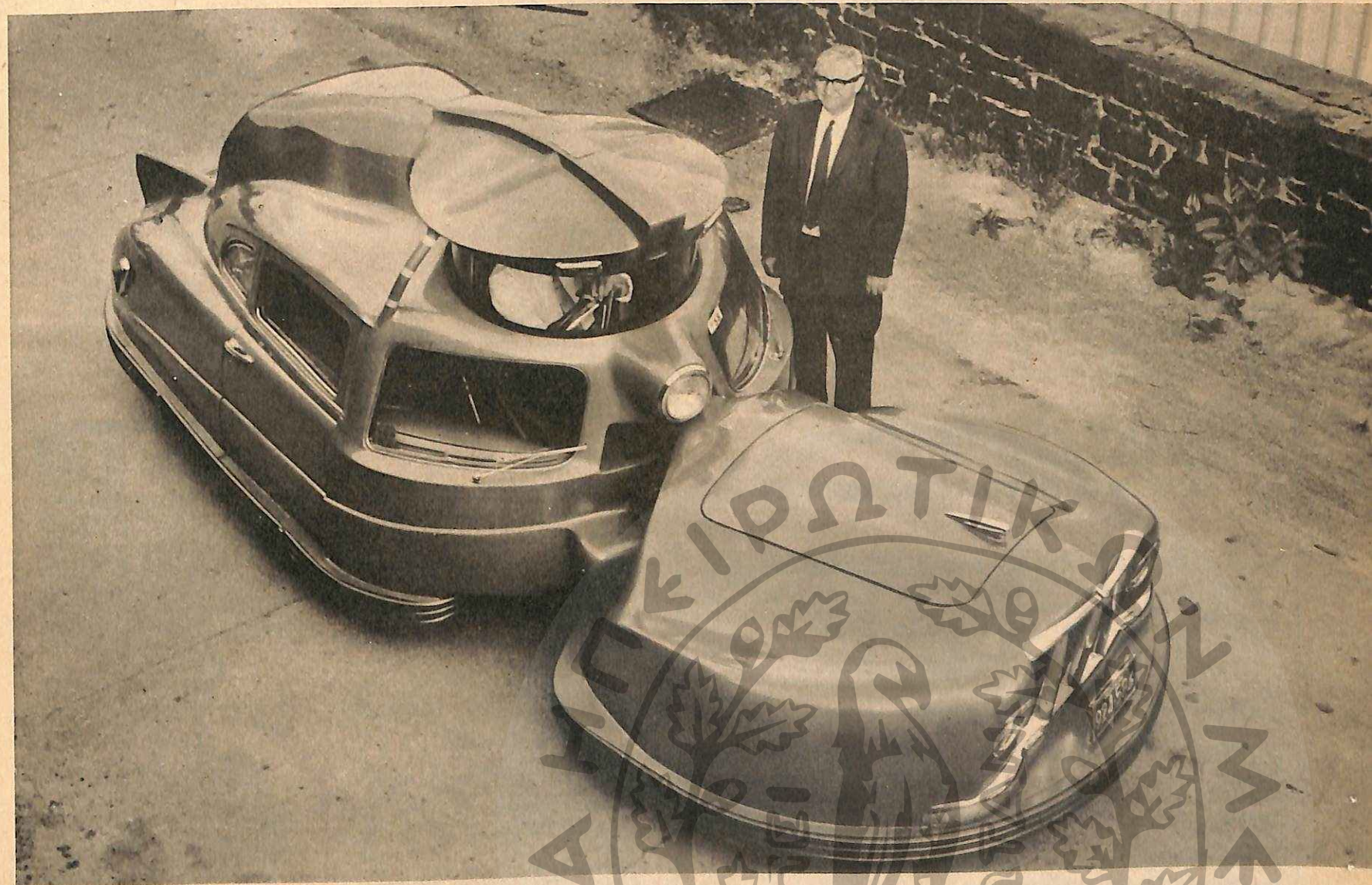
Η ΕΥΕΛΙΞΙΑ του αυτοκι-
νήτου του, πιστεύει ο Γου-
άλτερ Τζέρομ, θα σώσει α-
πειρες ζωές από τους αί-
ματοδαμμένους δρόμους.

Επειτα από κυοφορία 12 ετών, ο
Γουάλτερ Τζέρομ, από τη Μασσα-
χουσέττη, παρουσίασε το πιο άνορ-
θόδο αυτοκίνητο από ελεύσεως
Φόρντ. Το «Σέρ-Βαίβαλ» είναι το
«αυτόκινητο που θέτει την ασφάλεια
πάνω απ' όλα». Την ασφάλεια των
επιβατών, αλλά και των πεζών. Α-
ποτελείται από δυο τμήματα. Το
πρόσθιο περιλαμβάνει τον κινητήρα,
τους τροχούς και τους φανούς πο-
ρείας. Αυτό το τμήμα συνδέεται με
το κύριο σώμα του αυτοκινήτου, που
περιλαμβάνει την θέση του οδηγού,
άνυψωμένη σ' ένα πυργίσκο, το σύ-
στημα οδηγήσεως, ένα τρίτο φανό
πορείας, τους όπισθιους τροχούς, θέ-
σεις για τρεις επιβάτες και για άπο-
σκευές. Το μήκος του είναι συνολικά
5,25 μέτρα.

Ο έφευρέτης ισχυρίζεται ότι ο τε-
μαχισμός του οχήματός του μειώνει
στο ελάχιστο την αδράνεια και απορ-
ροφά τον κραδασμό από μια ένδεχο-
μενη σύγκρουση. Διευκολύνει επίσης
την οδήγηση, ιδίως σε μαιανδρικούς
δρόμους, και το παρκάρισμα. Το ύ-
ψηλό κάθισμα του οδηγού επιτρέπει

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

Αποτελείται από δύο μέρη και προστατεύει επίσης
και τα δύο αντίπαλα μέρη: τόν οδηγό και τόν πεζό

καλύτερο πεδίο όρασεως προς όλες
τις κατευθύνσεις και, επειδή τα λε-
ρωμένα «παρμπρίζ» γίνονται αιτία
πολλών δυστυχημάτων, στο «Σέρ-Βά-
ιβαλ» ο πυργίσκος από «πλεξιγκλάς»
περιστρέφεται συνεχώς και καθαρί-
ζεται σε σταθερούς απομακτῆρες. Έ-
πι πλέον ένα ειδικό σύστημα ασφα-
λείας εμποδίζει σε περίπτωση δυσ-
τυχήματος τις δυο πόρτες ν' ανοί-
ξουν και να τιναχθούν οι επιβάτες
στην ασφάλτο. Τέλος, ένας ισχυρό-
τατος αεροθάλαμος περιβάλλει σαν
προφυλακτήρας όλο το όχημα, για
να μειώνει την ένταση της συγκρού-
σεως.

Η κατασκευή του μοντέλου «Σέρ-

Βαίβαλ» στοίχισε στον Γουάλτερ
Τζέρομ 10.000 δολάρια. Χρησιμο-
ποίησε ένα αυτοκίνητο «Χαντςον»
1958, που το έκοψε στη μέση και το
«συνέθεσε» κατά τον τρόπο του. Ο
έφευρέτης δεν τρέφει αυταπάτες πε-
ρι μαζικής παραγωγής του αυτοκι-
νήτου του ασφαλείας. Άλλα πιστεύει
ότι μπορεί να εφοδιάσει τους ενδια-
φερόμενους. «Ελπίζω ότι θα μπορέ-
σω να κατασκευάσω ένδεκα ή δώδε-
κα «Σέρ-Βαίβαλ» μέσα σ' ένα χρό-
νο, αντί 10.000 δολλαρίων το ένα,
δήλωσε. Σε δυο χρόνια, αν η υποδο-
χή του κοινού είναι ικανοποιητική, θα
κατασκευάζω ένα όχημα ασφαλείας
την ημέρα».

ΠΡΩΤΑ Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΜΨΟΤΗΣ

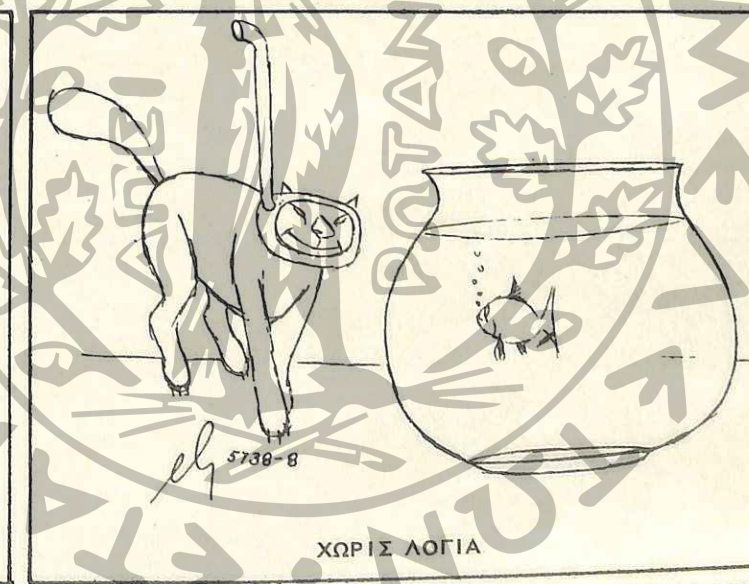
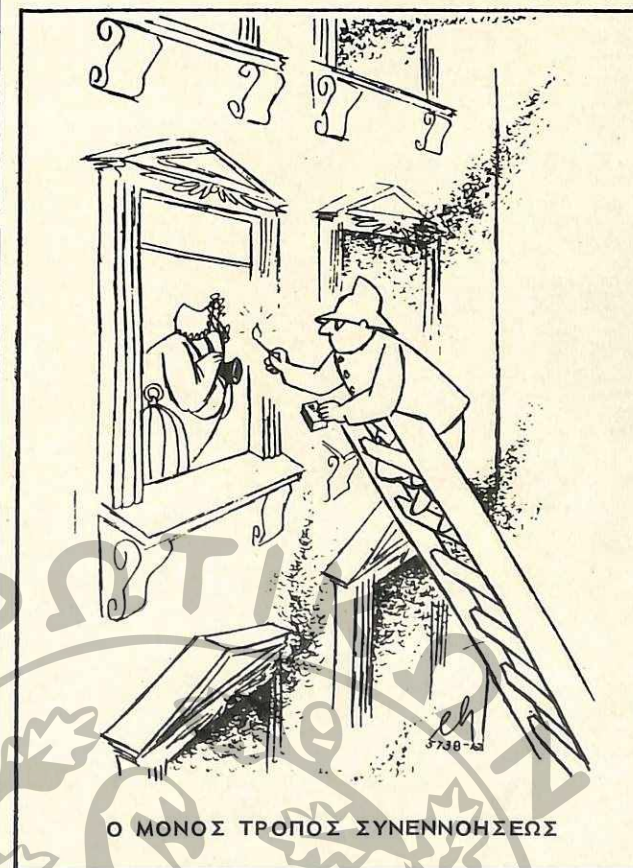
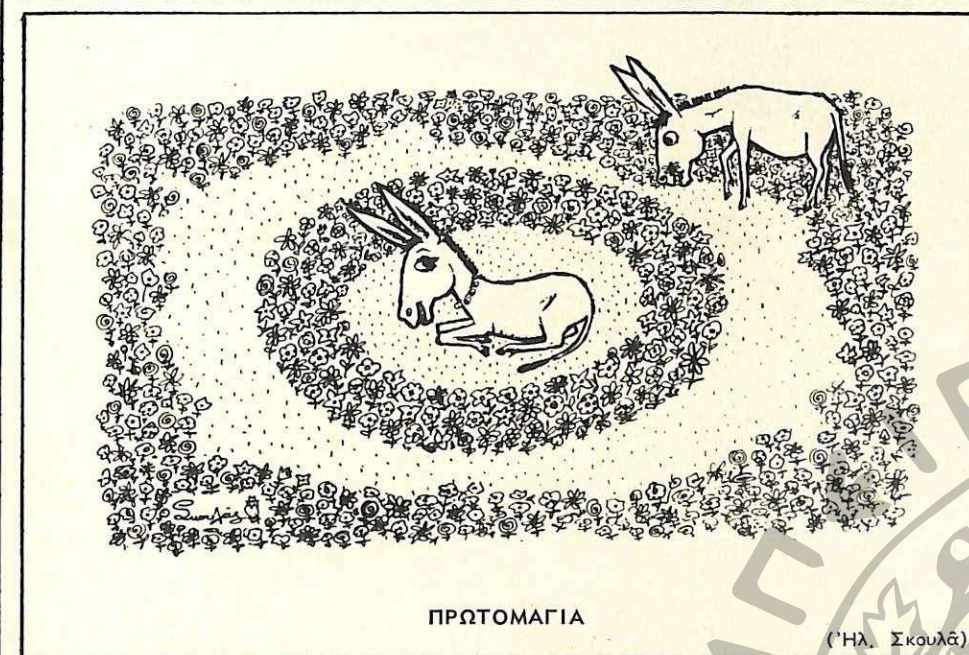

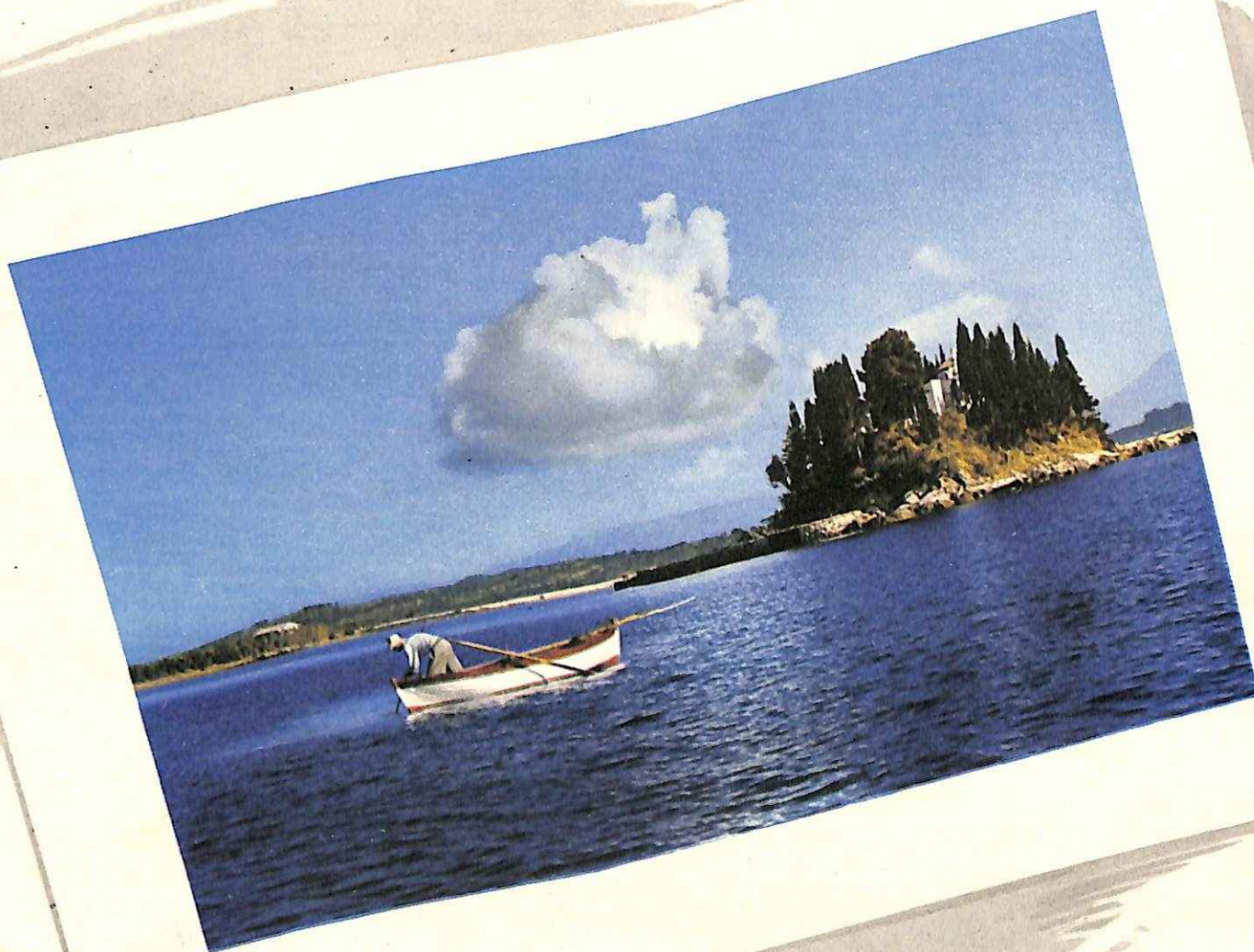
61

Ο μακιγιέρ Πανκίικ και ο «δόκτωρ» Λεόν ντε Λεόν, καταστρώνουν σχέδιο για να γίνουν κύριοι της περιουσίας της γεροντοκόρης Χίλτον. Προσλαμβάνουν μια νεαρά ήθοποιό, την μεταμορφώνουν σε γριά, την επαναφέρουν στην φυσική της κατάσταση αργότερα και παρουσιάζουν την αλλαγή αυτή στην Χίλτον σαν αποτέλεσμα των ικανοτήτων του Λεόν. Ο υπηρέτης της Χίλτον, πηγαίνοντας στο εργαστήριο του Λεόν για να παραλάβει τα γυαλιά της, που τα είχε ξεχάσει, βρίσκει το «θαυματουργό φάρμακο» και το κλέβει. Όταν δε ετοιμάζεται να το χρησιμοποιήσει με τον φίλο του εισέρχεται ο Κίρμπυ, ο οποίος δεν άργει να διαπιστώσει ότι το «φάρμακο» είναι ψεύτικο και ότι οι δυο «συνεταίροι» επιδιώκουν να αποσπάσουν χρήματα από την Χίλτον. Και ενώ ο «δόκτωρ» ζητεί από την Χίλτον την «δοθήειά» της για τις μελέτες του, ο Κίρμπυ συνεχίζει τις έρευνές του για την αποκάλυψη της απάτης...

Χιούμορ

Τὰ περιοδικὰ ποὺ δείχνουν τὴν Ἑλλάδα
Τὰ περιοδικὰ ποὺ τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα

ΕΙΚΟΝΕΣ

**PICTURES
FROM GREECE**

ΕΓΓΡΑΨΑΤΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
Τοὺς προσφέρετε τὸ καλύτερο δῶρο-ἓνα δεσμό μὲ τὴν πατρίδα